

POVRATAK IZVORU

العودة إلى الأصل باللغة البوسنوية

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kerim Eš-Šiħa

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيخة

Prijevod:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

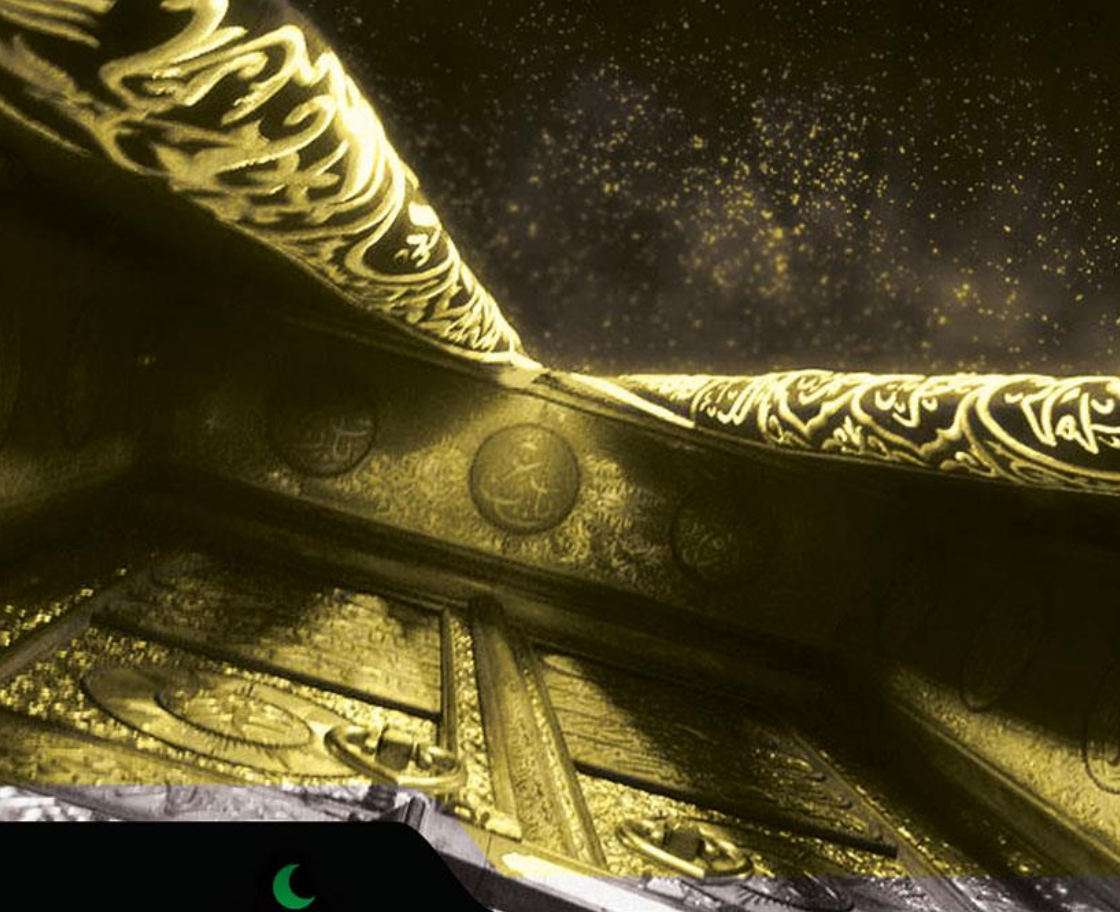
& Mustafa Gološ

Revizija:

Elvedin Avdović

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

U ime Allaha Milostivog Samilosnog

Sva hvala i zahvala pripadaju samo Allahu Uzvišenom i neka je mir i spas na našega Poslanika Muhammeda, njegovu porodicu i ashabe (drugove).

Predgovor

U ovoj brošuri ćemo se pozabaviti jednim pitanjem koje privlači i zaokuplja interesovanje čovječanstva, a tretirat ćemo ga i pojasniti sa aspekta Kur'ana časnog. To pitanje se nije pojavilo danas već datira od samog nastanka čovječanstva, a radi se o prapočetku, izvoru ili izvoru svega (stvari). Polazišna osnova ovog pitanja je pitanje stvaranja, proživljenja i povratka i svega onoga u vezi sa tim u šta vjeruje vjernik, a poriče nevjernik. Kada Kur'an časni govori o ovom pitanju ljudi na različite načine negiraju proživljenje, pa neki kažu da se radi o izmišljotinama drevnih naroda koje su se prenosile s koljena na koljeno. Allah Uzvišeni pojašnjavajući ovo kaže:

Govorili su: "Zar kada pomremo i kad prah i kosti postanemo, zar ćemo, zaista, biti oživljeni?"

I nama i još davno precima našim time se prijetilo, ali, to su samo izmišljotine naroda drevnih." (Al-Mu'minun 82-83)

Neki su pak tražili kako bi povjerovali u oživljenje da njihovi preci budu oživljeni, izražavajući na taj način prkos, pa kaže Allah Uzvišeni:

A ovi, doista, govore:

"Postoji samo naša prva smrt, mi nećemo biti oživljeni; pretke naše nam dovedite, ako je istina to što govorite!" (Ad-Duhan 34-36)

Ima i onih koji život smatraju ciklusom koji se odvija u fazama iz generacije u generaciju, pa kada nestane jedna generacija nakon nje dođe druga i tako u krug, ali u proživljenje i mjesto konačnog povratka ne vjeruju. O takvima kaže Allah Uzvišeni:

"Postoji samo naš život zemaljski, živimo i umiremo, jedino nas vrijeme uništi" – govore oni. A oni o tome baš ništa ne znaju, oni samo nagađaju. (Al-Džasijah 24)

U ovoj knjižici biće govora o kur'anskim tekstovima koji se tiču ove teme sa razumsko-logičkog aspekta jer onaj ko negira proživljenje najprije negira postojanje Stvoritelja, a sa onim ko poriče postojanje Stvoritelja se ne može drugačije razgovarati osim na način koji podrazumijeva razum i logiku. Većina takvih se rukovode svojim razumom, logikom i prirodom (ar. fitrom) na putu ka spoznaji istine i vjerovanja u nju, a kod nekih njihov način razmišljanja i logika samo povećavaju njihovo nevjerovanje, nepravdu i raspravljanje. Ovako je postupio faraonov narod kada im je došao Musa, neka je na njega Božiji mir i spas, sa jasnim dokazima koji su podstakli vjerovanje u njihovim dušama, ali oholost, nadmenost i povodenje za ovosvjetskim interesima su učinili da uznevjeruju i poriču Musaa, neka je na njega Božiji mir i spas, Allah Uzvišeni kaže:

I oni ih, nepravedni i oholi, porekoše, ali su u sebi vjerovali da su istinita, pa pogledaj kako su skončali smutljivci. (An-Naml 14)

Iznijećemo niz logičnosti koje su potkrijepljene razumskim dokazima iz časnoga Kur'ana koje se tiču Stvoritelja, stvorenja, razloga njihovog postojanja, proživljenja i vjerovatnoće da će se ono desiti kao i onoga što slijedi nakon njega, tj. povratka Uzvišenom Stvoritelju i mjestu konačnog boravišta. Iskreno se nadam da će informacije koje budem izložio i predstavio biti od koristi svakom onom ko bude čitao ovu knjigu.

Pozivam svakoga u čijim rukama se nađe ova knjiga da uživa tokom čitanja, pa ako povjeruje i prihvati ono u što ona poziva neka je hvala Allahu. Ovaj moj poziv i molbu upućujem iz razloga što se radi o novim informacijama koje predstavljaju dodatak intelektualnoj svojini čitaoca koji spoznaje činjenice koje su mu bile nedostupne, ili je do njih došao na pogrešan, iskrivljen i tendenciozan način.

Dok budeš čitao ovu knjigu iskreno zamoli riječima: “O Stvoritelju svega što postoji, uputi me i ukaži mi na ispravan put, na put istine, jer ja drugog pomagača osim Tebe nemam”. Potrudi se da spoznaš istinu i da dođeš do nje, čak iako si ateista, jer u dubini duše ti slijediš vjeru strasti i požude koje su stvorene kao i ti. Postao si rob, a toga nisi ni svjestan. Allah Uzvišeni kaže:

One koji se budu zbog Nas borili Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti; a Allah je, zaista, na strani onih koji dobra djela čine! (Al-Ankabut 69)

U knjizi “Čovjek je nepoznanica” francuskog naučnika, biologa i hirurga Aleksisa Karela, dobitnika Nobelove nagrade, stoji: *“Istraživanje o Allahu je lični projekat svake osobe. Kao što neko postane borac svojim vlastitim trudom u sportu isto tako neko drugi može svojim ličnim zalaganjem u čemu nalazi zadovoljstvo i ibadetom (obožavanjem) stići do duhovne spoznaje. Upravo ta smirenost i zadovoljstvo vode ka najvišim ljudskim aspiracijama. Unutrašnja snaga, svjetlo duhovnosti, ljubav prema Bogu, neograničen mir, vjerska savjest – svi ovi fenomeni su podjednako istiniti kao što je i estetski smisao činjenica. Onaj ko je spoznao Boga i pjesnik dostižu konačnu istinu zamišljajući ljepotu iznad one ljudske. Čovjek umarajući sebe pokušava da dostigne istinu koja je nedostižna iako je urođena istina viša od materijalnog svijeta. Na putu ostvarivanja ovog cilja čovjek sebe izlaže opasnim iskušenjima*

i ispitima i niko se ne usuđuje da ga od toga odvрати. Nekada se duša pridruži toj uzvišenoj istini, a nekada ne...!!”

Većina ljudi se odrekla vjere zasnovanoj na znanju. Srećni su i zadovoljni sa onim što imaju, jer su došli do nekakvih otkrića pa misle da im vjera nije potrebna. Ovakav stav ljudi se zasniva na njihovoj iskrivljenoj religiji koja datira još iz srednjeg vijeka kada je bilo zabranjeno baviti se naukom i proučavanjem osim u skladu sa politikom crkve i njenim smjernicama. Historija je svjedok genocida protiv čovječnosti, a naročito protiv naučnika, koji je učinio da ljudi ustanu protiv crkve i njenih učenja koja su kontradiktorna zdravoj prirodi i razumu i da bježe od vjere, za šta oni svakako nisu krivi. Nakon svega toga proširio se ateizam (negiranje Boga). Nasuprot ovome, islam je otvorio vrata učenim ljudima. Šta više, islam podstiče na traženje znanja i smatra ga jednim od najvećih ibadeta koji čovjeka približava islamu. Uzvišeni Allah je rekao:

Reci: "Zar su isti oni koji znaju i oni koji ne znaju? Samo oni koji pameti imaju pouku primaju!" (Az-Zumar 9)

Čak i prva sura koja je objavljena Allahovom Poslaniku Muhammedu, neka je na njega Božiji mir i spas, poziva na čitanje, proučavanje, nauku i spoznaju, pa kaže Allah Uzvišeni:

Čitaj, u ime Gospodara tvoga, koji stvara, stvara čovjeka od ugruška! Čitaj, plemenit je Gospodar tvoj, koji poučava peru, koji čovjeka poučava onome što ne zna. (Al-Alak 1-5)

Allah Uzvišeni Svome Poslaniku, neka je na njega Božiji mir i spas, nije naredio da moli da mu se uveća bilo šta od ovosvjetskih stvari osim znanja, upravo zbog počasti i uzvišenog mjesta koje mu pripada u islamu. Rekao je Allah Uzvišeni:

I reci: "Gospodaru moj, Ti znanje moje proširi!" (Ta-Ha 114)

Treba znati da koliko god čovjek postigne na polju nauke, znanja i napretka njegovo znanje je malehno, a spoznaja ograničena, jer i kada nešto spozna i otkrije mnogo toga mu ostane nepoznanica i skriveno. Upravo je to ono što Allah Uzvišeni potvrđuje Svojim riječima:

A vama je dato samo malo znanja. (Al-Isra' 85)

Napredak na polju nauke iz generacije u generaciju upravo ukazuje na postojanje istinskog Boga kome se svo znanje vraća na kraju, tj. On je taj koji sve zna i koji je potanko o svemu Obaviješten. Iznad svakog učenjaka postoji još učeniji od njega pa tako konačno i svo znanje pripada Allahu Uzvišenom koji je istinu rekao kada kaže:

A nad svakim znalцем ima još znaniji. (Jusuf 76)

Francuski ljekar Aleksis Karel u svojoj knjizi "Čovjek je nepoznanica" kaže: "Postalo je jasno da napredak svih ljudskih nauka ne može da zadovolji naše potrebe. Ukratko, naše znanje o nama samima je još uvijek u početnom stadijumu". Također kaže: "Mi ne možemo dostići (otkriti) tajne čovjeka istim metodama koje koristimo u ispitivanju materijalnih supstanci i naš najveći nedostatak i problem je u tome što se sve naše prirodne nauke ogledaju u proučavanju mrtvog ljudskog tijela i još uvijek ne uživamo u važnosti i vrijednosti živog čovjeka".

Prema tome, materijalne nauke ostaju ograničene u smislu upute stvorenja i rješavanja problema ovog čovjeka. I ne samo to, neki su iskoristili nauku na pogrešan način pa su zanegirali objavu, božije poslanike u laž utjerivali, odbacili vjeru i proširili ateizam.

Širenje nereda i haosa u zapadnjačkoj civilizaciji, dekadencija morala, smrtonosno oružje koje uništava potomstvo i usjeve (prirodna bogatstva i dobra), širenje opasnih socijalnih bolesti koje razaraju društvo, rasprostranjenost kamate, zagađenje

životne sredine su samo neki od problema iz kojih se zapadnjačka civilizacija ne može izvući osim uz povratak onim vrijednostima (objavama) sa kojima su došli Allahovi poslanici, neka je na njih Božiji mir i spas, a naročito poslanici (objavi) Muhammeda, neka je na njega Božiji mir i spas, koja je posljednja i konačna objava kojom su dokinute prethodne objave. Rekao je Uzvišeni:

A tebe (o Muhammede) smo samo kao milost svjetovima poslali. (Al-Anbija' 107)

Pojašnjenja:

- Teme kojima ćemo se baviti u ovoj brošuri su veoma sažete i predstavljaju nagovještaje i naznake. Ovo iz bojazni da se dragom čitaocu ne oduži čitanje knjige, a onaj ko želi više saznati o pojedinostima određenih tema za koje smatra da su mu interesantne, hvala Allahu veoma lahko će moći da nastavi istraživanje na povjerljivim i proverenim islamskim sajtovima ili neka se poveže sa islamskim centrima koji su rasprostranjeni u većini zemalja svijeta.

- Islam je vjerezakon i pravac i zato je stabilan, a muslimani su ti koji primjenjuju ovaj vjerezakon i pravac i oni su ti koji su kolebljivi (nestabilni i promjenljivi) pa ima onih muslimana koji lažu, varaju, obmanjuju i sl. i koji krše i čine ono što islamski šeriat zabranjuje. Ova pojava je prisutna i kod drugih religija i pravaca, i ovo pojašnjava greške i nedostatke u primjeni šeriata od strane nekih muslimana što svakako ne znači da je šeriat sam po sebi pogrešan i manjkav. Zato ne treba miješati šeriat i primjenu šeriata i ne treba suditi o islamu na osnovu postupaka pojedinih muslimana koji na pogrešan način implementiraju pravac i učenja šeriata.

- Božiji vjerezakoni se međusobno upotpunjuju. Imaju zajedničku, istu osnovu (izvor, korjen) – tevhid (monoteizam), a obredi i propisi se razlikuju. Ibrahimovi suhufi (listovi koji su mu objavljeni), Zebur, Tevrat i Indžil su upotpunjeni Kur'anom koji je posljednji i konačni Božiji vjerezakon (šeriat) čiji su propisi savršeni i potpuni. Ovo svakako ne znači da su ostali božiji zakoni manjkavi jer onaj ko smatra da je neki od božijih zakona manjkav postao je nevjernik i izašao iz islama. Allah Uzvišeni je rekao:

Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo." (Al-Bakarah 136)

Svaki šeriat (vjerezakon) je u svom vremenu bio potpun i odgovarajući u smislu implementacije za potrebe onih kojima je poslan. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, pojašnjavajući ovu činjenicu, kaže: "Primjer mene i poslanika prije mene je kao primjer čovjeka koji gradi kuću, ukrašava je i uljepšava, izuzev čoška gdje nedostaje cigla. Ljudi je obilaze i diveći se govore: "Kada bi samo bila još ova cigla, bila bi potpuna?!" Kaže: "Ja sam ta cigla i ja sam posljednji poslanik!" (Buharija, Muslim, Ahmed, Ibn Hibban, Tirmizi).

Božije religije (objave) su poput kuće u čijoj izgradnji učestvuju svi poslanici. Svaki od njih je poslan sa po jednom ciglom koju treba da ugradi u tu kuću sve dok ne dođu do kraja gdje nedostaje još jedna cigla kako bi se izgradnja dovršila. Allah je poslao Muhammeda, neka je na njega Božiji mir i spas, čija vjera i šeriat (vjerezakon) simboliziraju i predstavljaju ovu posljednju ciglu koja upotpunjuje i usavršava izgradnju te kuće.

- Na globalnom nivou, bez izuzetka, vidimo da se islam napada kao vjera, za razliku od ostalih vjera i pravaca. Iskoristi priliku koja ti se pruža i razmisli zbog čega i odakle toliko otvoreno neprijateljstvo prema islamu. Iskoristi šansu da spoznaš razlog zašto je to tako, a razlog leži upravo u činjenici da islam poziva ljude da obožavaju svoga Gospodara (Allaha) dok druge religije pozivaju u obožavanje ljudi. I sa jednog i sa drugog aspekta islam je vjera koja ne dozvoljava nepravdu, nasilje, tiraniju i neprijateljstvo. Allah Uzvišeni kaže u hadisi-kudsijju:

“O robovi Moji, doista sam Ja Sebi zabranio nasilje i učinio sam ga vama zabranjenim, pa nemojte činiti nasilje jedni drugima.” (Sahihu Muslim)

Islam ne dozvoljava oholost i nadmenost, pa kaže Allah Uzvišeni:

I, iz oholosti, ne okreći od ljudi lice svoje i ne idi zemljom nadmeno, jer Allah ne voli ni gordog ni hvalisavog. U hodu budi odmjeran, a u govoru ne budi grlat; ta najneprijatniji glas je revanje magarca!" (Lukman 18-19)

Islam ne dozvoljava uzimanje tuđeg imetka na nepošten način, pa kaže Uzvišeni:

Ne jedite imovinu jedan drugoga na nepošten način i ne parničite se zbog nje pred sudijama da biste na grješan način i svjesno dio tuđe imovine pojeli! (Al-Bakarah 188)

Islam ne dozvoljava kršenje ljudskih prava. Allah Uzvišeni kaže:

I ljudima stvari njihove ne zakidajte. (Al-A'raf 85, Hud 85, Aš-Šuara 183)

Islam ne dozvoljava da jači ugnjetava i ponižava slabijeg. Rekao je Uzvišeni:

Zato siroče ne ucvili, a na prosjaka ne podvikni. (Ad-Duha 9-10)

Islam ne dozvoljava da bogati uzurpiraju pravo siromašnih. Rekao je Allah Uzvišeni:

Neka oni koji škrtare u onome što im Allah iz obilja Svoga daje nikako ne misle da je to dobro za njih; ne, to je zlo za njih. Na Sudnjem danu biće im o vratu obješeno ono čime su škrtarili, a Allah će nebesa i Zemlju naslijediti; Allah dobro zna ono što radite. (Alu Imran 180)

Islam ne dozvoljava eksploataciju ljudi zloupotrebom njihovih osnovnih potreba. Rekao je Allah Uzvišeni:

I dobro činite – Allah, zaista, voli one koji dobra djela čine. (Al-Bakarah 195)

Islam ne dozvoljava nered i kaos, bilo na nivou pojedinca ili društva. Kaže Allah Uzvišeni:

I red na Zemlji ne remetite kad je već na njoj uspostavljen red. To je bolje za vas ako vjerujete. (Al-A'raf 85)

Ovdje bih postavio pitanje svakom razumnom čovjeku: Da li bi se suprotstavio, borio i neprijateljski odnosio prema religiji (vjeri) koja sadrži i propagira ovakve principe? Ovo je dakle islam – korist za čovječanstvo, kako je to pojasnio Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, u svom hadisu: “Najdraži ljudi Allahu su najkorisniji narodu (od kojih narod najviše koristi ima). Najdraže delo Allahu jeste: ona radost i veselje koju uneseš u nekog muslimana, ili da mu otkloniš neku nedaću i brigu, ili da mu podmiriš neki njegov dug, ili da otkloniš od njega glad (tj. da ga nahraniš).” (Bilježi ga Darekutni, Ibn Asakir, šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u “Sahihul Džami”- 3289 i u “Es-Sahiha”- 426.

Islam je vjera ljubavi prema ljudima. Rekao je Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas: “Niko od vas neće u potpunosti vjerovati sve dok ne bude želio svome bratu muslimanu ono što želi sebi.” (Muttefekun alejh).

Islam poziva na lijep odnos i mir prema onome ko se tako odnosi prema islamu, a prema onome ko se bori protiv islama, islam poziva na borbu protiv njega. Rekao je Allah Uzvišeni:

Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vašeg ne izgone – Allah, zaista, voli one koji su pravični – ali vam zabranjuje da prijateljujete sa onima koji ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vašeg izgone i koji pomažu da budete prognani. Oni koji s njima prijateljuju sami sebi čine nepravdu. (Al-Mumtahanah 8-9)

Prelazak iz jedne vjere u drugu je veoma vidljiva i jasna stvar na globalnom nivou. Jevreji, koji važe za one koji se najžešće pridržavaju vjere, dešava se da neki od njih pređu u drugu vjeru, a većina kršćana se ne pridržava svoje vjere već traže tamo-amo ono što će utoliti njihovu duševnu žeđ i unutarnju smirenost. Hindusi, budisti i pripadnici sikizma koji zasnivaju svoju religiju na mitovima i legendama prihvatili su kršćanstvo koje su sami kršćani ostavili usljed nedostatka ubjeđenja i vjerovanja u njegovu ideologiju. Za razliku od ovih religija u islamu se veoma rijetko dešava da neko napusti islamsku vjeru. Šta više, svjetska statistika kaže da je islam religija koja se najbrže širi u svijetu uprkos tome što se protiv islama bori i imetkom i ljudstvom kako bi se ljudi odvratili od njega i kako bi se zaustavilo njegovo širenje. Međutim, ti pokušaji su bezuspješni i postali su poput onoga ko doliva benzin na vatru čime je samo još više raspiruje. Ovo zato što je Allah obećao da će čuvati i pomoći islam. Allah Uzvišeni je rekao:

Oni žele da ustima svojim utrnu Allahovo svjetlo, a Allah želi vidljivim učiniti svjetlo Svoje, makar ne bilo po volji nevjernicima. (At-Tavbah 32)

Onima koji su se odlučili da napuste svoju vjeru usljed nedostatka ubjeđenja u njena učenja upućujem poziv da upoznaju najbolju, najvrijedniju i najpotpuniju (najsavršeniju) vjeru – to je islam, vjera istine, koja se ne kosi sa zdravim razumom i fitrom (prirodom).

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kerim Eš-Šiha

WWW.ISLAMLAND.COM

info@islamland.com

KO JE ALLAH?

Prije same spoznaje Allaha, Gospodara svjetova, pozabavićemo se ljudskim razumom sa aspekta ograničenosti njegovih mogućnosti koje je Allah stvorio kao sastavni dio tog razuma kojim je Allah odlikovao čovjeka u odnosu na ostala bića, upravo zato da bi čovjek spoznao Allaha kroz razmišljanje o Njegovim stvorenjima, koristeći se primjerima koji će mu koristiti u vjerskom i ovosvjetskom smislu. Kao primjer navešćemo dušu koja je pokretač tijela, koje je bez nje mrtvo. Uprkos tome što je ne možemo osjetiti našim čulima – nevidljiva je, ne može se omirisati, dodirnuti, čuti, našim razumom nismo u stanju spoznati njenu bit, mi vjerujemo u njeno postojanje. Ona je jedno od Allahovih stvorenja. A šta misliš o onome Koji ju je stvorio i učinio je postojanom? Zbog toga kada je Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, bio upitan o duši dobio je odgovor od Uzvišenog Allaha:

Pitaju te o duši. Reci: "Šta je duša – samo Gospodar moj zna, a vama je dato samo malo znanja." (Al-Isra' 85)

Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao, kaže: "Pravac koji se zasniva na Kur'anu i u skladu je sa njim je najispravniji i kao takav će na najbolji način udovoljiti ljudima u onome što im je potrebno. U onome što ljudska percepcija ne može dostići i spoznati i što ne daje rezultate niti plodove ne treba trošiti mentalnu energiju koju je Allah darovao ljudima, dok u onom segmentu gdje ljudska spoznaja posjeduje sredstva i načine poimanja i shvatanja ne treba zabraniti ljudskom razumu da djeluje. Međutim, i u ovom slučaju postoje uputstva koja se odnose na ljudski razum da mora djelovati u okviru svojih granica i polja koja poznaje. Nema smisla razbijati glavu i trošiti energiju oko nečega što ljudski razum nije u stanju

spoznati jer nema sredstva pomoću kojih bi došao do te spoznaje”.

Ako je ovo slučaj sa nekim od Allahovih stvorenja šta tek reći o nastojanju da se spozna Stvoritelj i sve ono što je u vezi s Njim. Ovo su one stvari pred kojima ljudski razum jednostavno zastane i nije ih u stanju poimati, niti spoznati pa samim tim svaki trud, zalaganje i trošenje energije u tom smjeru smatra se besposlicom i besmislicom. Razum je ograničeno stvorenje koje ne može djelovati van njih, svojih granica, a razmišljanje o Allahovom biću je van granica ljudskog razuma koje se ne mogu premašiti što predstavlja preopterećenje za ljudski razum onim što nije u stanju shvatiti jer je Uzvišeni Allah tako odlučio i odredio pa kaže:

A oni (ljudi) znanjem ne mogu Njega (Allaha) obuhvatiti. (Ta-Ha 110)

Niko nije kao On (Allah)! On sve čuje i sve vidi. (Aš-Šura 11)

Pogledi do Njega (Allaha) ne mogu doprijeti, a On (Allah) do pogleda dopire; On (Allah) je Milostiv i upućen u sve. (Al-An'am 103)

Preokupiranost ljudskog razuma ovim pitanjem je poput primjera gdje neko stavi pet tona u automobil koji ne može ponijeti više od jedne tone. Ovo bi bez sumnje bio razlog zbog kojeg se automobil ne bi mogao kretati, čak bi se i pokvario (uništio). Isti je slučaj i sa ljudskim razumom kada je riječ o razmišljanju o Allahovom biću i onome što spada u gajb (nevidljivo i nepoznato) o čemu čovjek jedino može nešto saznati preko Allahovih Poslanika, neka je na njih Božiji mir i spas.

Stanovnici Jemena su jedne prilike upitali Allahovog Poslanika, neka je na njega Božiji mir i spas, govoreći: “Došli smo da te pitamo o nečemu”. Poslanik, neka je na njega Božiji

mir i spas, je rekao: “Allah je bio (postojao) kada ničega nije bilo.” (Dio hadisa koji se nalazi u Sahihul-Buhari)

GDJE JE ALLAH?

Allah Uzvišeni je visoko iznad arša (Svoga prijestolja) i sedam nebesa. Neki ateisti će možda postaviti pitanje: “gdje je Allah” da ga ograniče unutar ovog kosmosa. Mi ćemo im odgovoriti da je Allah Stvoritelj i mjesta i vremena, a mjesto i vrijeme su od Njegovih stvorenja pa ga samim tim ne mogu ni obuhvatiti. Allah je postojao kada ničega nije bilo ni prije, ni poslije, ni iznad Njega svojim bićem. On se uzvisio iznad Arša (Svoga prijestolja), a Svojim znanjem je najbliži čovjeku, tj. o svemu je obaviješten i apsolutno sve zna. Allah Uzvišeni je rekao:

On je Prvi i Posljednji, i Vidljivi i Nevidljivi; i On zna sve! (Al-Hadid 3)

Kada je riječ o Allahovim svojstvima mi ih ne možemo sve obuhvatiti u ovoj kratkoj knjižici, ali ćemo spomenuti neka od svojstava Stvoritelja ovog kosmosa, a našli smo za shodno sljedeće:

- On je Jedan Jedini koji nema sudruga (suparnika). Niko nije poput Njega Uzvišenog, tj. niko mu ne može parirati u smislu tri aspekta tevhida – tevhidul-uluhijeh (jedino Allah zaslužuje da se istinski obožava i da mu se upućuju sve vrste ibadeta), tevhidur-rububijeh (jedino je Allah Stvoritelj, apsolutni Gospodar svega stvorenoga, On je taj koji daje život i smrt, koji daje opskrbu i sl.), tevhidul-esmai ves-sifat (Njemu pripadaju najljepša imena i najuzvišenija svojstva). Allah Uzvišeni je rekao:

Reci: "On je Allah – Jedan! Allah je Utočište svakom! Nije rodio i rođen nije, i niko Mu ravan nije!" (Al-Ihlas 1-4)

- Allah je vječno Živi koji nikad ne umire. Kaže Uzvišeni Allah:

On je Živi, nema boga osim Njega, zato se samo Njemu klanjajte, iskreno Mu ispovijedajući vjeru: "Neka je hvaljen Allah, Gospodar svjetova!" (Gafir 65)

Sva ostala stvorenja će nestati. Allah Uzvišeni je rekao:

Sve što je na Zemlji prolazno je, ostaje samo Gospodar tvoj, Veličanstveni i Plemeniti. (Ar-Rahman 26-27)

- On sam po sebi opstoji, nije stvoren, ni na koji način nije ovisan o nekome. On je Taj od koga svi zavise i bez Njega ništa ne može postojati niti opstati. Allah Uzvišeni je rekao:

Allah je – nema boga osim Njega – Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji! (Al-Bakarah 255)

- On je najmudriji u svojim djelima, riječima i moći pa je svojom apsolutnom mudrošću i pravdom postavio sve na svoje mjesto. Najmudriji je u pogledu svojih stvorenja, njihovom uređivanju i On najbolje zna šta je u njihovom interesu. Allah Uzvišeni je rekao:

I jedini On vlada robovima Svojim; On je Mudri i Sveznajući. (Al-An'am 18)

- On je onaj koji sve čuje, sve vidi, sve zna i kome ništa nije skriveno. Kaže Uzvišeni Allah:

Njemu pripada sve što postoji u noći i danu; On sve čuje i sve zna. (Al-An'am 13)

- On je toliko moćan da Mu ništa na Zemlji ni na nebu ne može promaći, ni umaći, pa kaže Uzvišeni Allah:

Ma gdje bili, Allah će vas sve sabrati – Allah, zaista, sve može. (Al-Bakarah 148)

- Allah je taj koji sve zna i koji svojim znanjem u potpunosti obuhvata sve. Njegovom znanju nije prethodilo neznanje i On

ne zaboravlja. Allah zna sve što je skriveno, sve što je bilo, biva i što će biti, a zna i kako bi se zbilo ono što se nije dogodilo. Rekao je Allah Uzvišeni:

Gospodaru tvome ništa nije skriveno ni na Zemlji ni na nebu, ni koliko trun jedan, i ne postoji ništa, ni manje ni veće od toga, što nije u Knjizi jasnoj. (Junus 61)

- Allah je Tvorac svega i stvara iz ničega. Kaže Uzvišeni:

On je Allah, Tvorac, Onaj koji iz ničega ni iz čega stvara, Onaj koji svemu daje oblik, On ima najljepša imena. Njega hvale oni na nebesima i na Zemlji, On je Silni i Mudri. (Al-Hašr 24)

- Allah Uzvišeni je Opskrbitelj svih stvorenja koji im daje sve ono što im je potrebno za život. Allah kaže:

Na Zemlji nema nijednog živog bića, a da ga Allah ne hrani. On zna gdje će koje boraviti i gdje će sahranjeno biti. Sve to ima u jasnoj Knjizi. (Hud 6)

- Allah daje život i smrt i Moćan je da ponovo oživi umrle. Rekao je Allah Uzvišeni:

Reci: "Allah vam daje život, zatim će učiniti da poumirete, a poslije će vas na Sudnjem danu sabrati, u to nema nikakve sumnje, ali većina ljudi ne zna." (Al-Džasijah 26)

OVO JE ALLAH

- Allah je Milostivi koji voli one među svojim robovima koji su milostivi. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, kaže: “Budite milostivi prema onima koji su na Zemlji kako bi vam se smilovao Onaj na nebesima.” (Tirmizi, šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u “Sahihut-Tirmizi”)

- Allah je onaj koji prašta i voli one Svoje robove koji su tolerantni, pa kaže Allah Uzvišeni:

Ti sa svakim – lijepo! I traži da se čine dobra djela, a neznalica se kloni! (Al-A'raf 199)

- Allah je velikodušan i plemenit i voli one Svoje robove koji su plemeniti. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, kaže: “Allah je plemenit i voli plemenitost i uzvišene moralne osobine, a prezire besposlice i gluposti.” (bilježi ga Bejheki, a šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u “Sahihul-džami” – 1744 i u “Es-sahihah – 1378.

- Allah je blag i voli one Svoje robove koji su blagi. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, kaže: “*Allah je blag (dobrostitiv) i voli blagost. Allah daje da se blagošću postigne ono što se ne može postići grubošću niti bilo čim drugim osim s blagošću.*” (Bilježe ga Muslim i Ibn Hibban)

- Allah je onaj koji pokriva (skriva) i voli one Svoje robove koji skrivaju mahane i sramote drugoga. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, je rekao: **Onome ko sakrije sramotu brata muslimana na ovome svijetu Allah će sakriti njegovu sramotu na Sudnjem danu.**” (Bilježe ga Muslim i Ahmed)

- Allah je lijep i voli ljepotu kao i one Svoje robove koji se puno čiste. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, je rekao: “**Allah je lijep i voli sve što je lijepo.**” (Sahihu Muslim)

- Allah je stidljiv i voli one Svoje robove koji su stidljivi. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, je rekao: “Zaista je Allah Blag, Stidljiv i Onaj Koji pokriva, voli stid i pokrivanje, pa ako se neki od vas bude kupao, neka se pokrije.” (Hadis je vjerodostojan, a bilježi ga Ahmed, Ebu Davud i Nesai. Šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u “El-Irva’” – 2335)

RACIONALNI DOKAZI O POSTOJANJU ALLAHA UZVIŠENOG

Jedan ateista je upitao šejha Ahmeda Didata, Allah mu se smilovao, sljedeće: *“Kako ćeš se osjećati kada umreš i vidiš da ahiret ne postoji?”*

Šejh Ahmed Didat mu je odgovorio: *“Sigurno se neću gore osjećati od tebe kada ti umreš i uvjeriš se (vidiš) da je ahiret (budući svijet) istina.”*

Vjerovatno je ovaj odgovor dovoljan svakom razumnom čovjeku kako bi se pronašao i sebe upozorio na ono što ga čeka, jer mudar je onaj ko obuzda svoju dušu i radi za ono što ga čeka nakon smrti. Možda je najvažniji dokaz postojanja Allaha Uzvišenog onaj osjetilni, čulni, senzualistički kojeg niko ne može poreći. Postojanje ovog divnog univerzuma sa svojim uređenjem i svim što on sadrži – Zemlja, nebo i sve što je stvoreno na njima i između njih kao što su ljudi, životinje, insekti, kamenje, drveće, zvijezde, sunce, mjesec, mora, rijeke, i ostalo, sve to funkcioniše i kreće se onako kako je Tvorac i Vladar odredio i uredio. Kada bi se nešto u njemu poremetilo ne bi bilo života. Zato se postavlja pitanje: ko je stvorio, uredio i napravio svoju kreaciju sa ovako divnim sistemom? Postoje tri mogućnosti (odgovora na ovo pitanje), četvrte nema:

Prva mogućnost se odnosi na to da je ovaj univerzum sa svojim uređenim, divnim, prekrasnim sistemom, sa svim svjetovima koji se u njemu nalaze nastao sam od sebe. Ovo je u osnovi nemoguće jer svaki događaj mora imati svog pokretača (onoga ko je prouzrokovao taj događaj), sve što je stvoreno mora imati svoga stvoritelja i za svaki razlog mora postojati uzročnik.

Druga mogućnost govori o tome da je ovaj univerzum stvorilo nešto, a to nešto može biti sam univerzum. Ova tvrdnja je

nelogična i neprihvatljiva za zdrav razum jer nešto ne može stvoriti nešto slično sebi.

Treća mogućnost se odnosi na to da je ovaj univerzum zajedno sa svim onim što je u njemu stvorio i kreirao Tvorac koji je izvan njega. Ova mogućnost je realna i prihvatljiva za zdrav razum. Taj Tvorac je Allah, Gospodar svjetova. Ovo je ono u šta vjeruju svi monoteisti i oni koji vjeruju u postojanje Boga dok se ostali, poput ateista, kolebaju i sumnjaju u ovu tvrdnju. Istinu je rekao Allah Uzvišeni kada kaže:

Zar su oni bez Stvoritelja stvoreni ili su oni sami sebe stvorili?!

Zar su oni nebesa i Zemlju stvorili?! Ne, nego oni neće da vjeruju. (At-Tur 35-36)

Vjerovatno jedan od glavnih uzroka iskrivljenog vjerovanja i ateizma kod većine ljudi je to što sude na osnovu svojih shvatanja onamo gdje to ne bi trebalo činiti jer arbitraža uma (razuma) je relevantna kada se radi o istim stvorenjima, a kada je riječ o Stvoritelju razum je nemoćan da ga spozna, tj. da razmišlja o kakvoći Njegovog bića. Zato je islam pojasnio šta je djelotvoran lijek po ovom pitanju, pa Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, kaže: *“Nekima od vas dođe šejtan došaptavajući mu: ko je stvorio to i to...Sve dok ne upita: Ko je stvorio tvoga Gospodara? Kad se to nekome desi, neka zatraži utočište kod Allaha i neka prestane.”* (Muttefekun alejhi)

RACIONALNI DOKAZI O JEDNOĆI ALLAHA UZVIŠENOG

Kur'an časni pojašnjava nemogućnost da Allah ima sudruga, suparnika ili nekog Sebi ravnog jer bi njihovo postojanje značilo da je Allah manjkav i da ima mahanu. Zbog toga većina kur'anskih ajeta na ovu temu govore u prilog tome da je Allah Uzvišeni čist od svakog nesavršenstva, nedostatka i od toga da ima sudruga (nekog ravnog Njemu). Allah Uzvišeni je rekao:

On je Allah – nema drugog boga osim Njega, Vladar, Sveti,
Onaj koji je bez nedostataka, Onaj koji svakoga osigurava,
Onaj koji nad svim bdi, Silni, Uzvišeni, Gordi. Hvaljen neka je
Allah, On je vrlo visoko iznad onih koje smatraju Njemu
ravnim! (Al-Hašr 23)

Ustanovljeni su logičko-racionalni dokazi, prihvatljivi zdravom razumu, putem kojih se dolazi do negacije postojanja sudruga Allahu Uzvišenom i bilo kakve mogućnosti u tom smislu, a neki od njih su:

- Postojanje slobodne moći i vladavine da svako od božanstava eliminiira tvrdnju (mogućnost) postojanja drugih božanstava pored Allaha Uzvišenog, jer je je slobodna volja i moć jedna od božanskih karakteristika što podrazumijeva da svako božanstvo želi da radi ono što hoće, a što se opet razlikuje od onoga što drugo božanstvo želi, što bi dovelo do konflikta, suparništva i rivalstva među njima a samim tim i do pojave nereda i haosa u univerzumu. Zato je Allah Uzvišeni čist i daleko od toga da ima sudruga. Allah Uzvišeni je rekao:

Da Zemljom i nebesima upravljaju drugi bogovi, a ne Allah,
poremetili bi se. Pa nek je uzvišen Allah, Gospodar svemira, od
onoga što Mu pripisuju! (Al-Anbija' 22)

- Postojanje drugih božanstava mimo Allaha Uzvišenog bi značilo da svako od njih posjeduje snagu i moć pomoću koje bi nastojalo ostvariti vlast i premoć u ovom kosmosu, što bi opet dovelo do konflikta i suparništva među njima, zbog čega bi u univerzumu nastao nered. Zato je Allah daleko od toga da ima sudruga pa kaže Uzvišeni Allah:

Reci: "Da pored Njega postoje drugi bogovi, kao što oni govore, oni bi onda potražili put do Allaha Svevišnjeg."
Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onoga što oni govore!

(Al-Isra' 42-43)

- Postojanje drugih božanstava mimo Allaha Uzvišenog podrazumijeva podjelu univerzuma među njima kako bi svako božanstvo upravljalo onim što je stvorilo što bi izazvalo veliki nered. Svaki razuman čovjek zna da upravljanje univerzumom spada u nadležnosti i prava Allaha Uzvišenog. Rekao je Allah Uzvišeni:

Allah nije uzeo Sebi sina, i s Njim nema drugog boga! Inače, svaki bi bog, s onim što je stvorio – radio što bi htio, i jedan drugog bi pobjeđivao. – Hvaljen neka je Allah koji je daleko od onoga što oni iznose. (Al-Mu'minun 91)

Allah je Jedan Jedini, Utočište svakom, koji nema potrebe za tim da ima sudruga, niti drugu svoju, niti dijete, niti bilo kakvog pomagača. Rekao je Allah Uzvišeni:

I reci: "Hvaljen neka je Allah, koji Sebi nije uzeo djeteta i koji u vlasti nema ortaka, i kome ne treba zaštitnik zbog nemoći – i hvaleći Ga veličaj!" (Al-Isra' 111)

On je stvoritelj nebesa i Zemlje! Otkud Njemu dijete kad nema žene, On sve stvara, i samo On sve zna. (Al-An'am 101)

DA LI JE ALLAH U POTREBI ZA SVOJIM STVORENJIMA

Dobro je poznato da vladari imaju slobodu da vladaju onako kako oni hoće, a Allahu pripada najuzvišeniji primjer. Allah Uzvišeni je Tvorac univerzuma sa svim što se u njemu nalazi, On Uzvišeni je apsolutni vladar i vlada onako kako on hoće, a ljudi su Njegova stvorenja. Allah Uzvišeni je rekao:

Gospodar vaš je Allah, koji je nebesa i Zemlju u šest vremenskih razdoblja stvorio a onda svemirom zagospodario, a zatim se nad Aršom uzvisio; On tamom noći prekriva dan, koja ga u stopu prati, a Sunce i Mjesec i zvijezde se pokoravaju Njegovoj volji. Samo On stvara i upravlja! Uzvišen neka je Allah, Gospodar svjetova! (Al-A'raf 54)

Allah Uzvišeni je taj koji opskrbljuje, koji daje kišu i sušu, zemljotrese i vulkanske erupcije, siromaštvo i bogatstvo, život i smrt, zdravlje i bolest, sreću i tugu – sve je to sa Allahovom mudrošću i odredbom koju nijedno stvorenje ne može spriječiti. Nijedno stvorenje se ne može suprotstaviti onome što Allah čini, niti izaći iz okvira Njegove vlasti i htijenja. Uzvišeni Allah kaže:

On neće biti pitan za ono što radi, a oni će biti pitani. (Al-Anbija' 23)

Gospodar tvoj stvara šta hoće, i On odabira. Oni nemaju pravo birati. Hvaljen neka je Allah i vrlo visoko iznad onih koje s Njim izjednačuju! (Al-Kasas 68)

Njegova mudrost može biti vanjska – očigledna i prepoznatljiva, a može biti i unutarnja – skrivena. Ono što Allah odredi naočigled može biti loše, a u suštini je dobro i mi to ne znamo, a može biti i obratno (da nam se čini da je nešto dobro, a u suštini je loše). Allah Uzvišeni je rekao:

Ne volite nešto, a ono može biti dobro za vas; nešto volite, a ono ispadne zlo po vas. – Allah zna, a vi ne znate. (Al-Bakarah 216)

Onaj ko je stvorio ljude u stanju je stvoriti i ostala stvorenja za koja mi znamo i koja ne znamo. Allahu ta stvorenja nisu potrebna već su ona u potrebi za Njim Uzvišenim i trebaju Allaha u svakom smislu. Allah Uzvišeni je rekao:

O ljudi, vi ste siromasi, vi trebate Allaha, a Allah je nezavisan i hvale dostojan. Ako hoće, ukloniće vas i nova stvorenja dovesti, to Allahu nije teško. (Fatir 15-17)

Kao što ljudska tijela imaju potrebu za hranom i sastojcima neophodnim za život poput jela i pića, isto tako i njihove duše imaju potrebu za svojim Stvoriteljom u smislu da Ga obožavaju, da Mu se obraćaju za svoje potrebe, da Mu se pokore, potčine i budu ponizni pred njim osjećajući smirenost i spokoj u Njegovoj blizini isto kao što to osjeća dijete u naručju svog roditelja. Ljudi imaju potrebu za svojim Stvoriteljom, prepušteni su Njemu i samo Njemu Uzvišenom upućuju svoje molbe. Upravo kroz tu potčinjenost, pokornost, poniznost i obožavanje Stvoritelja duša se hrani, smiruje i osjeća sreću. Ovu hranu duša ne može dobiti osim na način kako su to božiji poslanici pojasnili putem objave od svoga Gospodara (Allaha) koji je stvorio i tvoju dušu i učinio da njena hrana bude upravo ono što je objavljeno u okviru vjerozakona i propisa. Uzvišeni Allah je rekao:

A kako i ne bi znao Onaj koji stvara, Onaj koji sve potanko zna, koji je o svemu obaviješten. (Al-Mulk 14)

Postojanje i bitisanje ljudi, kao i njihova promjenljivost, kolebljivost i nestabilnost u svim situacijama se vraća na Allahovo htijenje i želju. On Uzvišeni nije stvorio ljude kako bi Sebe ojačao, niti ih je stvorio iz igre i zabave, nije ih stvorio

kako bi Mu koristili ili štetu nanijeli, jer Allah nije ovisan o njima već su ljudi u potrebi za Njim kako nas je o tome Uzvišeni obavijestio u hadisi-kudsiju: “O robovi Moji, vi nikada ne možete doći do onoga čime biste Meni štetu nanijeli, pa da Mi je nanesete, niti ikad možete doći do onoga što će Meni korist donijeti, pa da Mi je donesete. O robovi Moji, kad biste vi, i prvi i posljednji, i ljudi i džinni, imali srce najpobožnijeg čovjeka, to ništa ne bi povećalo Moje imanje. O robovi Moji, kada biste vi, i prvi i posljednji, i ljudi i džinni, imali srce najgoreg grješnika, to ništa ne bi umanjilo Moje imanje. O robovi Moji, kada biste vi, i prvi i posljednji, i ljudi i džinni, stali na jedno mjesto, pa Meni svoje molbe i želje uputili, te Ja udovoljio svačijoj molbi i želji, to ne bi umanjilo ono što Ja imam ni onoliko koliko igla oduzme od mora kad se u njega zamoči. *O robovi Moji, sve zavisi od vaših djela, koja su kod Mene sačuvana i prebrojana; i za koja ću Ja vama dati zaslugu. Ko nađe nagradu i dobro, nek Allahu zahvali, a ko nađe kaznu i zlo, nek ne kori nikog osim sebe.*” (Sahihu Muslim)

Dakle, djela Allahovih robova se njima vraćaju, tj. njima koriste ili škode i za njih će polagati račun, pa ako bude više dobrih djela sve će ispasti na dobro, a ako prevagnu loša djela onda će i ishod biti loš. Od Allahove milosti i pravde je to što je učinio i propisao nagradu, polaganje računa i kaznu kako se ne bi izjednačilo ružno i loše sa dobrim. Allah Uzvišeni je rekao:

Sve što činite – činite sebi, dobro i zlo. (Al-Isra’ 7)

RAZLOZI STVARANJA ČOVJEČANSTVA

Nije moguće da razuman čovjek ne prihvati činjenicu da su sve stvari stvorene sa nekom mudrošću, ciljem i svrhom i zato se pametan i razuman čovjek kloni onih stvari, djela u svom životu koja nemaju mudrost i svrhu kakvu on želi. A šta tek reći o Allahu koji je Najmudriji!? Allah Uzvišeni je rekao:

Svima vama smo zakon i pravac propisali. A da je Allah htio, On bi vas sljedbenicima jedne vjere učinio, ali, On hoće da vas iskuša u onome što vam propisuje, zato se natječite ko će više dobra učiniti; Allahu ćete se svi vratiti, pa će vas On o onome u čemu ste se razilazili obavijestiti. (Al-Maidah 48)

Sve što je Allah stvorio u ovom univerzumu stvorio je s mudrošću i svrhom, svejedno da li mi znamo za nju ili ne. Allah Uzvišeni kaže:

Mi nismo uzalud stvorili nebo i Zemlju i ono što je između njih; tako misle nevjernici, pa teško nevjernicima kad budu u vatri! (Sad 27)

Logično je postaviti pitanje zašto je Allah stvorio čovječanstvo, ali je preciznije reći koja je mudrost zbog koje je Allah stvorio čovjeka? Šta se traži od ljudi njihovim stvaranjem? Mudrost stvaranja ne zna niko osim Allah Uzvišeni i mi znamo samo ono što nam je On Uzvišeni pojasnio. Allah Uzvišeni nas je obavijestio da je mudrost stvaranja nebesa, Zemlje i svega što je između njih od Njegovih stvorenja za koja samo On zna svojevrstan ispit za čovjeka pa kaže Uzvišeni:

On je u šest vremenskih razdoblja nebesa i Zemlju stvorio – a Njegov prijesto je iznad vode bio – da bi vas iskušao koji će od vas bolje postupati. (Hud 7)

Zbog ove mudrosti Allah Uzvišeni je stvorio život i smrt. Sve je stvoreno sa određenim rokom, pa je i rad (djela) ograničen i zapisan. Period između rađanja i smrti je period kušnje i ispita kako bi na taj način postalo jasno ko je dobročinitelj a ko loš, ko je vjernik a ko nevjernik. Allah Uzvišeni je rekao:

Onaj koji je dao smrt i život da bi iskušao koji od vas će bolje postupati; – On je Silni, Onaj koji prašta. (Al-Mulk 2)

Allah Uzvišeni je odredio Ademu, neka je na njega Božiji mir i spas, ocu čovječanstva, da bude iskušan još dok je bio u džennetu kada je naredio njemu i njegovoj ženi da se ne približavaju drvetu čije plodove je bilo zabranjeno jesti. Šejtan im je došaptavao i nagovarao ih da tu zabranu prekrše pa su ga oni poslušali i Adem, neka je na njega Božiji mir i spas, poćini grijeh prema Svome Gospodaru. Zatim je priznao svoj grijeh i pokajao se Allahu, a Allah Uzvišeni mu je primio pokajanje i spustio ga iz dženneta na Zemlju koja će biti mjesto kušnje i ispita za Adema, neka je na njega Božiji mir i spas, i njegovo potomstvo. Allah Uzvišeni je rekao:

I Mi rekosmo: "O Ademe, živite, ti i žena tvoja, u Džennetu i jedite u njemu koliko god želite i odakle god hoćete, ali se ovom drvetu ne približujte pa da sami sebi nepravdu nanesete!"

I šejtan ih navede da zbog drveta posrnu i izvede ih iz onoga u čemu su bili. "Siđite!" – rekosmo Mi – "jedni drugima ćete neprijatelji biti, a na Zemlji ćete boraviti i do roka određenoga živjeti!"

I Adem primi neke riječi od Gospodara svoga, pa mu On oprosti; On, doista, prima pokajanje, On je milostiv.

Mi rekosmo: "Silazite iz njega svi! Od Mene će vam uputstvo dolaziti, i oni koji uputstvo Moje budu slijedili – nićega se neće bojati i ni za čim neće tugovati.

A onima koji ne budu vjerovali i knjige Naše budu poricali – biće stanovnici Džehennema; u njemu će vječno ostati." (Al-Bakara 35-39)

Iz Svoje mudrosti Allah je učinio da se nakon Adema, neka je na njega Božiji mir i spas, ljudi smjenjuju kako bi se kušnja koju im je Allah odredio sprovela pa kaže Uzvišeni:

On čini da jedni druge na Zemlji smjenjujete i On vas po položaju jedne iznad drugih uzdiže da bi vas iskušao u onome što vam daje. Gospodar tvoj, zaista, brzo kažnjava, ali On, doista, i prašta i samilostan je." (Al-An'am 165)

Zato je i došlo do razilaženja među ljudima što je jedan od Allahovih zakona u ovom kosmosu. Rekao je Allah Uzvišeni:

A da je Gospodar tvoj htio, sve bi ljude sljedbenicima jedne vjere učinio. Međutim, oni će se uvijek u vjerovanju razilaziti, osim onih kojima se Gospodar tvoj smiluje. A zato ih je i stvorio. (Hud 118-119)

Mudrost je u tome kako bi se ljudi razdvojili na vjernike i nevjernike, na one koji čine dobra djela i one koji čine loša djela, kako bi se jasno razdvojilo dobro od zla do Sudnjega dana, kako bi ljudi bili iskušavani i kako bi se razlučila istina od laži. Također, mudrost je i u tome da se pravednost Uzvišenog Allaha sprovede među ljudima pa da bude nagrađen onaj ko Mu se bude pokoravao i da se kazni onaj ko Mu se bude suprotstavljao i griješio prema Njemu Uzvišenom. Rekao je Allah Uzvišeni:

Vjernike koji su dobra djela činili On će prema zaslugi nagraditi i još će im, iz obilja Svoga, više dati; a one koji su zazirali i oholili se – na nesnosne muke će staviti i oni neće naći sebi, mimo Allaha, ni zaštitnika ni pomagača. (An-Nisa' 173)

Ta kušnja koja se ogleda kroz pokoravanje, odnosno grijehenje prema Gospodaru (Allahu) je jedan od razloga stvaranja čovječanstva kako bi se objelodanilo ko je iskren a ko lažov, ko je vjernik a ko nevjernik, a sve to je Allahu Uzvišenom bilo poznato još prije no što se dogodilo. Allah Uzvišeni je rekao:

Allah neće vjernike s licemjerima izmiješane ostaviti, već će loše od dobrih odvojiti. Allah vama neće ono što je skriveno otkriti, već On za to odabere onoga koga hoće od poslanika Svojih; zato vjerujte u Allaha i poslanike Njegove; i ako budete vjerovali i Allaha se bojali, čeka vas nagrada velika. (Alu Imran 179)

Jedan od najvažnijih ispita zbog kojeg je Allah stvorio čovjeka jeste tevhidullah (Allahova jednoća) i obožavanje Njega Jedinog bez da Mu se pripisuje sudrug kao što nas je Uzvišeni obavijestio u Svome govoru:

Džine i ljude sam stvorio samo zato da Mi se klanjaju,
Ja ne tražim od njih opskrbu niti želim da Me hrane,
opskrbu daje jedino Allah, Moćni i Jaki! (Az-Zarijat 56-58)

Ovo svakako ne znači da je Allah stvorio stvorenja iz potrebe da Ga obožavaju jer On Uzvišeni ne ovisi o njima, niti njihovim djelima. Naprotiv, stvorenja trebaju Allaha, Njegovu dobrotu, blagost i milost. Pokornost njihova Njemu ništa ne koristi niti Mu šteti njihovo grijehenje, jer je On Uzvišeni neovisan od svih, ali voli one Svoje robove koji Ga obožavaju i pokoravaju Mu se. Rekao je Allah Uzvišeni:

O ljudi, vi ste siromasi, vi trebate Allaha, a Allah je nezavisan i hvale dostojan. (Fatir 15)

Allah Uzvišeni voli da Ga stvorenja hvale i da Mu se zahvaljuju pa kaže:

Ako vi budete nezahvalni – pa, Allah od vas ne zavisi, ali On nije zadovoljan ako su robovi Njegovi nezahvalni, a zadovoljan je vama ako budete zahvalni. A nijedan grješnik neće nositi grijehe drugoga! Poslije ćete se Gospodaru svome vratiti, pa će vas On o onom što ste radili obavijestiti, jer On dobro zna svačije misli. (Az-Zumar 7)

U kontekstu pojašnjenja ove teme dodat ćemo i to da Allah Uzvišeni nije stvorio ljude da samo jedu, piju i razmnožavaju se pa da budu poput životinja. Allah Uzvišeni je počastio ljude razumom i dao im velike prednosti nad ostalim stvorenjima. Međutim, većina ljudi odbija da se Allahu pokori i povećava svoje nevjerstvo pa neće da spoznaju i raspravljaju o istinskoj mudrosti njihovog stvaranja. Njihova najveća briga je uživanje u dunjalučkim (ovosvjetskim) strastima i prohtjevima poput udovoljenja seksualnom nagonu i kako bi napunili svoje stomake. Njihov život je kao i život životinja kako ih je opisao Uzvišeni Allah, pa čak i gore od toga, jer ne koriste na pravi način blagodat razuma koju im je Allah podario i odlikovao ih time nad ostalim stvorenjima, kako bi razmislili o svom stvaranju i razlogu svog postojanja. Allah Uzvišeni je rekao:

A oni koji ne vjeruju – koji se naslađuju i žderu kao što stoka ždere – njihovo će prebivalište vatra biti! (Muhammad 12)

Naravno, pod kušnjom se ne podrazumijeva samo zlo i ono sa čim čovjek nije zadovoljan. Sve ono što se događa u svemiru od blagodati i iskušenja ima svoju mudrost. Allah Uzvišeni je rekao govoreći o Sulejmanu, neka je na njega Božiji mir i spas, Svome vjerovjesniku, kome je dao vlast kakvu nikom drugom nije, kada je tražio od svojih podanika da mu donesu prijesto kraljice Belkise:

"A ja ću ti ga donijeti" – reče onaj koji je učio iz Knjige – "prije nego što okom trepneš." I kad Sulejman vidje da je prijesto već pored njega postavljen, uzviknu: "Ovo je blagodat Gospodara

moga, koji me iskušava da li ću zahvalan ili nezahvalan biti. A ko je zahvalan – u svoju je korist zahvalan, a ko je nezahvalan – pa, Gospodar moj je neovisan i plemenit. (An-Naml 40)

Sve što se događa u kosmosu od nepogoda, katastrofa i ostalih iskušenja također ima svoju mudrost i svrhu. Allah Uzvišeni je rekao:

Mi ćemo vas dovoditi u iskušenje malo sa strahom i gladovanjem, i time što ćete gubiti imanja i živote i ljetine. A ti obraduj izdržljive, one koji, kada ih kakva nevolja zadesi, samo kažu: "Mi smo Allahovi i mi ćemo se Njemu vratiti!" Njih čeka oprost od Gospodara njihova i milost; oni su na Pravome putu! (Al-Bakarah 155-157)

RACIONALNI DOKAZI IZ KUR'ANA O PROŽIVLJENJU

Čovjek začuđeno gleda na mogućnost svog proživljenja i ponovnog povratka u život. Uzvišeni Allah kaže:

Čovjek kaže: "Zar ću, kad umrem, zbilja biti oživljen?"

A zar se čovjek ne sjeća da smo ga još prije stvorili, a da nije bio ništa? (Marjam 66-67)

Allah Uzvišeni pojašnjava da ono u šta su poricatelji proživljenja ubijedeni, a to je nemogućnost proživljenja, onome ko za nešto kaže "budi i ono bude" je uistinu lahko da ponovo oživi umrle, pa kaže Uzvišeni govoreći o njima:

Nevjernici tvrde da neće biti oživljeni. Reci: "Hoćete, Gospodara mi moga, sigurno ćete biti oživljeni, pa o onome što ste radili, doista, biti obaviješteni!" – a to je Allahu lahko.

(At-Tagabun 7)

S obzirom da oni koji negiraju proživljenje ne priznaju osim racionalno-osjetilne dokaze, Kur'an iznosi dokaze shodno njihovom stanju nevjerovanja u proživljenje, a neki od dokaza su:

- Allah je taj koji stvara iz ničega, pa je samim tim ponovno proživljenje u suštini lakši čin, jer ponovo stvoriti ono što je već postojalo pa nestalo, lakše je od prvobitnog stvaranja. Rekao je Uzvišeni Allah:

On je Taj koji iz ničega ni iz čega stvara i On će to ponovo učiniti, to je Njemu lahko; On je uzvišen i na nebesima i na Zemlji; On je silan i mudar. (Ar-Rum 27)

U ovom kontekstu je Ubej ibn Halef došao Allahovom Poslaniku, neka je na njega Božiji mir i spas, noseći u ruci

truhlu kost, mrveći je i rasipajući po zraku i rekao: “O Muhammede, ti tvrdiš da će Allah ovo oživiti?!” Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, reče: “Da, Uzvišeni Allah će te usmrtiti, potom proživiti, a zatim uvesti u vatru (džehennem).” Tada su objavljeni ajeti:

i Nama navodi primjer, a zaboravlja kako je stvoren, i govori: "Ko će oživiti kosti kad budu truhle?" Reci: "Oživiće ih Onaj koji ih je prvi put stvorio; On dobro zna sve što je stvorio, Onaj koji vam iz zelenog drveća vatru stvara i vi njome potpaljujete." Zar Onaj koji je stvorio nebesa i Zemlju nije kadar stvoriti njima slične? Jeste, On sve stvara i On je Sveznajući; kada nešto hoće, On samo za to rekne: "Budi!" – i ono bude. Pa neka je hvaljen Onaj u čijoj je ruci vlast nad svim, Njemu ćete se vratiti! (Ja- Sin 78-83)

(Tefsir Abur-Rezzak (87/3, 2498 hizb), bilježe ga Bejheki i Hakim, hadis se nalazi u “Sahihus-Sira 201 str.)

Zato je Allah uzvišeni naredio svome poslaniku Muhammedu, neka je na njega Božiji mir i spas, da kaže nevjernicima koji su ga pitali:

Oni govore: "Zar kada se u kosti i prašinu pretvorimo, zar ćemo, kao nova bića, doista biti oživljeni?" (Al-Isra 49)

Da im odgovori analogijom:

Reci: "Hoćete, i da ste kamenje ili gvožđe ili bilo kakvo stvorenje za koje mislite da ne može biti oživljeno." – "A ko će nas u život vratiti?" – upitaće oni, a ti reci: "Onaj koji vas je i prvi put stvorio", a oni će prema tebi odmahnuti glavama svojim i upitati: "Kada to?" Ti reci: "Možda ubrzo! Biće onog Dana kad vas On pozove, i odazvaćete se, hvaleći Ga, i pomislićete da ste ostali samo malo vremena." (Al-Isra' 50-52)

Logički gledano lakše je napraviti nešto po drugi put nego ga prvobitno napraviti. Onaj ko te je stvorio prvi put kadar je i moćan da te ponovo stvori, pa kaže Uzvišeni Allah:

Zar čovjek misli da će sam sebi prepušten biti, da neće odgovarati? Zar nije bio kap sjemena koja se ubaci, zatim ugrušak kome On onda razmjer odredi i skladnim mu lik učini, i od njega onda dvije vrste, muškarca i ženu, stvori, i zar Taj nije kadar mrtve oživiti? (Al-Kijamah 36-40)

- Onaj ko je stvorio ono što je teže stvoriti kadar je i moćan stvoriti nešto što je lakše od toga, a u suštini Allahu je sve lahko. Na primjer, onaj ko je u stanju nositi 50 kg za njega nije nikakvo čudo da ponese jedan kilogram. Allah Uzvišeni je rekao:

Kada nešto hoće, Zar Onaj koji je stvorio nebesa i Zemlju nije kadar stvoriti njima slične? Jeste, On sve stvara i On je Sveznajući; On samo za to rekne: "Budi!" – i ono bude. (Ja-Sin 81-82)

- Onaj ko te je prvobitno stvorio bez tvog htijenja i znanja logično je da je u stanju da te po drugi put stvori bez tvog htijenja i znanja. Rekao je Uzvišeni:

Čovjek kaže: "Zar ću, kad umrem, zbilja biti oživljen?"

A zar se čovjek ne sjeća da smo ga još prije stvorili, a da nije bio ništa? (Marjam 66-67)

U biti, Allahu je podjednako lahko stvoriti jedno ili sva stvorenja. Rekao je Allah Uzvišeni:

Stvoriti sve vas i sve vas oživiti isto je kao stvoriti i oživiti jednoga čovjeka; Allah, zaista, sve čuje i sve vidi. (Lukman 28)

- Onaj ko čini da stvorenja i materija prelaze iz jednog u drugo stanje, od neživog stvara živo i od živog stvara neživo logično je da je u stanju da ponovo oživi one koji su umrli. Dakle,

Allah je iz mrtvog sjemena dao da nikne klas, pa je dao da iz tog klasja nikne sjeme, iz zrelog drveća je dao mrtvo sjeme, a iz tog mrtvog sjemena Allah daje da nikne drveće, iz kokošijeg jajeta Allah daje da se rodi živo pile. Rekao je Uzvišeni:

Allah čini da zrnje i košpice proključaju. On iz neživa izvodi živo, iz živa neživo – to vam je, eto, Allah, pa kuda se onda odmećete? On čini da zora sviće, On je noć odredio za počinak, a Sunce i Mjesec za računanje vremena; to je odredba Silnoga, Sveznajućeg. (Al-An'am 95-96)

- Onaj koji daje da bilje i drveće nikne iz mrtve zemlje nakon što na nju padne kiša i nakon što je bila ogoljena i beživotna u stanju je proživiti umrle, pa kaže Uzvišeni:

Allah šalje vjetrove koji pokreću oblake, a Mi ih onda u mrtve predjele upravljamo i njima zemlju oživljavamo, koja je mrtva bila; takvo će biti i oživljenje. (Fatir 9)

- Onaj ko je stvorio čovjeka iz ničega, prolazeći kroz sve faze sve do smrti, moćan je ponovo ga oživiti. Smrt nije posljednja, konačna faza kroz koju čovjek prolazi, već nakon nje slijedi proživljenje koje je uvod u ono što tek predstoji. Zato se proživljenje nikako ne smije negirati bez obzira što nismo bili svjedoci istog. Onaj koji je čovjeka prvobitno, iz ničega stvorio i dao da prođe kroz sve faze moćan je ponovo ga stvoriti (oživiti ga) i sprovesti ga do konačnog odredišta, a to je džennet ili džehennem. Uzvišeni Allah je rekao:

O ljudi, kako možete sumnjati u oživljenje – pa, Mi vas stvaramo od zemlje, zatim od kapi sjemena, potom od ugruška, zatim od grude mesa vidljivih i nevidljivih udova, da vam pokažemo moć Našu! A u materice smještamo šta hoćemo, do roka određenog, zatim činimo da se kao dojenčad rađate i da poslije do muževnog doba uzrastate; jedni od vas umiru, a drugi duboku starost doživljavaju, pa začas zaboravljaju ono

što saznaju. I ti vidiš zemlju kako je zamrla, ali kad na nju kišu spustimo, ona ustrepće i uzbuja, i iz nje iznikne svakovrsno bilje prekrasno, zato što Allah postoji, i što je On kadar mrtve oživiti, i što On sve može. (Al-Hadždž 5-6)

Ibn Kajjim je rekao: “Kaže Uzvišeni Allah – *O ljudi, kako možete sumnjati u oživljenje – a ne sumnjate (tj. uvjereni ste) u to da ste stvoreni. Također, ne sumnjate ni u početak vašeg stvaranja počev od prve faze pa sve do smrti. Proživljenje koje sam vam obećao da će se desiti je poput prvog stvaranja u koje vi ne sumnjate. Pa kako onda negirate jedno od ta dva stvaranja i pored toga što ste svjedoci njihove sličnosti?!*”

Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao, kaže: “Faze kroz koje prolazi fetus, zatim faze kroz koje prolazi dijete nakon što ugleda svjetlo dana sa sigurnošću ukazuju na to da rukovodilačka volja kroz ove faze potiskuje čovjeka da dostigne svoje savršenstvo koliko je to moguće u kući savršenstva, tj. da čovjek ne može to savršenstvo postići u životu na ovom svijetu. Zastao je, pa je ponavljao riječi: “*pa začas zaboravljaju ono što saznaju*” – zato je nužno postojanje druge kuće (mjesto boravka) gdje će se ostvariti ljudska potpunost.

Zapravo, dokaz o proživljenju koji se manifestuje kroz ove faze je dvostruki dokaz, jer ukazuje na proživljenje polazeći od stanovišta da onaj koji je moćan prvobitno stvoriti nešto iz ničega u stanju je da to isto i ponovi, a također ukazuje i na proživljenje jer ta rukovodilačka volja upotpunjuje ljudsko putovanje (životni ciklus i faze) sve do konačnog boravišta na budućem svijetu. Na ovaj način se dobijaju norme prvobitnog i ponovnog stvaranja, norme života i proživljenja, norme polaganja računa i nagrađivanja, odnosno kažnjavanja, a sve to svjedoči o postojanju moćnog Stvoritelja koji je sve to uredio i o čijem postojanju je suvišno raspravljati.”

- Nemogućnost uzaludnog stvaranja, jer ako uzmemo za primjer auto vidjet ćemo da čovjek nijedan dio automobila nije napravio, niti ga ugradio u njega osim sa određenom funkcijom. Dakle, uzaludno bi bilo zamarati se i trošiti novac praveći nešto što je beskorisno. Da li se onda može shvatiti da je ovo veličanstveno stvaranje bilo uzaludno? Pogledaj samo u dijelove svoga tijela, bilo unutrašnje ili vanjske i vidjet ćeš da svaki od njih ima tačno određenu funkciju kako bi se tijelo moglo kretati i obavljati funkciju zbog koje je i stvoreno. Zaista bi uzaludno bilo stvoriti nešto takvo bez funkcije ibadeta (obožavanja Allaha) zbog čega je čovjek i stvoren i bez proživljenja nakon smrti kako bi svaki čovjek polagao račun za ono što je činio. Allah Uzvišeni je rekao:

Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete
povratiti?"

I neka je uzvišen Allah, Vladar istiniti, nema drugog boga osim
Njega, Gospodara svemira veličanstvenog! (Al-Mu'minun 115-
116)

- Fenomen sna i buđenja za onoga ko temeljno razmišlja su kao smrt i život, kada duša izađe iz tijela a zatim se vrati u njega po drugi put, kako nas je Uzvišeni Allah o tome obavijestio:

Allah uzima duše u času njihove smrti, a i onih koji spavaju,
pa zadržava one kojima je odredio da umru, a ostavlja one
druge do roka određenog. To su, zaista, dokazi za one koji
razmišljaju. (Az-Zumar 42)

Kurtubi o ovome kaže: "Ono što spaja san i smrt je kidanje duševne veze sa tijelom što nekada može biti samo površinski, a to je san. Zato se i kaže da su san i smrt kao braća. Međutim, kada duševna veza sa tijelom bude istinski prekinuta onda se radi o smrti. Upoređivanje smrti sa snom je metafora u smislu kidanja duševne veze sa tijelom."

Onaj Ko te budi vraćanjem tvoje duše tebi nakon sna u stanju je vratiti tvoju dušu tebi i nakon tvoje smrti, tj. moćan je da te ponovo oživi. Istinu je rekao Allahov Poslanik Muhammed, neka je na njega Božiji mir i spas, : “San je brat smrti a stanovnici dženneta ne spavaju.” (Hadis je sahih, a bilježi ga Taberani, a šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u djelu “Es-Sahihah” – 1086)

PORIJEKLO ČOVJEKA U KUR'ANU ČASNOME

Porijeklo čovjeka potiče od Adema, neka je na njega Božiji mir i spas, koga je Allah stvorio Svojom rukom, oblikovao ga, udahnuo mu dušu i naredio melecima da mu padnu na sedždu iz počasti prema njemu. Rekao je Uzvišeni:

i kad je melekima Gospodar tvoj rekao: "Stvoriću čovjeka od ilovače, pa kad mu savršen oblik dam i život u nj udahnem, vi mu se poklonite!" (Sad 71-72)

Zatim je od njega stvorio njegovu ženu Havu da se smiri uz nju. Rekao je Uzvišeni:

On vas od jednog čovjeka stvara – a od njega je drugu njegovu stvorio – i On vam je dao osam vrsta stoke; On vas stvara u utrobama matera vaših, dajući vam likove, jedan za drugim, u tri tmine. To vam je, eto, Allah, Gospodar vaš, Njegova je vlast, nema boga osim Njega, pa kuda se onda odmećete? (Az-Zumar 6)

Od njih dvoje su nastali potomci koji su se razasuli po Zemlji u skladu sa Allahovom odredbom i htijenjem, pa kaže Uzvišeni:

Koji sve savršeno stvara, koji je prvog čovjeka stvorio od ilovače – a potomstvo njegovo stvara od kapi hude tekućine, zatim mu savršeno udove uobličio i život mu udahne – i On vam i sluh i vid i pameti daje – a kako vi malo zahvaljujete! (As-Sedždah 6-8)

Svi ljudi bez izuzetka i bez obzira na njihovu nacionalnost, boju i rasu potiču od Adema, neka je na njega Božiji mir i spas, koji je njihov zajednički izvor i početak. Rekao je Uzvišeni:

O ljudi, bojte se Gospodara svoga, koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte – s imenom

čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi. (An-Nisa' 1)

Ovo ukazuje na to da kod Allaha ljudi imaju stepen (položaj) shodno svojoj pokornosti, odnosno griješenju prema Njemu Uzvišenom. Adem, neka je na njega Božiji mir i spas, je u početku boravio u džennetu o čemu nam govori Kur'an časni. Iz počasti prema Ademu, neka je na njega Božiji mir i spas, Allah Uzvišeni je naredio melecima da mu učine sedždu. Također, Kur'an nam govori i o neprijateljstvu šejtanovom prema Ademu, neka je na njega Božiji mir i spas, njegovoj oholosti, objesti i zavisti zbog položaja i počasti koju je Allah ukazao čovjeku (Ademu). Šejtan je odbio da učini sedždu čovjeku iz oholosti i inata pa se zarekao da će ga istjerati iz dženneta. Kada se Allah rasrdio na njega (šejtana) od žestine zavisti i srdžbe šejtan se zakleo da će Ademu, neka je na njega Božiji mir i spas, i njegovom potomstvu biti otvoreni neprijatelj i da će uložiti sav napor i trud kako bi ih zaveo s pravog puta, tj. kako bi i njih snašla Allahova srdžba i prezir. Allah Uzvišeni kaže:

(11) Mi smo Adema stvorili i onda mu oblik dali, a poslije melekima rekli: "Poklonite mu se!" – i oni su se poklonili, osim Iblisa, on se nije htio pokloniti.

(12) "Zašto se nisi poklonio kad sam ti naredio?" – upita On. – "Ja sam bolji od njega; mene si od vatre stvorio, a njega od ilovače" – odgovori on.

(13) "E onda izlazi iz Dženneta" – reče On – "ne priliči ti da u njemu prkosiš; izlazi, ti si, zaista, od onih prezrenih!"

(14) "Daj mi vremena do Dana njihova oživljenja!" – zamoli on.

(15) "Daje ti se vremena!" – reče On.

- (16) "E zato što si odredio pa sam u zabludu pao" – reče –
"kunem se da ću ih na Tvom Pravom putu presretati,
- (17) pa ću im sprijeda, i straga, i zdesna i slijeva prilaziti, i Ti
ćeš ustanoviti da većina njih neće zahvalna biti!"
- (18) "Izlazi iz njega, pokuđen i ponižen!" – reče On. "Tobom i
svima onima koji se budu povodili za tobom doista ću
Džehennem napuniti!
- (19) A ti, o Ademe, i žena tvoja u Džennetu stanujte i odakle
god hoćete jedite, samo se ovom drvetu ne približujte, da se
prema sebi ne ogriješite!"
- (20) I šejtan im počeo bajati da bi im otkrio stidna mjesta
njihova, koja su im skrivena bila, i reče: "Gospodar vaš vam
zabranjuje ovo drvo samo zato da ne biste meleki postali ili da
ne biste besmrtni bili" –
- (21) i zaklinjaše im se: "Ja sam vam, zaista, savjetnik iskreni!"
- (22) I na prevaru ih zavede. A kad oni drvo okusiše, stidna
mjesta njihova im se ukazaše i oni po sebi džennetsko lišće
stavljati počеше. "Zar vam to drvo nisam zabranio?!" – zovnu ih
Gospodar njihov – "i rekao vam: 'Šejtan vam je, zbilja, otvoreni
neprijatelj.'"
- (23) "Gospodaru naš" – rekoše oni – "sami smo sebi krivi, i
ako nam Ti ne oprostiš i ne smiluješ nam se, sigurno ćemo biti
izgubljeni."
- (24) "Izlazite" – reče On – "jedni drugima bićete neprijatelji!
Na Zemlji ćete boraviti i do smrti ostati.
- (25) Na njoj ćete živjeti, na njoj ćete umirati i iz nje oživljeni
biti" – reče On. (Al-A'raf 11-25)

Trebamo upozoravati, kao ljudi koje je Allah stvorio od
Ademova potomstva, na to da nas šejtan ne zavede i izvede nas

iz pokornosti Allahu u griješenje prema Njemu, iz vjerovanja u nevjerstvo. Treba se čvrsto držati onoga čega se držao naš praotac Adem, neka je na njega Božiji mir i spas, a to je tevhid (monoteizam) i obožavanje Allaha Jednog Jedinog. Nastojmo očistiti naše duše od zlobe, griješenja i zavisti, neka naša srca budu čista u našim međusobnim odnosima. Vjerujmo u ono sa čime su došli Allahovi poslanici – u vjerozakone. Vjerujmo u posljednji vjerozakon koji je objavljen, a to je šeriat Muhammeda, neka je na njega Božiji mir i spas, kako ne bismo šejtanu pružili priliku da ostvari ono što je obećao i da nas zavede sa pravoga puta – pokornosti Allahu Uzvišenom. Allah je rekao obraćajući se šejtanu:

"Izlazi iz njega, pokuđen i ponižen!" – reče On. "Tobom i svima onima koji se budu povodili za tobom doista ću Džehennem napuniti! (Al-A'raf 18)

KO JE ČOVJEK?

Pod čovječanstvom se podrazumijeva Adem, neka je na njega Božiji mir i spas, njegova žena Hava, neka je na nju Božiji mir i spas, i cijelo njihovo potomstvo bez obzira na ljudske rase i njihovu boju kože. Allah Uzvišeni je rekao:

O ljudi, bojte se Gospodara svoga, koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte – s imenom čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi. (An-Nisa' 1)

Allah je čovjeka odabrao od svojih stvorenja, uljepšao njegovo stvaranje i učinio ga da bude najljepšeg i najpotpunijeg lika i tijela. Rekao je Uzvišeni:

Mi čovjeka stvaramo u skladu najljepšem. (At-Tin 4)

Allah je čovjeku podario čula, udove i urođene instikte, duševne i mentalne, kako bi preko njih mogao razlučiti šta je dobro a šta loše, šta je korisno a šta štetno. Razmišljajući o svemu ovome spoznajemo mudrost ovog izvanrednog oblika i najljepšeg stvaranja kojima je Allah počastio čovjeka kako bi bio u stanju da razumije i shvati ono što mu Allah objavljuje od poslanica (objava), kako bi mogao da obavlja vjerske i društvene obaveze i kako bi mogao da živi sa svim onim što ga okružuje u ovom prostranom kosmosu i što mu je dato (potčinjeno) da mu koristi na ovome svijetu.

Allah Uzvišeni je stvorio čovjeka od materije (tijela), duše i razuma pa kaže Uzvišeni:

Allah vam je učinio Zemlju prebivalištem, a nebo zdanjem, i On vam obličje daje i likove vaše čini lijepim, i jelima vas opskrbljuje ukusnim. To je Allah, Gospodar vaš, i neka je uzvišen Allah, Gospodar svjetova! (Gafir 64)

On je nebesa i Zemlju mudro stvorio, i On vam obličje daje, i likove vaše čini lijepim, i Njemu će se sve vratiti. (At-Tagabun 3)

Svaka od ovih komponenti ima svoju hranu bez koje ne može opstati:

- Materija (tijelo)

Njegova čvrstina, čistoća, zadovoljenje njegovih strasti i nagona, hrana, piće, brak – sve ovo su tjelesne potrebe ili ono čime se tijelo hrani, pa kaže Uzvišeni Allah:

O sinovi Ademovi, lijepo se obucite kad hoćete molitvu obaviti! I jedite i pijte, samo ne pretjerujte; On ne voli one koji pretjeruju.

Reci: "Ko je zabranio Allahove ukrase, koje je On za robove Svoje stvorio, i ukusna jela?" Reci: "Ona su za vjernike na ovome svijetu, na onome svijetu su samo za njih." Eto, tako Mi подробно izlažemo dokaze ljudima koji znaju. (Al-A'raf 31-32)

Čovjeku je naređeno da liječi svoje tijelo ukoliko se razboli na različite načine i različitim lijekovima. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, je rekao: "Allah je spustio bolest, a i lijek pa se liječite, ali se nemojte liječiti na zabranjen način." (Hadis je sahih, bilježi ga Taberani od Ummu Derda' r.a., a šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u djelu "Sahihul-Džami" pod brojem 1762)

Zadovoljenje tjelesnih strasti treba biti u skladu sa šeriatskim propisima i pravilima kako bi se čovjek izdigao iznad stepena životinja i kako ne bi bio poput njih. Allah Uzvišeni je rekao:

I jedan od dokaza Njegovih je to što za vas, od vrste vaše, stvara žene da se uz njih smirite, i što između vas uspostavlja ljubav i samilost; to su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju.

(Ar-Rum 21)

- Duša

Snaga i hrana duše se ogledaju u vjerovanju u Njenog Stvoritelja, vezi sa Njim, obožavanju Njega, traženju zaštite i utočišta kod Njega i pokornosti Njemu Uzvišenom. Ovo se postiže izvršavanjem onoga čime ju je On Uzvišeni zadužio i ostavljanjem onoga što joj je On zabranio, jer je duša u svojoj biti potrebna Allaha – njenog Stvoritelja, uz Njega se smiruje, nalazi spokoj, optimizam, radost, uspjeh i blagodati. Uz Allahovu pomoć duša se oslobađa straha i uznemirenosti koji utiču i na tijelo do te mjere da ga mogu uništiti. Allah Uzvišeni je rekao:

One koji vjeruju i čija se srca, kad se Allah spomene, smiruju – a srca se doista, kad se Allah spomene, smiruju!" (Ar-Ra'd 28)

- Razum

Islam je učinio razum vrijednim, dao je čovjeku potpunu slobodu u razmišljanju o svemu i naredio mu da razmišlja, pa čovjek ne treba da prihvata ideologiju (vjerovanje) kojoj se poziva, njen šariat (vjerozakon) i pravac koji će slijediti u svom životu osim nakon što dobro i podrobno razmisli o svemu i spozna ispravnost dotične ideologije i vjerezakona.

Razum je ono čime je Allah Uzvišeni odlikovao čovjeka u odnosu na ostala stvorenja. Koristeći razum razvijaju se i napreduju društva i čovjek postaje dovoljno sposoban da iskoristi sve ono što ga okružuje – nebo, Zemlju, more i sve što mu je Allah potčinio kako bi poboljšao životne uslove. Koristeći razum čuva se i njeguje moral i kultura, reguliraju se norme ponašanja, samo poimanje se podiže na viši nivo i uređuju se društva. Uz pomoć razuma se raspoznaje istina od laži, dobro od zla, korisno od šetnog. Putem razuma se

sprovodi islam i od pravde Allaha Uzvišenog je to što se ljudima neće obračunavati djela osim u skladu sa njihovim razumom, pa onaj ko nije imao razuma i nije dostigao punoletstvo prema šeriatskim kriterijumima neće biti odgovoran i neće mu se djela obračunavati. Zato islam naređuje da se razum čuva i štiti pa je propisao određene kazne na ovom i budućem svijetu za onoga ko svjesno i samovoljno zanemari i zapusti blagodat razuma, pa se oda alkoholizmu i narkoticima. Uzvišeni Allah je rekao:

O vjernici, vino i kocka i kumiri i strjelice za gatanje su odvratne stvari, šejtanovo djelo; zato se toga klonite da biste postigli što želite. (Al-Maidah 90)

Onoga ko svjesno i samovoljno zanemari i zapusti svoj razum, uskrati mu razmišljanje i učenje o posljedicama, takvog islam tretira kao životinju koja samo brine šta će pojesti, popiti i kako će se razmnožavati, pa kaže Allah Uzvišeni:

Najgora bića kod Allaha su oni koji su gluhi i nijemi, koji neće da shvaćaju. (Al-Anfal 22)

I razum ima svoju hranu kojom se uzdiže na više razine, sazrijeva, kreira i proizvodi, a ta hrana se ogleda u sljedećem:

1. Spoznaja

Allah Uzvišeni je dao “prozore” (načine) kroz koje će razum moći da dođe do svoje hrane i da napreduje a to su sluh, vid i ostala čula. Preko njih razum na različite načine dolazi do spoznaje kako bi mogao raditi i graditi u ovom kosmosu, koristiti i sebi potčiniti sve ono što je u njemu (kosmosu) i što mu je u interesu. Putem njih čovjek otkriva ono što mu služi u ličnom razvoju i poboljšanju načina života. Rekao je Allah Uzvišeni:

Allah vas iz trbuha majki vaših izvodi, vi ništa ne znate, i daje vam sluh i vid i razum da biste bili zahvalni. (An-Nahl 78)

Zato u islamu znanje i učenjaci imaju visok položaj i razlika između znanja i neznanja je velika, kako je pojasnio Allah Uzvišeni:

Reci: "Zar su isti oni koji znaju i oni koji ne znaju? Samo oni koji pameti imaju pouku primaju!" (Az-Zumar 9)

Šta više, islam je učnio traženje znanja jednim od načina približavanja Allahu Uzvišenom, a naročito onog znanja koje koristi čovječanstvu. Zbog ovoga su se prethodni muslimanski učenjaci takmičili u traženju i stjecanju znanja, a rezultat toga je znanje koje se proširilo u sve dijelove svijeta i na kojem počivaju i opstaju savremene civilizacije i društva. Allah Uzvišeni je rekao:

Allah će na visoke stepene uzdignuti one među vama koji vjeruju i kojima je dato znanje. – A Allah dobro zna ono što radite. (Al-Mudžadilah 11)

2. Razmišljanje

Ovo je veoma široko polje. To je sport uma i rekreacija duše, samopouzdan i oslobođen u odrazu ovog ogromnog univerzuma kako bi čovjek razmislio o stvorenjima koja je Allah Uzvišeni stvorio u njemu. U trenucima čistoće duše i bistrine uma čovjek će spoznati suštinu ovog univerzuma koji nije sebe stvorio, niti je od njega nešto stvoreno, niti postoji bilo kakva koincidencija, što ukazuje na to da nema sumnje u postojanje njegovog Stvoritelja i Tvorca. Allah Uzvišeni je rekao:

I zašto oni ne promisle o carstvu nebesa i Zemlje i o svemu onome što je On stvorio, i da im se, možda, kraj njihov

primakao? Pa u koje će riječi, ako ne u Kur'an, vjerovati? (Al-A'raf 185)

Razmišljanje i promatranje (analiza) su od pohvalnih i vrijednih ibadeta (djela kojima se Allah obožava) u islamu, tako da veliki broj kur'anskih ajeta podstiče na njih, pa Allah Uzvišeni traži od Svojih robova da pogledaju i razgledaju oko sebe – “Pa zašto ne pogledaju?”, traži od njih da razmišljaju – “Zašto oni (ljudi) ne razmisle...”, da uzmu pouku – “Pa zašto pouku ne primete?”, da rasuđuju svojim razumom – “Pa zar se nećete opametiti (pameti dozvati)?”, da razmišljaju o onome što vide – “Pa zar oni ne vide...”. Sve ovo je da bi se postigao jedan uzvišeni cilj koji ukazuje na postojanje Allaha Uzvišenog i Njegove veličine. U ajetima koji govore o ovoj tematici sadržan je poziv na razmišljanje o svemu onome sa čim živimo (što nas okružuje) i blagodatima koje uživamo, a koje je stvorio Allah Uzvišeni i počastio nas njima, pa kaže Uzvišeni:

(20) Jedan od dokaza Njegovih je to što vas od zemlje stvara, i odjednom vas, ljudi, svuda ima razasutih;

(21) i jedan od dokaza Njegovih je to što za vas, od vrste vaše, stvara žene da se uz njih smirite, i što između vas uspostavlja ljubav i samilost; to su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju;

(22) i jedan od dokaza Njegovih je stvaranje nebesa i Zemlje, i raznovrsnost jezika vaših i boja vaših; to su, zaista, pouke za one koji znaju;

(23) i jedan od dokaza Njegovih je san vaš noću i po danu, i nastojanje vaše da steknete nešto iz obilja Njegova; to su, zaista, pouke za ljude koji čuju;

(24) i jedan od dokaza Njegovih je to što vam pokazuje munju, da se pobojite i ponadate, i to što spušta s neba kišu i oživljava njome zemlju poslije mrtvila njezina; to su, zaista, pouke za ljude koji razumiju.

(25) I jedan od dokaza Njegovih je i to što nebo i Zemlja postoje voljom Njegovom. Zatim to što ćete, čim vas On samo jednom iz zemlje pozove, brzo ustati. (Ar-Rum 20-25)

- Također se u ajetima poziva na razmišljanje o drveću koje je poredano jedno do drugog na istoj zemlji, istu vodu i hranu koristi, a različite plodove daje, pa kaže Allah Uzvišeni:

Na Zemlji ima predjela koji jedni s drugima graniče i bâščā ima lozom zasađenih, i njîvā, i palmi sa više izdanaka i samo s jednim; iako upijaju jednu te istu vodu, plod nekih činimo ukusnijim od drugih. To su doista dokazi ljudima koji pameti imaju. (Ar-Ra'd 4)

- Zatim imamo poziv na razmišljanje o nama samima, o tome kako su naša tijela stvorena i oblikovana, o dijelovima tijela gdje svaki od njih ima svoju funkciju i bez kojih ljudi ne bi mogli funkcionirati. Allah Uzvišeni kaže:

Na Zemlji su dokazi za one koji čvrsto vjeruju, a i u vama samima – zar ne vidite? – a na nebu je opskrba vaša i ono što vam se obećava. (Az-Zarijat 20-22)

- U ajetima se poziva na razmišljanje o insektima oko nas sa kojima živimo u ovom kosmosu, kao i o njihovoj koristi za ljude pa kaže Uzvišeni Allah:

Gospodar tvoj je pčelu nadahnuo: "Pravi sebi kuće u brdima i u dubovima i u onome što naprave ljudi, zatim, hrani se svakovrsnim plodovima, pa onda idi stazama Gospodara svoga, poslušno!" Iz utroba njihovih izlazi piće različitih boja koje je lijek ljudima. To je, uistinu, dokaz za ljude koji razmišljaju. (An-Nahl 68-69)

- Također, upućuje se poziv ljudima da razmisle o životinjama koje žive zajedno sa nama, o njihovoj potčinjenosti nama pa možemo da jedemo njihovo meso, da pijemo njihovo mlijeko i da ih koristimo kao prijevozno sredstvo, pa kaže Uzvišeni:

Vi imate pouku i u stoci: "Mi vam dajemo da iz utroba njenih mlijeko čisto pijete, koje nastaje od grizina u buragu i od krvi – ukusno onima koji ga piju. A od plodova palmi i loze pripremate piće i hranu prijatnu. To je, doista, dokaz onima koji pameti imaju." (An-Nahl 66-67)

- U ajetima se poziva na razmišljanje o stvorenjima – pticama koje lete nebom i kojima je Allah atmosferu potčinio kako bi mogle da lete. Podario im je krila kako bi se mogle vinuti u nebeske visine, dok s druge strane čovjek to ne može učiniti pa makar imao i krila. Uzvišeni Allah je rekao:

Zar oni ne vide kako ptice u prostranstvu nebeskom bez muke lete, njih samo Allah drži. To su, zaista, dokazi ljudima koji budu vjerovali. (An-Nahl 79)

Rekao je Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao: *“Razmisli o ptici koja širi svoja krila i razdvaja ih, zatim ih skuplja i sklapa. Ptica se nalazi u dva stanja: najčešće je raširenih krila, a u drugom slučaju je vješto i spretno skupljenih krila i na taj način se održava i leti u vazduhu sa lakoćom kao da pliva. Ptice prave takve pokrete da se posmatraču nekada čini kao da se radi o revijalnom spektaklu pokreta koji se ogledaju kroz ljepotu lebdenja, kruženja, spuštanja i uzdizanja. Razmisli o ovom prizoru i o tome kako svaka vrsta ptica ima sebi svojstvene pokrete prilikom kojih im se ne zavrti ni u glavi ni u srcu. Uživanje je razmišljati i analizirati ono što je Allah Uzvišeni stvorio, o onome što objedinjuje savršenstvo i ljepotu. Kur'an nam ukazuje na ovu uzbudljivu scenu, a Milostivi je taj koji ih (ptice) održava u vazduhu svojim skladnim zakonima egzistencije koji čine (uređuju) ovaj predivni sklad, u kojima je sve uzeto u obzir – i malo i veliko, u kojima je sve izračunato do najsitnijeg detalja. Održavanje ptica u vazduhu je kao i održavanje ostalih stvorenja na zemlji, a ptica sa svim svojim*

karakteristikama i specifičnostima je dio svemira. Isto tako je i sa svim ostalim koje samo Allah održava na svom mjestu.”

- Također se poziva na razmišljanje o svim svjetovima koji bitišu u ovom univerzumu, na Zemlji i na nebu, o stvorenjima koja je Allah stvorio na njima i između njih, o tome kako su ta stvorenja stvorena i kako je uređena njihova egzistencija. Rekao je Allah Uzvišeni:

Allah sve životinje stvara od vode, neke od njih na trbuhu puze, neke idu na dvije noge, a neke, opet, hode na četiri; Allah stvara što hoće, jer Allah sve može. (An-Nur 45)

Razmislimo o tome kako je Allah svim živim bićima dao i odredio opskrbu i mjesto boravka, pa tako hrana koju koristi jedna vrsta nije namijenjena za neku drugu, a boravište koje odgovara jednoj ne odgovara drugoj vrsti. Allah Uzvišeni je rekao:

Na Zemlji nema nijednog živog bića, a da ga Allah ne hrani. On zna gdje će koje boraviti i gdje će sahranjeno biti. Sve to ima u jasnoj Knjizi. (Hud 6)

- U ajetima je sadržan poziv na razmišljanje o suštini stvaranja čovjeka, načinima njegovog života, hrane i pića pa kaže Allah Uzvišeni:

(58) Kažite vi Meni: da li sjemenu koje ubacujete

(59) vi oblik dajete ili Mi to činimo?

(60) Mi određujemo kada će ko od vas umrijeti, i niko nas ne može spriječiti

(61) da likove vaše izmijenimo i da vas iznova u likovima koje vi ne poznajete stvorimo.

(62) Poznato vam je kako ste prvi put stvoreni, pa zašto se ne urazumite?

(63) Kažite vi Meni: šta biva sa onim što posijete?

(64) Da li mu vi dajete snagu da niče, ili to Mi činimo?

(65) Ako hoćemo možemo ga u suho rastinje pretvoriti, pa biste se snebivali:

(66) "Mi smo, doista, oštećeni,

(67) čak smo svega lišeni!"

(68) Kažite vi Meni: vodu koju pijete –

(69) da li je vi ili Mi iz oblaka spuštamo?

(70) Ako želimo, možemo je slanom učiniti – pa zašto niste zahvalni?

(71) Kažite vi Meni: vatru koju palite –

(72) da li drvo za nju vi ili Mi stvaramo?

(73) Mi činimo da ona podsjeća i da bude korisna onima koji konače; (Al-Wakiah 58-73)

Zato Kur'an kori one koji ne posmatraju, ne razmišljaju, ne analiziraju i ne uzimaju pouku iz onoga što vide u ovom prostranom svemiru i opisuje ih kao one koji ne koriste svoja čula radi spoznaje svoga Stvoritelja i razloga zbog kojeg su stvoreni, te ih poredi sa stokom koja ne razmišlja. Rekao je Uzvišeni Allah:

Mi smo za Džehennem mnoge džine i ljude stvorili; oni srca imaju – a njima ne shvaćaju, oni oči imaju – a njima ne vide, oni uši imaju – a njima ne čuju; oni su kao stoka, čak i gori – oni su zaista nemarni. (Al-A'raf 179)

Međutim, islam kontroliše ovo razmišljanje granicom koja se odnosi na spoznaju Allaha preko Njegovih stvorenja, tj. ne treba razmišljati o onome za šta ne posjedujemo sposobnost spoznaje jer je razum stvoren ograničenim po tom pitanju, a

onaj ko pređe tu granicu učinio je nepravdu i nasilje i ogriješio se prema sebi. On je poput onoga koji uključi lampu od 110 volti na napon od 220 volti, a rezultat toga je poznat.

ODABRANOST ADEMOVOG POTOMSTVA OD STRANE ALLAHA UZVIŠENOG

Među stvorenjima koja egzistiraju u ovom univerzumu naš Gospodar Uzvišeni je odabrao ljude i ukazao im počast u odnosu na ostala stvorenja. Rekao je Uzvišeni:

Mi smo sinove Ademove, doista, odlikovali; dali smo im da kopnom i morem putuju, i opskrbili ih ukusnim jelima, i dali im velike prednosti nad mnogima koje smo stvorili. (Al-Isra' 70)

Od aspekata počasti prema ljudima od strane Allaha Uzvišenog izdvajamo:

1. Potčinjenost (podređenost) univerzuma čovjeku:

Allah Uzvišeni je čovjeku podredio ovaj kosmos – Zemlju, nebo i sve što je stvorio na njima od svjetova i to na najbolji način kako bi bili od koristi za ljudski život, tj. u njemu (kosmosu) Allah je stvorio sve što je potrebno za život kao što su vazduh, voda, opskrba, životinje, drveće, biljke itd. Sve je to Allah podredio čovjeku i dao mu da se koristi time u skladu sa znanjem i privilegijama, tj. razumom kojeg mu je Allah dao i obavijestio nas o tome pa kaže:

I daje vam da se koristite onim što je na nebesima i onim što je na Zemlji, sve je od Njega. To su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju. (Al-Džasijah 13)

Allah je naredio čovjeku da čuva sebe i sredinu u kojoj živi, da čuva sve ono što mu koristi na zemlji, nebu, vodi kako bi njegovo boravište bilo što bolje za život za one koji dođu nakon njega, tako da je zabranjeno širiti nered i kaos po svijetu. Pa kaže Uzvišeni Allah:

I ne pravite nered na Zemlji, kad je na njoj red uspostavljen, a Njemu se molite sa strahom i nadom; milost Allahova je doista blizu onih koji dobra djela čine. (Al-A'raf 56)

2. Namjesništvo na Zemlji

Allah Uzvišeni je počastio čovjeka i učinio ga namjesnikom (zastupnikom) na Zemlji pa se to namjesništvo prenosi iz generacije na generaciju, ljudi ne izumiru već nasljeđuju znanje i vjeru i tako se ostvaruje kontinuitet Allahovog sunneta (zakona) u kosmosu onako kako On Uzvišeni hoće. Rekao je Uzvišeni Allah:

On čini da jedni druge na Zemlji smjenjujete i On vas po položaju jedne iznad drugih uzdiže da bi vas iskušao u onome što vam daje. Gospodar tvoj, zaista, brzo kažnjava, ali On, doista, i prašta i samilostan je." (Al-An'am 165)

Allah Uzvišeni je stvorio kosmos takvim da ga ljudi mogu spoznati, proučavati u skladu sa svojim kapacitetima, a isto je i sa ostalim stvorenjima koja čovjeku služe kao opskrba i snaga sve dok Allah ne učini da nestanu. Rekao je Uzvišeni:

Reci: "Zar, zaista, nećete da vjerujete u Onoga koji je u dva vremenska razdoblja Zemlju stvorio - i još Mu druge ravnim smatrate? To je Gospodar svjetova!"

On je nepomična brda po njoj stvorio i blagoslovljenom je učinio i proizvode njezine na njoj odredio, sve to u četiri vremenska razdoblja – ovo je objašnjenje za one koji pitaju.

(Fussilet 9-10)

3. Harmonija i zajedništvo

Allah Uzvišeni je stvorio ljude i učinio da se razidu po različitim djelovima (krajevima) Zemlje iz mudrosti Njemu Uzvišenom znanoj. Podijelio ih je na narode i plemena gdje svako ima svoje običaje, tradiciju, jezik i izgled kako bi se međusobno upoznawali i razmjenjivali ovosvjetska i religijska iskustva, potrebe i koristi. Ljudi nisu stvoreni kako bi jedni druge napadali, ugrožavali jedni drugima prava, kolonizirali i porobljavali jedni druge, kako nas Allah Uzvišeni o tome obavještava pa kaže:

O ljudi, Mi vas od jednog čovjeka i jedne žene stvaramo i na narode i plemena vas dijelimo da biste se upoznali.

Najugledniji kod Allaha je onaj koji Ga se najviše boji, Allah, uistinu, sve zna i nije Mu skriveno ništa. (Al-Hudžurat 13)

Allah Uzvišeni je Zemlju stvorio različitom po svojoj spoljašnjosti i resursima kao što je i ljude stvorio različitim u smislu fizičke i mentalne sposobnosti i njihovih izgleda, pa ćemo tako kod nekih naroda naći dobra koja nećemo naći kod drugih. Razlog tome je upravo ostvarivanje tog međusobnog upoznavanja, jedinstva i zajedništva na onome što je u interesu svih, pa se ta dobra prenose i razmjenjuju, a samim tim se ostvaruje i plodonosna saradnja među njima. Allah Uzvišeni je rekao:

Zar oni da raspolazu milošću Gospodara tvoga? Mi im dajemo sve što im je potrebno za život na ovome svijetu i Mi jedne nad drugima uzdižemo po nekoliko stepeni da bi jedni druge služili. – A milost Gospodara tvoga bolja je od onoga što oni gomilaju. (Az-Zuhruf 32)

Ljudi nisu stvoreni da jedni druge vrijeđaju i ponižavaju već da jedni druge poštuju i zajednički idu ka napretku i savršenstvu kojima se unapređuje njihov život. Allah Uzvišeni je rekao:

O vjernici, neka se muškarci jedni drugima ne rugaju, možda su oni bolji od njih, a ni žene drugim ženama, možda su one bolje od njih. I ne kudite jedni druge i ne zovite jedni druge ružnim nadimcima! O, kako je ružno da se vjernici spominju podrugljivim nadimcima! A oni koji se ne pokaju – sami sebi čine nepravdu. (Al-Hudžurat 11)

Zato islam najstrože upozorava na sve ono što izaziva razjedinjavanje i prezir među ljudima i na sve ono što proizvodi neprijateljstvo, netrpeljivost i zlobu među narodima. Allah Uzvišeni je rekao:

Teško svakom klevetniku-podrugljivcu. (Al-Humazah 1)

Također, islam upozorava na sve ono što razara društva kao što su mržnja i zavist koja je od šejtanske prirode i nalazi se u nekim zlim ljudskim dušama koje drugima ne žele dobro, izazivaju smutnju, povećavaju mržnju i šire neprijateljstvo među ljudima kako bi jedni druge ubijali bez milosti. Zato Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, kaže: “Nemojte jedni drugima zavidjeti, nemojte se međusobno nadmetati u kupoprodaji (na zabranjen način tako što neko hvali robu samo da bi joj podigao cijenu, a ne da bi je prodao), nemojte se mrziti, nemojte jedni drugima okretati leđa (nemojte se međusobno izbjegavati), nemojte se jedni drugima u poslove mješati, budite, o Allahovi robovi, braća!” (Muttefekun alejhi)

Islam naređuje sve ono što vodi ka zajedničkoj riječi, ostvaruje harmoniju i širi ljubav i mir među ljudima. Rekao je Allah Uzvišeni:

Nema kakva dobra u mnogim njihovim tajnim razgovorima, osim kada traže da se milostinja udjeljuje ili da se dobra djela čine ili da se uspostavlja sloga među ljudima. A ko to čini iz želje da Allahovu naklonost stekne Mi ćemo mu, sigurno, veliku nagradu dati. (An-Nisa' 114)

OSNOVA (PORIJEKLO) VJERE

Kao što je porijeklo čovječanstva jedno (zajedničko) tako je i porijeklo vjere kojom je Allah Uzvišeni zadovoljan da bude vjera ljudi do Sudnjeg dana zajedničko (isto). Ta vjera je islam koja znači predanost Allahu i predanost Njemu Uzvišenom kroz pokornost i oslobađanje od širka (mnogoboštva). Islam je vjera našeg praoca Adema, neka je na njega Božiji mir i spas, pa kaže Uzvišeni:

Allahu je prava vjera jedino – islam. (Alu Imran 19)

Islam podrazumijeva da svi tvoji pokreti i mirovanja budu u ime Allaha, Gospodara svjetova, a nikako radi stvorenja, pa kaže Uzvišeni:

Reci: "Klanjanje moje, i obredi moji, i život moj, i smrt moja doista su posvećeni Allahu, Gospodaru svjetova, koji nema saučesnika; to mi je naređeno i ja sam prvi musliman."

(Al-An'am 162-163)

Vjera svih poslanika nakon Adema, počev od Nuha pa sve do posljednjeg i pečata svih poslanika Muhammeda, neka je na njega Božiji mir i spas, neka su na njih najljepši i najpotpuniji salevati, bila je islam i bili su poslani isključivo radi pozivanja u islam kako bi izveli ljude iz obožavanja ljudi u obožavanje Gospodara ljudi. Rekao je Allah Uzvišeni:

Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: "Nema boga osim Mene, zato se Meni klanjajte!" (Al-Anbija' 25)

Islam je vjera svih vjerovjesnika bez izuzetka, to je vjera koju je Allah propisao i sa kojom je zadovoljan da bude vjera svih ljudi. Allah Uzvišeni je rekao:

On vam propisuje u vjeri isto ono što je propisao Nuhu i ono što objavljujemo tebi, i ono što smo naredili Ibrahimu i Musau i

Isau: "Pravu vjeru ispovijedajte i u tome se ne podvajajte!" Teško je onima koji Allahu druge ravnim smatraju da se tvome pozivu odazovu. Allah odabire za Svoju vjeru onoga koga On hoće i upućuje u nju onoga ko Mu se iskreno obrati. (Aš-Šura 13)

Islam je vjera Ibrahima, neka je na njega Božiji mir i spas, oca vjerovjesnika, u koju je pozivao svoj narod. Allah Uzvišeni je rekao:

Ibrahim nije bio ni jevrej ni kršćanin, već pravi vjernik, vjerovao je u Boga jednoga i nije bio idolopoklonik. (Alu Imran 67)

Islam je oporuka Ibrahima svojim sinovima, kao i oporuka njegovih sinova svojim sinovima. Uzvišeni je rekao:

I Ibrahim ostavi u amanet sinovima svojim a i Jakub: "Sinovi moji, Allah vam je odabrao pravu vjeru, i nipošto ne umirite drugačije nego kao muslimani!" (Al-Bakarah 132)

Islam je vjera u koju je Musa, neka je na njega Božiji mir i spas, pozivao svoj narod pa kaže Uzvišeni:

I Musa reče: "O narode moj, ako u Allaha vjerujete, u Njega se pouzdajte ako ste muslimani!" (Junus 84)

Islam je vjera u koju su Isa, neka je na njega Božiji mir i spas, i njegovi sljedbenici pozivali svoj narod. Rekao je Uzvišeni Allah:

A kada se Isa uvjerio da oni neće da vjeruju, uzviknuo je: "Koji će biti pomagači moji na Allahovom putu?" – "Mi" – rekoše učenici – "mi ćemo biti pomagači Allahove vjere, mi u Allaha vjerujemo, a ti budi svjedok da smo mi poslušni Njemu. (Alu Imran 52)

Ovo je ono što je potvrdio Muhammed, neka je na njega Božiji mir i spas, pečat svih poslanika i vjerovjesnika, a to je da je islam poziv u tevhid (monoteizam) i da je osnovna i jedina vjera svih vjerovjesnika i poslanika. Ono što je derogirano poslanstvom Muhammeda, neka je na njega Božiji mir i spas, su samo propisi vjerozakona prethodnih vjerovjesnika i poslanika koji su zamijenjeni savršenim, potpunim, univerzalnim i za svako vrijeme i mjesto pogodnim i odgovarajućim vjerozakonom, a što se tiče akide – temelja vjerovanja, oni se nisu mijenjali niti su bili derogirani. Rekao je Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas: “**Ja sam najpreči čovjek Isau sinu Merjeminom, na ovom i na onom svijetu, a svi vjerovjesnici su braća po ocu, majke su im različite, a vjera im je jedna.**” (Muttefekun alejhi)

Islam nije novootkrivena religija kao što neki vjeruju već je prva i izvorna vjera u koju treba da vjeruju svi ljudi, jer je islam njihova izvorna vjera i Allah neće primiti, niti prihvatiti da bude obožavan preko neke druge vjere. Allah Uzvišeni je rekao:

A onaj koji želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na onome svijetu nastradati. (Alu Imran 85)

Dragi čitaooče, sve ovo ukazuje na to da se trebaš vratiti svojoj izvornoj vjeri na kojoj su bili tvoji očevi, djedovi i pradjedovi i na to da trebaš ostaviti ono što je ubačeno vremenom u vjeru (novotarije i pogrešno vjerovanje), što te je izvelo iz tevhida (monoteizma) u širk (mnogoboštvo) i iz sunneta u novotarije u režiji tvojih kasnijih očeva, djedova i pradjedova. Ako već hoćeš nekoga da slijediš onda slijedi svoje pretke koji su bili monoteisti (muvehhidi), a nikako nemoj slijediti one svoje pretke koji su promijenili svoju prvobitnu vjeru. Allah Uzvišeni je rekao:

A kad im se govori: "Slijedite ono što vam Allah objavljuje!" – odgovaraju: "Ne, mi slijedimo ono što smo zapamtili od predaka naših." Zar i onda kad ih šejtan poziva na patnju u ognju?! (Lukman 21)

Doista je povratak istini bolji od principa na laži pa makar to bilo i na račun tvog imetka, ugleda i vlasti, jer blagodat vječnog dobra je bolja od blagodati koja će nestati. Čvrsto sam ubijeđen da ako bi se sprovelo istraživanje o porodičnom porijeklu većine nas došlo bi se do otkrića da je makar jedan od naših predaka bio musliman, a istina je najpreča da se slijedi pa požuri i nemoj oklijevati.

POČETAK POJAVE ŠIRKA U ČOVJEČANSTVU

U periodu od deset vijekova između Adema i Nuha, neka je na njih Božiji mir i spas, ljudi su bili na jednoj vjeri – islamu, vjerovali su u jednoću Allaha Uzvišenog (tevhid), samo Njega su obožavali i širka nije bilo, kako nas o tome obavještava Allah Uzvišeni pa kaže:

Svi ljudi su sačinjavali jednu zajednicu, i Allah je slao vjerovjesnike da donose radosne vijesti i opomene, i po njima je slao Knjigu, samu istinu, da se po njoj sudi ljudima u onome u čemu se ne bi oni slagali. A povod neslaganju bila je međusobna zavist, baš od onih kojima je data Knjiga, i to kada su im već bili došli jasni dokazi; i onda bi Allah, voljom Svojom, uputio vjernike da shvate pravu istinu o onome u čemu se nisu slagali. – A Allah ukazuje na Pravi put onome kome On hoće. (Al-Bakarah 213)

Kao prirodna posljedica namnožavanja Ademovog potomstva iz generacije u generaciju je to da su se razasuli i rasprostranili po različitim krajevima svijeta u potrazi za opskrbom i mjestima za stanovanje. Kao rezultat svega toga ljudi su se udaljili od svog ispravnog izvora – obožavanja Allaha, a među njima su se počela javljati razilaženja, devijacije i ono što nije od ispravne vjere, sve dok te deformacije u vjerovanju nisu postale, zapravo, njihova vjera (ideologija) i tako su zalutali sa pravoga puta. Ovo je ono što je šejtan i želio, a to je da njihovog oca Adema i majku Havu izvede iz dženneta i da tu svoju zlobu, mržnju i zavist prenese na Ademovo potomstvo kako bi ljude odveo u širk i nepokornost prema Allahu, što će ih odvesti u džehennem. Allah Uzvišeni kaže:

I kada rekosmo melekima: "Poklonite se Ademu!" – oni se svi, osim Iblisa, pokloniše. "Zar da se poklonim onome koga si Ti od ilovače stvorio?" – reče.

"Reci mi" – reče onda – "evo ovoga koga si iznad mene uzdigao: ako me ostaviš do Smaka svijeta sigurno ću, osim malobrojnih, nad potomstvom njegovim zagospodariti."

"Odlazi!" – reče On. "Onima koji se za tobom budu povelili i tebi – kazna džehennemska biće vam puna kazna. (Al-Isra' 61-63)

Širk (mnogoboštvo) prvi put na Zemlji pojavio se u narodu Nuha, neka je na njega Božiji mir i spas, tako što im je šejtan postepeno uljepšao ibadet (obožavanje) idola. Šejtan to nije učinio direktno, već im je najprije uljepšao veličanje njihovih umrlih prethodnika poznatim po dobru, veličanje njihovih kaburova i okupljanje na njima sve dok nisu upali u širk. Zbog toga imamo jedno fikhsko (pravno, šeriatsko) pravilo u islamu, a to je **zabrana svega onoga što vodi širku**. Uzvišeni Allah je rekao:

Nuh reče: "Gospodaru moj, oni mene ne slušaju i povode se za onima čija bogatstva i djeca samo njihovu propast uvećavaju i spletke velike snuju i govore: 'Nikako božanstva svoja ne ostavljajte, i nikako ni Vedda, ni Suvaa, a ni Jegusa, ni Jeuka, ni Jesra ne napuštajte!' (Nuh 21-23)

Komentirajući ove ajete Ibn Abbas kaže: "Ovo su imena dobrih ljudi iz Nuhovog naroda, pa kada su oni umrli šejtan je naveo (došapnuo) njihovom narodu da naprave kipove od kamena na mjestima gdje su se okupljali radi sjećanja na njih (na njihovim kaburovima) i te kipove su nazvali po njihovim imenima. Tako su uradili, ali u početku ih (te kipove koje su napravili) nisu obožavali. Međutim, nakon što je ta generacija koja je napravila kipove izumrla i nestalo znanja, kasnije generacije su počele obožavati te kipove." (Sahihul-Buhari)

Nuh, neka je na njega Božiji mir i spas, je ostao u svome narodu 950 godina pozivajući ih u islam dan i noć sve dok nije

upotijebio sve moguće načine pozivanja, i javno i tajno, pa su se oni uzoholili i odbili da poslušaju Nuha, neka je na njega Božiji mir i spas. Zatim je on dovio svome Gospodaru da ih uništi potopom. Rekao je Allah Uzvišeni:

(5) On reče: "Gospodaru moj, ja sam narod svoj i noću i danju, doista, pozivao,

(6) ali ga je pozivanje moje još više udaljilo.

(7) I kad god sam ih pozivao da im oprostiš, prste su svoje u uši stavljali i haljinama svojim se pokrivali – bili su uporni i pretjerano oholi.

(8) Zatim, ja sam ih otvoreno pozivao,

(9) a onda sam im javno objavljivao i u povjerenju im šaputao... pa sve do riječi Uzvišenog

(26) I Nuh reče: "Gospodaru moj, ne ostavi na Zemlji nijednog nevjernika,

(27) jer, ako ih ostaviš, oni će robove Tvoje u zabludu zavoditi i samo će grješnika i nevjernika rađati! (Sura "Nuh")

Nakon što je Allah uništio Nuhov narod, a njega i vjernike koji su bili sa njim spasio na lađi sa ostalim stvorenjima (na Nuhovoj lađi je bilo i životinja koje je Allah spasio op. prev), kako to pojašnjava Uzvišeni u Svom govoru:

I kad je zapovijed Naša pala i voda s površine Zemlje pokuljala, Mi smo rekli: "Ukrcaj u lađu od svake životinjske vrste po jedan par, i čeljad svoju – osim onih o kojima je bilo govora – i vjernike!" – a malo je bilo onih koji su s njim vjerovali. (Hud 40)

Život na Zemlji se počeo obnavljati sa Nuhom, neka je na njega Božiji mir i spas, i onima koji su bili s njim. Nakon što je ta generacija izumrla i došle nove, šejtan im je ponovo uljepšao

pravljenje kipova u znak sjećanja na svoje pretke koje je Allah spasio od potopa. Vremenom su generacije nakon njih počele obožavati te kipove, pa im je Allah poslao vjerovjesnika Huda, neka je na njega Božiji mir i spas, da ih povrati u ispravnu vjeru, ali su mu se oni suprotstavili, pa ih je Allah uništio jakim vjetrom. Uzvišeni Allah kaže:

(21) I spomeni brata Adovog, kada je narod svoj u Ahkafu opominjao – a bilo je i prije njega i poslije njega poslanika: "Klanjajte se samo Allahu, ja, zaista, strahujem da ćete biti u mukama na Velikome danu!" –

(22) oni su odgovarali: "Zar si nama došao da nas od božanstava naših odvратиš? Neka se, eto, ostvare prijetnje tvoje, ako istinu govoriš!" –

(23) "Samo Allah zna kad će to biti!" – on bi govorio – "ja vam kazujem ono što mi se objavljuje, a vi ste, vidim, narod u neznanju ogrezao."

(24) I kad ugledaše na obzorju oblak, koji se prema dolinama njihovim kretao, povikaše: "Ovaj nam oblak kišu donosi!" – "Ne, to je ono što ste požurivali: vjetar koji vam bolnu patnju nosi,

(25) koji, voljom Gospodara svoga, sve ruši." I ujutro su se vidjele samo nastambe njihove; tako Mi kažnjavamo narod grješni. (Sura "Al-Ahkaf")

Nakon njih je došao narod "Semud" koji je također obožavao kipove, pa im je Allah poslao Saliha, neka je na njega Božiji mir i spas, da ih poziva i vrati u obožavanje Allaha, ali su ga oni u laž utjerivali, pa ih je Allah uništio. Rekao je Allah Uzvišeni:

Pa je Semud uništen glasom strahovitim. (Al-Hakkah 5)

Narod Ibrahima, neka je na njega Božiji mir i spas, oca vjerovjesnika, obožavao je zvijezde i kipove pa ih je Ibrahim, neka je na njega Božiji mir i spas, upozorio i zabranio im to. Međutim, oni ga nisu poslušali pa ih je Allah uništio. Rekao je Uzvišeni Allah:

(51) Mi smo još prije Ibrahimu razboritost dali i dobro smo ga poznavali.

(52) Kad on ocu svome i narodu svome reče: "Kakvi su ovo kumiri kojima se i dan i noć klanjate?"

(53) Oni odgovoriše: "I naši preci su im se klanjali."

(54) "I vi ste, a i preci vaši su bili u očitoy zabludi" – reče.
(Sura "Al-Anbija")

Zatim imamo "Benu Israil", narod kome je Allah poslao Musaa, neka je na njega Božiji mir i spas. Israilićani su uzeli tele za božanstvo mimo Allaha Uzvišenog i to je početak širka u tom narodu. Allah Uzvišeni je rekao:

I narod Musaov, poslije odlaska njegova, prihvati od nakita svoga kip teleta koje je rikalo. Zar nisu vidjeli da im ono ne govori i da ih Pravim putem ne vodi? Oni ga prihvatiše i prema sebi se ogriješiše.

I pošto se poslije gorko pokajaše i uvidješe da su zabludjeli, oni rekoše: "Ako se Gospodar naš na nas ne sažali i ako nam ne oprost, doista ćemo biti izgubljeni!" (Al-A'raf 148-149)

U posljednje vrijeme oni su obožavali Uzejra pa im je Allah poslao Isaa, neka je na njega Božiji mir i spas, kako bi ih povratio u obožavanje Allaha i vjerovanje u Njegovu jednoću. Rekao je Uzvišeni:

A kada Isa, sin Merjemin, reče: "O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku čije je ime

Ahmed, koji će poslije mene doći" – i kad im je on donio jasne dokaze, oni rekoše: "Ovo je prava vradžbina!" (As-Saff 6)

Međutim, došlo je do toga da su oni počeli obožavati Isaa, neka je na njega Božiji mir i spas, pored Allaha Uzvišenog, govorili su da je on Allahov sin (božiji sin) i govorili su "Trojica su", aludirajući na sveto trojstvo. Neka je Uzvišen Allah i daleko od onoga što oni govore. Rekao je Uzvišeni:

O sljedbenici Knjige, ne zastranjujte u svome vjerovanju i o Allahu govorite samo istinu! Mesih, Isa, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i Riječ Njegova koju je Merjemi dostavio, i Duh od Njega; zato vjerujte u Allaha i Njegove poslanike i ne govorite: "Trojica su!" Prestanite, bolje vam je! Allah je samo jedan Bog – hvaljen neka je On! – zar On da ima dijete?! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji, i Allah je dovoljan kao svjedok. (An-Nisa' 171)

Između Isaa, neka je na njega Božiji mir i spas, i poslanstva Muhammeda, neka je na njega Božiji mir i spas, bio je period od 600 godina u kome je mnogoboštvo ispunilo cijelu Zemlju, do te mjere da gotovo nije bilo nikog ko je istinski obožavao Allaha, osim ehlu-l-kitabija (sljedbenika vjere Ibrahimove) koji su obožavali Allaha onako kako je to činio Ibrahim, neka je na njega Božiji mir i spas, a bili su sljedbenici Arija. Bilo je onih kojima je šejtan uljepšao razne oblike obožavanja kao što je obožavanje vatre, vode, kamenja, drveća, krave... Šta više, šejtan je nekima pričinio lijepim obožavanje svojih strasti shodno svom razumu i načinu razmišljanja, što je dovelo do toga da i drugi počnu slijediti takav primjer, pa su ljudi počeli obožavati stvorenja, iako ni sebi ni drugima nikakvu korist ne mogu donijeti. Istinu je rekao Allah Uzvišeni koji kaže:

On uvodi noć u dan i uvodi dan u noć, On je potčinio Sunce i Mjesec – svako plovi do roka određenog; to vam je, eto, Allah,

Gospodar vaš, carstvo je Njegovo! A oni kojima se, pored Njega, klanjate ne posjeduju ništa.

Ako im se molite, ne čuju vašu molbu, a da i čuju, ne bi vam se odazvali; na Sudnjem danu će poreći da ste ih Njemu ravnim smatrali. I niko te neće obavijestiti kao Onaj koji zna.

(Fatir 13-14)

Ovaj period mračnjaštva slikovito opisuje poznati šejh Rahmatullah Kajravani, Allah mu se smilovao, koji kaže: *“Muhamed, neka je na njega Božiji mir i spas, se pojavio u vrijeme kada je ljudima bio potreban neko ko će im ukazati na pravi put, ko će ih pozivati u ispravnu vjeru, jer su arapi tada obožavali kipove i zakopavali živu žensku djecu. Persijanci su bili mušrici (mnogobošci) i vjerovali su u dva božanstva – boga dobra i boga zla, ili boga svjetla i boga tame, a svoje majke i ćerke su ponižavali. Tataari su uništavali zemlje i kažnjavali robove, hindusi su obožavali kravu, obožavalo se drveće i kamenje, jevreji su bili u nevjerovanju – izjednačili su Stvoritelja sa stvorenjima i širili laži i izmišljotine, kršćani su vjerovali u sveto trojstvo, obožavali krst i slikali na freskama svoje svece i svetice. Ovakvo stanje je bilo i sa ostalim skupinama koje su bile u dolinama zablude, odstupanja od istine i zaokupljenosti apsurdima, i ne bi bilo prikladno Allahovoj mudrosti, kao apsolutnog Vladara, da u to vrijeme ne pošalje nikoga ko će biti milost svim svjetovima. Nije se pojavio niko ko će popraviti stanje i udariti temelje ovoj ispravnoj građevini (islam) osim Muhammeda ibn Abdullaha, neka je na njega Božiji mir i spas. Uklonio je neprikladne crteže (slike idola) i ružan govor. Ugrijalo je sunce tevhida (monoteizma) i mjesec Allahove čistote od svake vrste širka (mnogoboštva). Nestala je tama širka, bogovi u koje su vjerovali persijanci, sveto trojstvo i svako drugo poistovjećivanje lažnih božanstava*

sa Allahom. Neka su na Muhammeda, neka je na njega Božiji mir i spas, najljepši i najpotpuniji salevati i selami.”

Pod ovim uslovima i okolnostima poslat je vjerovjesnik Muhammed, neka je na njega Božiji mir i spas, kada je napunio svojih 40 godina. Allah Uzvišeni ga je odabrao kao što je odabrao vjerovjesnike prije njega – Nuha, Ibrahima, Musaa, Isaa i objavio mu vjerozakon koji je prikladan za svako vrijeme i mjesto, koji sadrži zakonske odrednice koje garantiraju da će cijelo čovječanstvo živjeti u miru i spokoju, lijepim i lagodnim životom. Na ovo što sam spomenuo ukazuje i jedna od zakonskih odrednica koja se spominje u hadisu u kome Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, kaže: *“Vaša krv, vaši imeci i vaša čast sveti su vam kao što vam je svet ovaj dan (bio je petak, dan stajanja na Arefatu).”* (Muttefekun alejhi)

Njegova da’va (misija) bila je poput misija njegove braće vjerovjesnika prije njega – to je bio poziv u vjerovanje u Allaha Jednog Jedinog, bez da mu se širk čini (da se niko i ništa ne obožava mimo Njega). To je bio poziv na svako dobro, upozorenje na svako zlo. Njegovo poslanstvo je bilo milost za sve svjetove i blagodat za sva stvorenja, kako bi ih izveo iz zablude i neznanja. Allah Uzvišeni je rekao:

Allah je vjernike milošću Svojom obasuo kad im je jednog između njih kao poslanika poslao, da im riječi Njegove kazuje, da ih očisti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitoj zabludi. (Alu Imran 164)

Poslanstvo Muhammeda, neka je na njega Božiji mir i spas, je usavršilo vjeru za čovječanstvo i upotpunilo blagodat prema njima. Allah je rekao:

Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera. (Al-Maidah 3)

Ovdje se nameće jedno pitanje, a to je: šta su sekularna uređenja i zakonodavstva koja se reklamiraju i promoviraju danju i noću dala čovječanstvu? Šta su mu pružila? Da li su iskorijenila siromaštvo kod ljudi? Da li su ljudima olakšala život? Da li poštuju njihovu ljudskost? Da li su ta uređenja i zakoni ljudima pružili istinsku slobodu koja čuva ljudsku čast, ili je to lažna, prividna sloboda koja više sliči slobodi haosa, nereda, nipodaštavanja moralnih normi, vjerozakona i vjere općenito?!

Postavi ova pitanja sebi i pogledaj u svijet oko sebe kako bi vidio da ta sekularistička uređenja neke države koriste na račun drugih, neki ljudi te sisteme koriste na račun drugih ljudi, kako neke skupine preko tih sistema žele da koloniziraju ostale države, ljude. Puno je gladnih ljudi upravo zbog sekularnih sistema! Glavni uzrok kolonizacije država i porobljavanja ljudi upravo leži u ovim sistemima! Sekularni sistemi su pokretači ratova i nemira! E, to je ono što su sekularni sistemi i zakoni dali i priredili čovječanstvu. Zato, vratite se vašem izvoru - uspjecete i bit cete sretni na ovom i budućem svijetu.

POTREBA ČOVJEČANSTVA ZA SLANJEM POSLANIKA

Doista, čovjek bez vjere i šeriata postaje divlja životinja koja nikakvog cilja nema osim da zadovolji sebe i da dobije ono što joj je potrebno za ovaj svijet, bez obzira na način kako će do toga doći. Zapravo, vjera i šeriat su kočnice koje kontrolišu postupke čovjeka i odvrćaju (suzbijaju) zlo koje je u njegovoj duši. Bez njih bi se proširio zakon džungle, gdje jači jede slabijeg i u okviru kojeg je istrgnuta samilost iz srca. Vjera i šeriat su milost za cijelo čovječanstvo i neophodno je pozivati u njihovu primjenu, jer njihova implementacija osigurava tvoja prava i dostojanstven život kad si bogat i kad si siromašan, kad si zdrav i kad si bolestan, kad si jak i kad si slab. Kako bi spoznao ovo poslušaj samo jedan dio iz šeriata koji je objavljen Muhammedu, neka je na njega Božiji mir i spas, koji obuhvata garanciju ljudskih prava koja čovjek uživa, ukoliko primijeni šeriat, bez da ih traži i da se bori za njih. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, kaže: *“Svaki od vas je pastir i odgovoran je za svoje stado. Imam je odgovoran za svoje stado (džemat). Muškarac je pastir svoje porodice i odgovoran je za svoje stado. Žena je pastir muževe kuće i odgovorna je za svoje stado. Rob, sluga je pastir bogastva svoga vlasnika i odgovoran je za svoje stado.”* (Muttefekun alejhi)

Zato Uzvišeni Allah smatra slanje poslanika jednom od Svojih blagodati i milosti kojom je obasuo i počastio ljude, ne prepustivši ih slučaju da bude čovjek rastrgan između svojih strasti i misli, niti ih je prepustio ljudskom ograničenom i slabom razumu koji nije u stanju doći do upute bez vjere i šeriata. Allah je ljudima darovao i druga sredstva spoznaje i saznanja kao što su sluh, vid i razum pomoću kojih čovjek opet ne bi mogao doći do upute i Pravoga puta preko kojeg bi

mogao ostvariti svrhu zbog koje je stvoren. Također, čovjek ne može uspostaviti zakone koji uređuju život ljudi, ostvaruju pravdu i jednakost među njima, koji čuvaju humanost i ljudskost, pa niko nema prednost nad nekim drugim osim po bogobožnosti i dobrim djelima. To je zakon koji neće pokleknuti pred strastima i ne može se uticati vanjskim, spoljašnjim faktorima na njegovu isravnost, sveobuhvatnost i univerzalnost koja ga čini prikladnim za svako vrijeme i mjesto. Allah Uzvišeni je rekao:

O sinovi Ademovi, kad vam između vas samih budu dolazili poslanici koji će vam propise Moje objašnjavati – onda se oni koji se budu Allaha bojali i dobra djela činili neće ničega bojati niti će za bilo čim tugovati;

a oni koji dokaze Naše budu poricali, i od njih se budu oholo okretali, biće stanovnici u vatri, u njoj će vječno ostati. (Al-A'raf 35-36)

Priroda čovjeka, njegova struktura i konstitucija s kakvom ga je Allah Uzvišeni stvorio čine ga nekvalifikovanim za ovaj uzvišeni posao, što se svakako ne može smatrati nedostatkom već prirodnom stvari koja ukazuje na ljudsku potrebu za Stvoriteljem koji ga upućuje (vodi) pravcu, metodu i zakonu koji je prikladan njemu (čovjeku). Ljudski razum i mentalni sklop je slabašan i nije u stanju srediti i urediti svoje stanje, a kako će tek organizirati stanje svih ljudi pored svoje nesposobnosti, manjka vještina i razboritosti, svojih različitosti i razilaženja u samom startu. Ono što je kod nekoga dobro, kod drugoga je suprotno, a također i zbog nedostatka razumijevanja stvarnog svijeta, nemogućnosti spoznaje onoga što će se dogoditi u budućnosti jer nešto će danas biti prihvaćeno, a već sutra odbačeno. Allah Uzvišeni je rekao:

Allah želi da vam olakša – a čovjek je stvoren kao nejak o biće. (An-Nisa' 28)

Također, Allah je stvorio čovjeka takvim da žuri da dobije nešto, kolebljiv je, neodlučan i nestabilan, voli i prezire, daje i uskraćuje, podržava i pomaže, ali i negira, itd. Sve ovo čovjeka čini nekvalifikovanim da organizira i uredi ljudski, život pa kaže Allah Uzvišeni:

Čovjek i proklinje i blagosilja; čovjek je doista nagao. (Al-Isra' 11)

Ljudski razum je prevrtljiv, nestabilan i po prirodi je stvoren takvim da više uzima nego što daje, više je sklon sebičnosti negoli davanju prednosti drugome, i više je sklon škrtosti negoli davanju i požrtvovanju. Rekao je Allah Uzvišeni:

Reci: "Da vi posjedujete riznice milosti Gospodara moga, i tada biste škrtarili iz straha da ne potrošite"; čovjek je uistinu tvrdica. (Al-Isra' 100)

Osim toga, ljudski razum je po svojoj prirodi sklon zaboravu i neobaviještenosti o materijalnom okruženju, pa ono što je danas tačno već sutra može biti pogrešno i ono što je danas realnost nekada biva opovrgnuto onim što će se desiti sutra, a čovjek to požuruje. U ovom smislu bilo je nekih teorija do čije je autentičnosti ljudski razum došao, a već danas te iste teorije ljudski razum poriče kao da njihova ispravnost (autentičnost) nije zaštićena od greške, pa shodno tome daje rezultate zasnovane na trenutnoj situaciji i postojećim okolnostima u kojima se nalazi. Osvrni se oko sebe i vidjet ćeš da se većina državnih uređenja koja su uspostavljena od strane intelektualne elite među ljudima mijenjaju i smjenjuju zbog određenih dešavanja kroz koja prolaze ove države, pa su prinuđene da mijenjaju uređenja kako bi bila u skladu sa trenutnom situacijom. Zakonodavstva koja ljudski razum ustanovi i uspostavi neminovno su nestabilna, nepostojana i nekompatibilna za svako vrijeme i mjesto što nije slučaj sa Božanskim zakonom (šeriatom). Allah Uzvišeni je rekao:

Čovjek je, uistinu, stvoren malodušan: kada ga nevolja snađe – brižan je, a kada mu je dobro – nepristupačan je. (Al-Ma'aridž 19-21)

Zatim, pogledaj primjer onoga što su neki umovi (naučnici) dali ljudskom društvu od oružja za uništenje, ubijanje i razaranje koje koriste da koloniziraju države i ljude i ohole se svojom snagom nad ostalim svijetom. Zar sve ovo nisu rezultati odsustva šerijata u njihovim životima i nevjerovanja u “gajb” – nevidljivi svijet, tj. u ponovno proživljenje i obračunavanje djela; da će onaj ko bude činio dobro biti nagrađen dobrim, a onaj ko bude činio loše (zlo) bit će shodno tome kažnjen. Da su oni vjerovali u budući svijet ne bi činili osim ono što je dobro za njih i za čovječanstvo i udaljili bi se od svakog zla po njih i čovječanstvo. Allah Uzvišeni je rekao:

Onaj ko bude uradio koliko trun dobra – vidjeće ga, a onaj ko bude uradio koliko trun zla – vidjeće ga. (Az-Zalzalah 7-8)

Također, zbog odsustva vjerovanja u budući, nevidljivi svijet ovi umovi obožavaju ono od čega se prave njihove kuće – a to su kamenje i drveće, ili vatru koja im služi za spremanje hrane i pića, ili krave čije meso ljudi jedu, ili miša koga ljudi ubijaju, ili šejtane za koje ljudi priznaju da su izvor svakog zla itd.

Zbog svega navedenog slanje poslanika je neophodno kako bi ljudima pojasnili zakone i ispravne propise koji će ih sačuvati od grešaka. Kao što smo ranije spomenuli, razumom i znanjem čovjek u ovom univerzumu može spoznati samo ono što svojim čulima može dosegnuti, a što se tiče onog nevidljivog nije u stanju to dokučiti, niti spoznati osim preko božijih poslanika. Tako na primjer, drevnu povijest starih naroda nismo drugačije mogli spoznati osim preko onoga što su historičari zapisali. Da historičari nisu pisali povijest kada bi se svi umovi svijeta sakupili s cijem da saznaju nešto od povijesti ne bi u tome uspjeli. Isto je i sa poslanicima koje je Allah počastio tim

znanjem, pa ih je Allah Uzvišeni slao u vremenskim intervalima. Kad god bi se ljudi udaljili od ispravnog puta Allah bi im poslao poslanike kako bi ih vratili na Pravi put, kako bi im pojasnili propise, na koji način da se organiziraju u pojedinačnom i općem smislu i pravac, metod kako da se vrate na Pravi put. U slanju poslanika je i dokaz protiv ljudi, kako nam to pojašnjava Uzvišeni Allah pa kaže:

O poslasticima koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakva opravdanja pred Allahom imali. – A Allah je silan i mudar. (An-Nisa' 165)

I ostaće Vahj – Božija objava koja je objavljivana (Božijim) poslasticima kao život za čovječanstvo, to je svjetlost kroz koju ljudi vide budućnost i osvjetljavaju tamu neznanja, to je put kojim se spasava iz zablude, njihova sreća ili nesreća u zavisnosti od toga koliko se pridržavaju ili okreću od nje (objave). Ne postoji put kojim će ljudi stići (spoznati) do svoga Gospodara osim preko vahja – Objave, a svi ostali putevi vode uništenju i zabludi kako nas je i obavijestio o tome Allah Uzvišeni u Svom Govoru:

Reci: "Zar da se, pored Allaha, klanjamo onima koji nam ne mogu nikakvu korist pribaviti ni neku štetu otkloniti pa da budemo vraćeni stopama našim – a Allah nas je već uputio – i da budemo kao onaj koga su na Zemlji šejtani zaveli pa ništa ne zna, a koga drugovi njegovi zovu na Pravi put: 'Hodi nama!'"
Reci: "Allahov put je – jedini Pravi put, i nama je naređeno da Gospodara svjetova slušamo. (Al-An'am 71)

Nakon toga na ljudima je da izaberu da li će prihvatiti ili odbaciti ono što je Allah Uzvišeni objavio Svojim poslasticima, pa onaj ko prihvati bit će srećan, a onaj ko odbije bit će nesretan, kao što kaže Uzvišeni:

Da Gospodar tvoj hoće, na Zemlji bi doista bili svi vjernici. Pa zašto onda ti da nagoniš ljude da budu vjernici? (Junus 99)

Istinu je rekao Uzvišeni Stvoritelj kada je pojasnio da ono što se objavljuje poslanicima pričvršćuje dušu za tijelo isto kao što tijelo ne može živjeti bez duše, a također ni za ljudska srca nema života, opstanka, niti spokoja osim preko objave. Rekao je Allah Uzvišeni:

Na takav način Mi i tebi objavljujemo ono što ti se objavljuje. Ti nisi znao šta je Knjiga niti si poznavao vjerske propise, ali smo je Mi učinili svjetlom pomoću kojeg upućujemo one robove Naše koje želimo. A Ti, zaista, upućuješ na Pravi put. (Aš-Šura 52)

LJUDSKA PRIRODA VJEROVJESNIKA I POSLANIKA

Svi Allahovi poslanici i vjerovjesnici su bili ljudi i to je Allahov zakon prema Njegovim stvorenjima – da im šalje one koji su od njih, koji su od iste kože i koji se ne razlikuju od običnih ljudi osim po tome što ih je Allah počastio objavom i poslanicom nad ostalim ljudima. Nevjernici su ljudsku prirodu poslanika uzeli kao razlog negiranja poslanstva Božijih poslanika. O tome nas obavještava Allah Uzvišeni kada govori o Nuhovom narodu, o Adu, o Semudu kako su oni odbili da se odazovu pozivu njihovih poslanika upravo zbog toga što su poslanici koji su im bili poslani bili ljudi kao i oni. Rekao je Allah Uzvišeni:

Poslanici njihovi su govorili: "Zar se može sumnjati u Allaha, Stvoritelja nebesa i Zemlje? On vas poziva da bi vam neke grijeha vaše oprostio i da bi vas do roka određenog ostavio."

Oni su odgovorili: "Vi ste ljudi kao i mi; hoćete da nas odvratite od onih kojima su se preci naši klanjali – pa, donesite nam čudo vidljivo!"

"Mi jesmo ljudi kao i vi" – govorili su im poslanici njihovi – "ali, Allah daje poslanstvo samo onim robovima Svojim kojima On hoće; mi vam ne možemo donijeti čudo bez Allahove volje – a vjernici neka se samo u Allaha uzdaju. (Ibrahim 10-11)

Faraon i njegova svita su poricali Musaa, neka je na njega Božiji mir i spas, i njegovo poslanstvo upravo iz istog razloga. Rekao je Allah Uzvišeni:

Poslije smo poslali Musaa i brata mu Haruna sa znamenjima Našim i dokazom očiglednim faraonu i glavešinama njegovim, ali su se oni uzoholili, bili su to ljudi nadmeni. "Zar da

povjerujemo dvojici ljudi koji su isti kao i mi, a narod njihov je roblje naše?" – govorili su. (Al-Mu'minun 45-47)

Ovo je priroda svih onih koji negiraju i osporavaju poslanički poziv želeći i pozivajući time u zabludu. Ni pečat svih vjerovjesnika i poslanika, Muhammed, neka je na njega Božiji mir i spas, nije bio pošteđen ovoga, pa su kurejšijski nevjernici slijedili metod svojih prethodnika u negiranju poslanika. Pojašnjavajući ovo Allah Uzvišeni kaže:

A mnogobošci govore šapatom: "Da li je ovaj nešto drugo do čovjek kao i vi? Zar ćete slijediti vladavinu, a vidite da jest?"
(Al-Anbija' 3)

Svi poslanici, bez izuzetka, nisu bili božanstva, niti su imali bilo kakva božanska svojstva. Isa, neka je na njega Božiji mir i spas, se odriče onoga što mu pripisuju u tom smislu, pa kaže Allah Uzvišeni:

A kada Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin, jesi li ti govorio ljudima: 'Prihvatite mene i majku moju kao dva boga uz Allaha!'" – on će reći: "Hvaljen neka si Ti! Meni nije priličilo da govorim ono što nemam pravo. Ako sam ja to govorio, Ti to već znaš; Ti znaš šta ja znam, a ja ne znam šta Ti znaš; Samo Ti jedini sve što je skriveno znaš.

Ja sam im samo ono govorio što si mi Ti naredio: 'Klanjajte se Allahu, i mome i svome Gospodaru!' I ja sam nad njima bdio dok sam među njima bio, a kad si mi Ti dušu uzeo, Ti si ih jedini nadzirao; Ti nad svim bdiš. (Al-Maidah 116-117)

I naš vjerovjesnik Muhammed, neka je na njega Božiji mir i spas, također poriče da je imao bilo kakve božanske osobine, pa Allah Uzvišeni kaže:

Reci: "Ja ne mogu ni samome sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti; biva onako kako Allah hoće. A da znam pronicati u tajne, stekao bih mnoga dobra, a zlo bi bilo

daleko od mene; ja samo donosim opomene i radosne vijesti ljudima koji vjeruju." (Al-A'raf 188)

Njihova ljudska priroda podrazumijeva ono što važi i za druge ljude - da će umrijeti i da nisu vječni, kao što nas je o tome obavijestio Uzvišeni Stvoritelj u Svome Govoru:

Svako živo biće će smrt okusiti! I samo na Sudnjem danu dobićete u potpunosti plaće vaše, i ko bude od vatre udaljen i u Džennet uveden – taj je postigao šta je želio; a život na ovome svijetu je samo varljivo naslađivanje. (Alu-Imran 185)

Božije poslanike pogađaju iskušenja koja imaju i ostali ljudi kao što su bolesti i nedaće. Ejjub, neka je na njega Božiji mir i spas, je bio iskušan bolešću, gubitkom imetka, svoje porodice i djece i strpljivo je podnio sve to. Rekao je Uzvišeni:

I Ejjubu se, kada je Gospodaru svome zavapio: "Mene je nevolja snašla, a Ti si od milostivih najmilostiviji!" – odazvasmo i nevolju mu koja ga je morila otklonismo i vratismo mu, milošću Našom, čeljad njegovu i uz njih još toliko i da bude pouka onima koji se Nama klanjaju.

(Al-Anbija' 83-84)

Božiji poslanici mogu biti iskušani zatvorom kao što je bio iskušan Božiji poslanik Jusuf, neka je na njega Božiji mir i spas, pa kaže Uzvišeni Allah:

Poslije im na pamet pade, iako su se bili uvjerali da je nedužan, da ga za neko vrijeme bace u tamnicu. (Jusuf 35)

Bivaju istjerani i prognani iz svojih domova, kako nas je o tome obavijestio Uzvišeni:

Nevjernici su govorili poslanicima svojim: "Ili ćete vjerē našē biti ili ćemo vas, doista, iz zemlje naše protjerati!" A poslanicima je Gospodar njihov objavljivao: "Mi ćemo nevjernike, sigurno, uništiti i poslije njih vas na Zemlji

nastaniti. Biće to za one koji će se polaganja računa preda
Mnom bojati i koji će od prijetnje Moje strahovati." (Ibrahim
13-14)

Božiji poslanici bivaju ubijani, kako nas je Allah obavijestio o
nekim vjerovjesnicima koji su bili ubijeni od ruku nevjernika iz
naroda Benu Israil (Israilićani). Rekao je Uzvišeni:

I kad god vam je koji poslanik donio ono što nije godilo
dušama vašim, vi ste se oholili, pa ste jedne u laž utjerivali, a
druge ubijali. (Al-Bakarah 87)

Zbog svoje ljudske prirode božiji poslanici su imali potrebu za
onim za čim su imali potrebu i ostali ljudi pa su jeli, pili,
miješali se sa ljudima, smijali se, plakali, veselili se i tugovali.
Rekao je Uzvišeni:

Mi prije tebe nismo poslali nijednog poslanika koji nije jeo i po
trgovima hodao. Mi činimo da jedni druge u iskušenje
dovodite, pa izdržite! A Gospodar tvoj vidi sve. (Al-Furkan 20)

Kada su nevjernici iz Benu Israila pretjerali po pitanju Isaa,
neka je na njega Božiji mir i spas, i počeli ga smatrati
božanstvom, Allah Uzvišeni im je pojasnio njegovu ljudsku
prirodu i potrebe koje imaju i ostali ljudi kao što su potreba za
jelom i pićem, a samim tim i potreba za fiziološkim potrebama
i znojenjem, pa kaže Uzvišeni:

Masih, sin Merjemin, samo je poslanik – i prije njega su
dolazili i odlazili poslanici – a majka njegova je uvijek istinu
govorila; i oboje su hranu jeli. Pogledaj kako Mi iznosimo
jasne dokaze, i pogledaj, zatim, njih kako se odmeću. (Al-
Maidah 75)

Božiji poslanici su se ženili i imali su potomstvo – sinove i
unuke. Allah Uzvišeni kaže:

I prije tebe smo poslanike slali i žene i porod im davali. I nijedan poslanik nije donio nijedno čudo sobom, već Allahovom voljom. Svako doba imalo je Knjigu. (Ar-Ra'd 38)

Bili su počašćeni time da svoju misiju obavljaju isključivo radi Allaha, a ne radi ovosvjetskih interesa. pa od svojih naroda nisu tražili nikakvu nagradu, niti imetak zauzvrat. Jedino čemu su se nadali bila je nagrada od Allaha i svi do jednog su se obraćali svome narodu onako kako im je to Allah pojasnio da čine:

Reci: "Kakvu god nagradu da zatražim od vas, nek ostane vama, mene će nagraditi Allah, On nad svim bdi." (Saba' 47)

Božiji poslanici, neka su na njih najljepši salevati i selami, su poricali da se razlikuju od ostalih ljudi i negirali su da se u njihovim rukama nalazi korist i šteta. Sigurno ćeš se začuditi onim ljudima koji ljude smatraju kumirima, pa ih obožavaju onako kako se treba Allah obožavati i vjeruju da je u njihovim rukama korist i šteta, a oni su mrtvi i nisu u stanju pribaviti kakvu korist ni za sebe. Istinu je rekao Allah Uzvišeni:

A zašto im nisu pomogli oni koje su, pored Allaha, prihvatili da im budu posrednici i bogovi? Ali, njih nije bilo. To su bile samo klevete njihove i laži. (Al-Ahkaf 28)

SVI VJEROVJESNICI SU POZIVALI U OBOŽAVANJE ALLAHA JEDINOG

Pozivanje u tevhid (monoteizam), u iskreno obožavanje Allaha i upozoravanje na širk (mnogoboštvo) je bila misija svih vjerovjesnika i poslanika u njihovim narodima. Allah Uzvišeni je rekao:

Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: "Nema boga osim Mene, zato se Meni klanjajte!" (Al-Anbija' 25)

Nijedan od poslanika nije pozivao ljude da ga obožavaju, niti da obožavaju nekog drugog, već ih je najstrože upozoravao na to, kako to Allah Uzvišeni pojašnjava pa kaže:

Nezamislivo je da čovjek kome Allah da Knjigu i znanje i vjerovjesništvo – poslije rekne ljudima: "Klanjajte se meni, a ne Allahu!" – nego: "Budite Božiji ljudi jer vi Knjigu znate i nju proučavate!" On vam neće narediti da meleke i vjerovjesnike bogovima smatrate. Zar da vam naredi da budete nevjernici, nakon što ste postali muslimani? (Alu Imran 79-80)

Nuh, neka je na njega Božiji mir i spas, je prvi poslanik koji je ostao u svome narodu 950 godina pozivajući ga u obožavanje Allaha i ostavljanje širka (mnogoboštva). Rekao je Allah Uzvišeni:

Mi smo poslali Nuha narodu njegovu. "O narode moj" – govorio je on – "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Ja se doista plašim za vas patnje na Velikom danu!"

(Al-A'raf 59)

Također i Ibrahim, neka je na njega Božiji mir i spas, otac vjerovjesnika, tražio je od svog naroda da obožava samo Allaha

i da Mu ne pripisuju sudruga (da ne čine širk). Allah Uzvišeni je rekao:

A i Ibrahima. "Allahu se jedino klanjajte" – govorio je on narodu svome – "i Njega se bojte, to vam je bolje, da znate. Vi se, mimo Allaha, kumirima klanjate i laži smišljate. Oni kojima se vi, mimo Allaha, klanjate ne mogu vas nikakvom hranom nahraniti; vi hranu od Allaha tražite i Njemu se klanjajte i Njemu zahvalni budite! – Njemu ćete se vratiti." (Al-Ankabut 16-17)

Hud, neka je na njega Božiji mir i spas, je također pozivao svoj narod u vjerovanje da je Allah Jedan i da se klone širka. Rekao je Uzvišeni:

"I Adu – brata njihova Huda. "O narode moj" – govorio je on – "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, vi samo neistine iznosite. (Hud 50)

Salih, neka je na njega Božiji mir i spas, je također pozivao svoj narod u monoteizam – vjerovanje da je Allah Jedan i da Mu ne pripisuju sudruga, pa kaže Uzvišeni:

I Semudu – brata njihova Saliha poslasmo. "O narode moj" – govorio je on – "klanjate se samo Allahu, vi drugog boga osim Njega nemate! (Hud 61)

Nakon što je Allah spasio Musaa, neka je na njega Božiji mir i spas, i njegov narod od faraona i njegovih glavešina, Musaov narod je tražio od njega da im napravi božanstvo kome će se oni klanjati, pa im je Musa, neka je na njega Božiji mir i spas, pojasnio pogubnost posljedica tog djela. Rekao je Allah Uzvišeni:

I Mi sinove Israilove preko mora prevedosmo, pa oni naidoše na narod koji se klanjao kumirima svojim. "O Musa" – rekoše – "napravi i ti nama boga kao što i oni imaju bogove!" – "Vi ste, uistinu, narod koji nema pameti!" – reče on. "Zaista će biti

poništeno ono što ovi ispovijedaju i beskorisno će im biti ono što rade. Zar da vam, pored Allaha, tražim drugog boga, a On vas je iznad ostalog svijeta uzdigao?" (Al-A'raf 138-140)

Kada je Isa, neka je na njega Božiji mir i spas, poslat nevjernicima Benu Israila (Israilićani) da ih poziva u istinu i tevhid (monoteizam) Gospodar njihov ga je pitao, a On najbolje poznaje Sebe:

A kada Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin, jesi li ti govorio ljudima: 'Prihvatite mene i majku moju kao dva boga uz Allaha!'" – on će reći: "Hvaljen neka si Ti! Meni nije priličilo da govorim ono što nemam pravo. Ako sam ja to govorio, Ti to već znaš; Ti znaš šta ja znam, a ja ne znam šta Ti znaš; Samo Ti jedini sve što je skriveno znaš.

Ja sam im samo ono govorio što si mi Ti naredio: 'Klanjajte se Allahu, i mome i svome Gospodaru!' I ja sam nad njima bdio dok sam među njima bio, a kad si mi Ti dušu uzeo, Ti si ih jedini nadzirao; Ti nad svim bdiš. (Al-Maidah 116-117)

Muhammed, neka je na njega Božiji mir i spas, pečat svih vjerovjesnika, također je pozivao u vjerovanje da je Allah Jedan i da se ostavi obožavanje svega drugog (kipova i kumira). Rekao je Allah Uzvišeni:

O ljudi, klanjajte se Gospodaru svome, koji je stvorio vas i one prije vas, da biste se kazne sačuvali. (Al-Bakarah 21)

SAVREMENA ZAKONODAVSTVA I PRAVCI

Istinu je rekao Allah Uzvišeni kada kaže:

Ako bi se ti pokoravao većini onih koji žive na Zemlji, oni bi te od Allahova puta odvratili; oni se samo za pretpostavkama povode i oni samo neistinu govore. (Al-An'am 116)

Pogledajmo ukratko najrasprostranjenije vjere i pravce koje imaju najviše sljedbenika na svijetu kako se uglavnom ne slažu (ne podudaraju) sa zdravom logikom i racionalnim rasuđivanjem. Razlog tome je svakako to što u njima ima širka (mnogoboštva), poistovjećivanje stvorenja sa božanstvom i smatranje istih svetim. Nije nam namjera da neke od tih sistema potvorimo, jer neki sadrže u sebi poziv plemenitom moralu i zabranjuju ružno ponašanje. Međutim, svaki čitalac to može zaključiti koristeći blagodat razuma kojeg mu je Allah podario, u stanju je razlikovati tačno od netačnog, racionalno od neracionalnog i logično od nelogičnog.

Tevrat

Ono u što danas vjeruju jevreji je iskrivljena, mnogobožачка religija. Vjeruju da je Uzejr Allahov sin, a njihov bog Jahve nije bezgriješan, uznemiri se i razbjესni, a zatim se kaje, naređuje krađu i ostrašćeni je fanatik. On je božanstvo samo israilićanima, što automatski znači da je neprijatelj ostalima. Jevreji vjeruju da su oni odabrani božiji narod i da su ostali narodi manje vrijedni od njih. Također su ubijedeni u to da ne može biti jevrej onaj kome majka nije jevrejka. Svoju vjeru smatraju posebnom samo za sebe na koju drugi nemaju pravo što znači da ta vjera nije univerzalna vjera za sve ljude. Također, smatraju da su duše jevreja dio samog Boga, neka je Uzvišen Allah i vrlo visoko iznad onoga što oni govore. Ako

neko ko nije jevrej udari jevreja smatraju to kao da je udario na božanski ponos. Njihova vjera se zasniva na mržnji i netrpeljivosti prema drugim narodima i prema učenjima njihove vjere dozvoljena je eksploatacija, varanje, krađa, izdaja i laganje drugih naroda od strane jevreja. Također, smatraju da je dozvoljeno drugima posuđivati novac uz besmisleni i odvratnu kamatu, kao i to da je dozvoljeno lažno svjedočenje protiv drugih naroda, jer prema učenjima svoje vjere smatraju da su ostali narodi stoka. Kur'an je opovrgao i stao u kraj ovakvom vjerovanju jevreja, pa kaže Allah Uzvišeni:

I jevreji i kršćani kažu: "Mi smo djeca Božija i miljenici Njegovi." Reci: "Pa zašto vas onda On kažnjava zbog grijehova vaših?" A nije tako! Vi ste kao i ostali ljudi koje On stvara: kome hoće On će oprostiti, a koga hoće, On će kazniti. Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji i na onome što je između njih, i Njemu će se svi vratiti. (Al-Maidah 18)

Treba znati da većina današnjih jevreja koji su na visokim pozicijama i vlasnici bogatstva ne vode porijeklo od hebrejskih israilićana čije se porijeklo veže za Ibrahima, neka je na njega Božiji mir i spas, i njegova sina Israila, tj. Ja'kuba, neka je na njega Božiji mir i spas. Većina njih potiče od pomiješanih svjetskih naroda koji su primili judaizam radi ovosvjetske dominacije i kolonizacije, a što se tiče onih pravih jevreja koji vode porijeklo od Ja'kuba, neka je na njega Božiji mir i spas, njih ostali jevreji smatraju da su na nižem stepenu.

Indžil

Indžil je knjiga u koju danas vjeruju kršćani. Indžil je prošao kroz nekoliko različitih historijskih etapa i faza koje su učinile da se on od božije objave transformiše u iskrivljenu, mnogobožačku religiju. Političari i vračari su imali veliku

ulogu u izmjeni Indžila tako da se sada njihova vjera zasniva na vjerovanju u “sveto trojstvo” – oca, sina i svetog duha što nazivaju “jedinством u tri osobe” i “trojica u jednom”. Po razumijevanju ovog pitanja su se kršćani žestoko razili tako da jedna skupina osporava i negira drugu. Allah Uzvišeni je donio sud o njihovom nevjerstvu kompletno, osim u slučaju da se okanu širka i onoga što govore. Rekao je Allah Uzvišeni:

Nevjernici su oni koji govore: "Allah je jedan od trojice!" A samo je jedan Bog! I ako se ne okane onoga što govore, nesnosna patnja će, zaista, stići svakog od njih koji nevjernik ostane. (Al-Maidah 73)

Također, šeriat s kojim je Isa, neka je na njega Božiji mir i spas, poslat onima koji su upali u zabludu od Benu Israila nakon Musaa, neka je na njega Božiji mir i spas, nije važeći za sve, kako to sam Mesih (Isa, neka je na njega Božiji mir i spas) pojašnjavan u “Jevanđelju po Mateju”:

5 Isus posla ovu dvanaestoricu, zapovedivši im: „Ne idite neznabošcima i ni u jedan samarijski grad ne ulazite,

6 nego radije idite izgubljenim ovcama doma Izraelovog.

Iz ovoga je jasno da se, kakva je danas situacija, radi o paganskom zakonu (šeriatu) po kojem se čini širk Allahu (pripisuje Mu se sudrug) tako što se Isa, neka je na njega Božiji mir i spas, i njegova majka smatraju božanstvima koja se obožavaju mimo Allaha Uzvišenog, iako se zna da je Isa, neka je na njega Božiji mir i spas, pozivao u tevhid (monoteizam) i da se ne čini širk Allahu, kako nas je o tome obavijestio Uzvišeni:

A kada Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin, jesi li ti govorio ljudima: 'Prihvatite mene i majku moju kao dva boga uz Allaha!'" – on će reći: "Hvaljen neka si Ti! Meni nije priličilo da govorim ono što nemam pravo. Ako sam ja to govorio, Ti to

već znaš; Ti znaš šta ja znam, a ja ne znam šta Ti znaš; Samo Ti jedini sve što je skriveno znaš.

Ja sam im samo ono govorio što si mi Ti naredio: 'Klanjajte se Allahu, i mome i svome Gospodaru!' I ja sam nad njima bdio dok sam među njima bio, a kad si mi Ti dušu uzeo, Ti si ih jedini nadzirao; Ti nad svim bdiš.

Ako ih kazniš, robovi su Tvoji, a ako im oprostiš, silan i mudar Ti si." (Al-Maidah 116-118)

Kršćanstvo je preuzeto iz većine religija i vjerovanja koja su postojala prije njega. Pod utjecajem je **mitraizma**, religije koja je postojala u Persiji negdje oko šest vijekova prije rođenja Muhammeda, neka je na njega Božiji mir i spas, koja sadrži priču sličnu onoj o **Gospodnjoj večeri**. Također, trojstvo je preuzeto iz hindu-trinitarizma po kome postoje tri boga: Višnu – čuvar, Šiva – Uništitelj i Brahma – tvorac. Od hindusa je također preuzeto vjerovanje u krst kao čišćenje od grijeha, odricanje od ovoga svijeta, monaštvo i oslobađanje od imetka radi ulaska u carstvo nebesko. U kršćanstvo su prenijeta i neka **budistička vjerovanja** i ideje koje su prethodile kršćanstvu unazad pet vijekova. Nauka o komparativnim religijama je otkrila i objelodanila brojna preklapanja između ličnosti Bude i Mesiha (Isaa, neka je na njega Božiji mir i spas) kada je riječ o okolnostima Mesihovog rođenja i života i svega onoga kroz što je prolazio Buda. Dakle, potvrđeno je da je kršćanstvo pod velikim utjecajem budizma po pitanju većine svojih vjerovanja. Također, vjerovanje starih babilonaca se pomiješalo sa kršćanstvom, pa imamo suđenje “Ba’lu” – “bogu” sunca, koje se preklapa sa suđenjem Mesihu. Iz svega navedenog je jasno da je Indžil iskrivljen i da su u njega ubačena paganska vjerovanja koja su poništila islamsku suštinu sa kojom je Isa, neka je na njega Božiji mir i spas, došao od Gospodara svjetova.

Hinduizam

Hinduizam je formiran tokom dugih vremenskih perioda tako da se ne zna ko je tačno njegov osnivač, niti je poznata većina pisaca koji su zapisali hinduistička učenja. Hinduizam zapravo predstavlja kombinaciju indijske filozofije i iskrivljenih svetih knjiga jevreja (Tevrata) i kršćana (Indžila). Hinduizam sadrži paganska, mnogobožaćka vjerovanja koja su nelogična i neracionalna kao što su obožavanje drveća, kamenja, majmuna, zatim svetost krave koja uživa uzvišeno mjesto kod hindusa u tolikoj mjeri da su postavljene njene statue u hramovima, kućama i javnim trgovima. Krava kod hindusa ima prava kakva bi poželjela većina ljudi, a među njima su: sloboda kretanja, ne smije se klati niti uznemiravati, a kada umre sahranjuje se u skladu sa vjerskim običajima. Još jedan od aspekata paganstva u hinduizmu predstavlja i veoma neprikladan i ružan način klasne podjele društva gdje su neki staleži potčinjeni drugima što se kosi sa najosnovnijim ljudskim pravima i principima socijalne pravde. Sve ovo ukazuje na to da hinduizam nema nikakvih dodirnih tačaka sa Božijom objavom.

Budizam

Budizam je sekularistička filozofija kojoj se pripisuje vjerski karakter, tako da se smatra moralnim ustrojstvom i ideološkom doktrinom zasnovanom na filozofskim teorijama. Budistička učenja nisu objava već mišljenja i doktrine unutar vjerskog okvira. Budizam se pojavio u Indiji nakon hinduizma u petom vijeku prije nove ere. Nakon smrti njegovog osnivača koji se zvao Sidarta Gautama, a nadimak mu je Buda 480 – 560, budizam prerasta u besmislena i neosnovana vjerovanja paganske prirode tako da budisti vjeruju da je Buda božiji sin,

onaj koji oslobađa čovječanstvo od tragedija i bolova, kao i to da je on (Buda) na sebe preuzeo sve grijehе čovječanstva. Dokaz paganstva budista je ono što oni govore: “Kada je jedne prilike Buda ušao u jedan od hramova kipovi su mu učinili sedždu. Zato se budisti klanjaju Budi oponašajući kipove koji su mu učinili sedždu.” Statuu Bude stavljaju na javna mjesta i u svoje kuće vjerujući da će ih on uvesti u džennet.

U nekim budističkim učenjima nalazimo poziv na plemeniti moral, ljubav, toleranciju, lijepe međuljudske odnose, udjeljivanje imetka siromašnima, ali i poziv na monaštvo i ostavljanje bogatstva i luksuza i podvrgavanje duše zapuštenosti i surovosti. Također, budizam upozorava na žene i imetak, i poziva na udaljavanje od braka i povučenost od onoga što se kosi sa prirodom ljudske duše koju je Bog stvorio sklonom da voli sve ono što je po budističkim učenjima zabranjeno. Sami budisti priznaju da njihove knjige nisu objava od Boga, već se radi o frazama koje se pripisuju Budi ili pričama o njegovim djelima koje su zabilježili njegovi sljedbenici.

Iz ovoga se jasno vidi da je budizam politeistička, nebožanska ideologija, odraz filozofije i misli njegovog osnivača (Bude) i sljedbenika koji su nakon njega, kroz vremenske etape, pripisali budizmu ono što je on danas.

Sikizam

Sikizam nije religija niti doktrina, već se radi o jednom od vjerskih reformističkih pokreta pod uticajem islama koji nastoji da pomiri vjerovanja i rasprostranjene religije i ujedini ih u jednu ideologiju. Sikizam je osnovala vjerska zajednica iz Indije koja se pojavila krajem 15-og i početkom 16-og vijeka, koja poziva u novu vjeru koja predstavlja spoj između islama i

hinduizma pod parolom “nema hindusa ni muslimana”. Međutim, nije bilo uspjeha u tome tako da ih je njihovo neznanje o islamu, njegovoj ideologiji i učenjima odvelo u zabludu i skrenuli su s Pravog puta. Da su poznavali islam znali bi da vjere ne mogu biti osim objava od Boga, gdje nema prostora za mišljenja ljudi u smislu da propisuju i kreiraju vjeru, niti da prave spoj između različitih vjera i doktrina pokušavajući ih zbližiti i iz toga izvući ideologiju koja ih sve sjedinjuje. Nakon toga su postali sredstvo u rukama engleza koji su pomoću njih progonili pobunjeničke pokrete koji su pozivali na istjerivanje engleza iz Indije. Kolonizacija od strane engleza imala je veliki utjecaj u podršci ovog pokreta, njegovu konsolidaciju i osposobljavanje pa su siki od engleza dobili brojne povlastice koje su im donijele materijalni prosperitet po kojem su se izdvajali od ostalih stanovnika u regionu. Činili su više od 20% indijsko-britanske vojske.

Iz ovoga se da zaključiti da se ovim pokretom željelo dobro, ali nije imao uspjeha budući da je bio potpomognut i razvijan od strane engleskog kolonizatora koji je u njemu našao sredstvo za omogućavanje kolonizacije zemlje (Indije), eksploataciju ljudi i uništavanje istinskog islama. Dakle, nemoguće je sjediniti istinu i laž i nemoguće je spojiti tevhid (monoteizam) sa širkom (politeizmom).

Islam

Islam je posljednji božiji vjerovjesnik koji je objavljen, a njegov poslanik je pečat svih vjerovjesnika i poslanika nakon koga više neće biti poslanika ni vjerovjesnika. Njegova (Muhammedova) vjera je posljednja vjera nakon koje neće više biti vjera ili šeriata (vjerovjesnika) do Sudnjega dana, tako da je njime usavršena vjera i upotpunjena blagodat. Došao je sa

ciljem da usavrši moral i da uzdigne duše na viši stepen. Allah Uzvišeni je rekao:

Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera.
(Al-Maidah 3)

Allah je zadovoljan da vjera svih ljudi bude islam, neće prihvatiti da bude obožavan preko neke druge vjere i na ahiretu (budućem svijetu) neće primiti nijednu drugu vjeru. Islam je poziv u tevhid (monoteizam) – vjerovanje da postoji samo jedan Bog (to je Allah) kome se ne smije širk činiti (ne smije se mimo Njega niko drugi obožavati op. prev). Uzvišeni Allah je rekao:

Ko drugog Allahu smatra ravnim, Allah će mu ulazak u Džennet zabraniti i boravište njegovo će Džehennem biti; a nevjernicima neće niko pomoći. (Al-Maidah 72)

Islam je poziv na lijep moral i plemenita djela. Uzvišeni je rekao:

Reci: "Gospodar moj zabranjuje razvrat, i javni i potajni, i grijehe, i neopravdano nasilje, i da Allahu smatrate ravnim one za koje On nikakav dokaz objavio nije, i da o Allahu govorite ono što ne znate." (Al-A'raf 33)

Islam je poziv na činjenje dobra i dobročinsto prema ljudima. Allah Uzvišeni je rekao:

O vjernici, molitvu obavljajte i Gospodaru svome se klanjajte, i dobra djela činite da biste postigli ono što želite. (Al-Hadždž 77)

Islam je poziv na ostavljanje ružnog ponašanja i loših djela. Uzvišeni Allah je rekao:

Ne griješite ni javno ni tajno! Oni koji griješe sigurno će biti kažnjeni za ono što su zgriješili. (Al-An'am 120)

Islam je vjera cijelog čovječanstva, pa kaže Uzvišeni Allah:

Reci: "O ljudi, ja sam svima vama Allahov poslanik, Njegova vlast je na nebesima i na Zemlji; nema drugog boga osim Njega, On život i smrt daje, i zato vjerujte u Allaha i poslanika Njegova, vjerovjesnika, koji ne zna čitati i pisati, koji vjeruje u Allaha i riječi Njegove; njega slijedite – da biste na Pravome putu bili!" (Al-A'raf 158)

Islam je milost za ljude preko koje izlaze iz tmina na svjetlo i kojom se spasavaju od kazne i džehennema. Uzvišeni je rekao:

A tebe (Muhammede) smo samo kao milost svjetovima poslali.
(Al-Anbija' 107)

Islam je vjera uređene i disciplinirane slobode. Rekao je Allah Uzvišeni:

I reci: "Istina dolazi od Gospodara vašeg, pa ko hoće – neka vjeruje, a ko hoće – neka ne vjeruje!" Mi smo nevjernicima pripremili vatru čiji će ih dim sa svih strana obuhvatiti; ako zamole pomoć, pomoći će im se tekućinom poput rastopljene kovine koja će lica ispeći. Užasna li pića i grozna li boravišta!
(Al-Kahf 29)

Islam je vjera rada i perfekcije. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, je rekao: "Allah voli da kada radite neki posao to činite temeljito (uradite ga kako treba)." (Bilježi ga Bejheki u "Šu'abul-Iman" i Ebu Ja'la u svom "Musnedu", a šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u "Sahihul-Džami": 1880 i "As-Sahihah": 1113)

Islam je vjera znanja i nauke. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, je rekao: "Traženje znanja je obaveza svakog muslimana." (Bilježe ga Ibn Madže: 224, Ebu Ja'la: 2903, a šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u "Sahihul-Džami": 3913 i "Sahihut-Tergibi vet-Terhibi: 72)

Islam je vjera čistoće i čišćenja. Rekao je Allah Uzvišeni:

O sinovi Ademovi, lijepo se obucite kad hoćete molitvu obaviti! I jedite i pijte, samo ne pretjerujte; On ne voli one koji pretjeruju. (Al-A'raf 31)

Islam je vjera milosti i suosjećanja. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, je rekao: “Onima koji su milostivi smilovaće se Najmilostiviji, pa budite milostivi prema onima koji su na Zemlji da bi vam se smilovao Onaj koji je na nebu.” (Bilježe ga Tirmizi: 1924, Ebu Davud: 4941, Ahmed: 6494, a šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u djelu “Sahihul-Džami”: 3522 i u djelu “As-Sahihah”: 925)

Islam je vjera pravde za sve ljude, pa kaže Uzvišeni Allah:

Allah zahtijeva da se svačije pravo poštuje, dobro čini, i da se bližnjima udjeljuje, i razvrat i sve što je odvratno i nasilje zabranjuje; da pouku primite, On vas savjetuje. (An-Nahl 90)

Islam je vjera fleksibilnosti i tolerantnosti. Uzvišeni je rekao:

Allah želi da vam olakša, a ne da poteškoće imate. (Al-Bakarah 185)

Islam je vjera zaštite života i sprječavanja njegovog uništenja. Rekao je Allah Uzvišeni:

I jedni druge ne ubijajte! Allah je, doista, prema vama milostiv. (An-Nisa' 29)

Islam je vjera koja čuva tijelo od spoljašnjih faktora ili stvari putem čišćenja, pa kaže Uzvišeni:

Allah zaista voli one koji se često kaju i voli one koji se mnogo čiste. (Al-Bakarah 222)

Islam štiti tijelo od onoga što mu može naškoditi iznutra, a to se dešava kada čovjek pretjera u jelu i piću pa nema granice u onome što mu šteti. Uzvišeni je rekao:

I jedite i pijte, samo ne pretjerujte; On ne voli one koji pretjeruju. (Al-A'raf 31)

Islam je vjera koja štiti životnu sredinu i okoliš. Rekao je Allah Uzvišeni:

I ne pravite nered na Zemlji, kad je na njoj red uspostavljen, a Njemu se molite sa strahom i nadom; milost Allahova je doista blizu onih koji dobra djela čine. (Al-A'raf 56)

Islam je vjera zaštite i blagosti prema životinjama. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, kaže: "Idući putem neki čovjek jako je ožednio, pa kad nađe bunar, siđe u njega i napi se vode, a zatim izađe. Kad odjedanput pas, od žeđi isplazio jezik i jede vlažno tlo. 'Ovog psa je snašla jaka žeđ kao što je i mene bila snašla', reče taj čovjek, te siđe u bunar i napuni svoju cipelu vodom, a zatim je stavi u svoja usta da bi se popeo, te napoji psa. Uzvišeni Allah mu se zahvali i oprosti grijeha." Rekoše ashabi: "Allahov Poslaniče, zar u činjenju dobročinstva prema životinjama imamo nagradu?" a on odgovori: "U činjenju dobročinstva svakom živom hajvanu čovjek ima nagradu." (Muttefekun alejhi)

Islam je vjera pravde i dobročinstva. Allah Uzvišeni je rekao:

Allah zahtijeva da se svačije pravo poštuje, dobro čini, i da se bližnjima udjeljuje, i razvrat i sve što je odvratno i nasilje zabranjuje; da pouku primite, On vas savjetuje. (An-Nahl 90)

Islam je vjera jednakosti svih ljudi. Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, je rekao: "O, ljudi, vaš Gospodar je jedan, vaš otac je jedan. Nema prednosti Arap nad nearapom, niti nearap nad Arapom, niti crveni nad crnim, niti crni nad crvenim, osim po bogobojažnosti (takvaluku)." (Bilježe ga Ahmed: 23536 i Tajalusi: 4749, vidi "As-Sahihah": 2700 i "Sahihut-Tergibi vet-Terhibi": 2963.

Što se tiče stanja ljudi na ovome svijetu Allah je napravio razliku među njima u pogledu opskrbe i načina života, pa je učinio da su neki bogati, a neki siromašni, kako kaže Uzvišeni Allah:

Allah opskrbljujući vas daje jednima više nego drugima. Ali oni kojima je dato više ne daju onima koji su u njihovoj vlasti, a potrebe su im jednake. Zašto nisu na Allahovim blagodatima zahvalni? (An-Nahl 71)

Allah je učinio da neko bude bolestan a neko zdrav, neko visok a neko nizak itd. Uzvišeni Allah je rekao:

Mi im dajemo sve što im je potrebno za život na ovome svijetu i Mi jedne nad drugima uzdižemo po nekoliko stepeni da bi jedni druge služili. – A milost Gospodara tvoga bolja je od onoga što oni gomilaju. (Az-Zuhruf 32)

Nekome Allah da poroda a nekome ne, nekome podari mušku, nekome žensku, a nekome i mušku i žensku djecu. Allah stvara i radi ono što On hoće i želi. Sve je to u skladu sa mudrošću koju zna samo On Uzvišeni. Rekao je Allah:

Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji. On stvara šta hoće! On poklanja žensku djecu kome hoće, a kome hoće – mušku, ili im daje i mušku i žensku, a koga hoće, učini bez poroda; On uistinu sve zna i sve može. (Aš-Šura 49-50)

Treba znati da sve ostale religije i ideološki pravci, za razliku od islama koji je misija Muhammeda, neka je na njega Božiji mir i spas, pečata svih poslanika, imaju veliku, neograničenu, direktnu ili indirektnu podršku od strane međunarodnog cionizma koji u ispravnom islamu vidi opasnost za sebe i svoje pohlepne ambicije i pretenzije u smislu eksploatacije ljudi i svjetskih resursa. Također se trude svim raspoloživim sredstvima i silama uvesti nove ideološke pravce i sekte u okviru kojih pokušavaju omalovažiti, naći kompromis, lojalnost

i odricanje od većine principa sa čim nije zadovoljan slobodan, savremen i civiliziran čovjek. Sve se ovo čini iz bojazni da se čovječanstvo ne ujedini na istinskoj vjeri koja se manifestira pojavom istine i nestankom laži, pobunom vjernika protiv onoga ko ga ponižava i kolonizira, protiv onoga ko pljačka resurse njegove zemlje i ko ga izvodi iz obožavanja Gospodara ljudi u obožavanje ljudi.

POVRATAK IZVORU

Još uvijek postoji prilika za svakoga od nas da se vrati svojoj izvornoj vjeri sa kojom je Uzvišeni Gospodar zadovoljan da bude vjera svim Njegovim robovima, a to je islam. Ukoliko se propusti ova prilika koja se sada ukazala možda druge neće biti. Ako su uvjeti za to sada zreli, možda to neće biti u budućnosti kada ti budeš želio. Uzvišeni Allah nas o tome obavještava pa kaže:

Uzaludno je kajanje onih koji čine hrđava djela, a koji, kad se nekom od njih približi smrt, govore: "Sad se zaista kajem!", a i onima koji umru kao nevjernici. Njima smo bolnu patnju pripremili. (An-Nisa' 18)

Također, Allah Uzvišeni nas obavještava o stanju nevjernika kada ugleda i osjeti smrt, kada vidi činjenice koje se ukažu pred njim, kada spozna da su poslanici istinu govorili, da je laž vjera na kojoj je on bio i kada se bude kajao za sve što je propustio i što mu je prošlo, ali tada će mu kajanje uzaludno biti. U tom trenutku vrata pokajanja i povratka će biti zatvorena pred čovjekom, propast će se samo povećavati i poželjet će da se vrati na dunjaluk kako bi vjerovao u ono što je poricao. Ali, sve je tada uzaludno. Uzvišeni Allah je rekao:

Kad nekome od njih smrt dođe, on uzvikne: "Gospodaru moj, povrati me da uradim kakvo dobro u onome što sam ostavio!" – Nikada! To su riječi koje će on uzalud govoriti – pred njima će prepreka biti sve do dana kada će oživljeni biti. (Al-Muminun 99-100)

Kur'an nam pripovijeda o ovome u priči o faraonu koji je bio tiranin i nasilnik i koji je govorio: "Ja sam gospodar vaš najveći", da je taj isti faraon kada je ugledao istinu svojim očima povjerovao u nju, ali mu to vjerovanje tada nije bilo od

koristi, pa ga je Uzvišeni Allah utopio zajedno sa njegovom vojskom. Uzvišeni je rekao:

I Mi prevedosmo preko mora sinove Israilove, a za petama su im bili faraon i vojnici njegovi progoneći ih ni krive ni dužne. A on, kad se počeo daviti, uzviknu: "Ja vjerujem da nema boga osim Onoga u kojeg vjeruju sinovi Israilovi i ja se pokoravam!"

"Zar sada, a prije si neposlušan bio i razdor sijao?!"

Danas ćemo izbaviti samo tijelo tvoje da bi bio poučan primjer onima poslije tebe" – ali mnogi ljudi su ravnodušni prema Našim poukama. (Junus 90-92)

Tema je ozbiljna i vrijedna razmišljanja – to je pitanje vječne sreće nakon koje tuge više nema, u džennetu koji je prostran koliko nebesa i Zemlja, ili pitanje vječne tuge nakon koje više sreće nema u džehennemu, a ružno li je on boravište. Rekao je Uzvišeni Allah:

U Džehennemu će im ležaj i pokrivači od vatre biti. Eto tako ćemo Mi nevjernike kazniti. (Al-A'raf 41)

Doista, Onaj ko te je stvorio raduje se tvom pokajanju i tvom povratku Njemu Uzvišenom, a divnog li Stvoritelja koji nam želi svako dobro. O tome nas obavještava Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas:

“Zaista se Allah Uzvišeni više raduje tevbi svoga roba vjernika nego čovjek u opasnoj pustinji svojoj devi, koja je, dok je spavao, otišla odnijevši sa sobom njegovu hranu i piće, pa je on tražio dok ga nije žeđ savladala i odlučio se vratiti na mjesto s kojega je krenuo i tu leći i umrijeti. Stavi ruku pod glavu, da tako umre, pa se probudi, a kad kraj njega njegova deva sa svom opskrbom, hranom i pićem. Uhvatio ju je za njen povodac zatim rekao: - Allahu, ti si moj rob a ja Tvoj gospodar, - pogriješivši od velike radosti.” (Sahihu Muslim)

A kako je tek divna milost Stvoritelja koji želi da nam ukaže tu svoju milost i koji nam želi sreću, kako nas je o tome obavijestio Allahov Poslanik Muhammed, neka je na njega Božiji mir i spas, u svom hadisu:

“Allah Uzvišeni ima stotinu milosti od kojih je samo jednu spustio džinima, ljudima i životinjama da pomoću nje saosjećaju jedni sa drugima i budu milostivi jedni prema drugima, pomoću nje i zvijer bude milostiva prema svome mladunčetu. Svih preostalih devedeset i devet milosti Allah je sačuvao da s njima pomiluje Svoje robove na Sudnjem danu.” (Sahihu Muslim)

Čitaj ove kur’anske ajete kako bi spoznao veliku nagradu koju ćeš postići kod svog Gospodara ako se vratiš svojoj izvornoj vjeri, a to je islam i vjerovanje u posljednji objavljeni vjerov zakon, vjerovanje u nagradu koju ćeš postići svojim povratkom njemu (islamu) tako što će ti biti oprošteni svi grijesi a tvoja loša djela pretvorena u dobra. Pa da li si čuo za ovakav primjer plemenitosti? A proklet i nesretan je onaj koga mimoide ovoliko dobro! Uzvišeni Allah kaže:

i oni koji se mimo Allaha drugom bogu ne klanjaju, i koji, one koje je Allah zabranio, ne ubijaju, osim kada pravda zahtijeva, i koji ne bludniče; – a ko to radi, iskusiće kaznu,

patnja će mu na onome svijetu udvostručena biti i vječno će u njoj ponižen ostati;

ali onima koji se pokaju i uzvjeruju i dobra djela čine, Allah će njihova hrđava djela u dobra promijeniti, a Allah prašta i samilostan je;

a onaj ko se bude pokajao i dobra djela činio, on se, uistinu, Allahu iskreno vratio; (Al- Furkan 68-71)

Reci onima koji ne vjeruju: ako se okane, biće im oprošteno ono što je prije bilo; a ako se ne okane – pa, zna se šta je s drevnim narodima bilo. (Al-Anfal 38)

za one koji se, kada grijeh počine ili kad se prema sebi ogriješe, Allaha sjete i oprost za grijehe svoje zamole – a ko će oprostiti grijehe ako ne Allah? – i koji svjesno u grijehu ne ustraju. (Alu-Imran 135)

Allah prima pokajanje samo od onih koji učine kakvo hrđavo djelo samo iz lahkomislenosti, i koji se ubrzo pokaju; njima će Allah oprostiti. – A Allah sve zna i mudar je. (An-Nisa' 17)

Allah želi da vam oprost, a oni koji se za strastima svojim povode žele da daleko s Pravog puta skrenete. (An-Nisa' 27)

Oni traže od tebe prije kaznu nego milost, a bilo je kazni i prije njih. Gospodar tvoj ljudima prašta i uprkos zulumu njihovu, ali Gospodar tvoj doista i strahovito kažnjava. (Ar-R'ad 6)

Ja ću sigurno oprostiti onome koji se pokaje i uzvjeruje i dobra djela čini, i koji zatim na Pravome putu istraje." (Ta-Ha 82)

Nije grijeh ako u tome pogriješite, grijeh je ako to namjerno učinite; a Allah prašta i samilostan je. (Al-Ahzab 5)

Bilo da vi dobro djelo javno učinite ili ga sakrijete ili nepravdu oprostite – pa, Allah mnogo prašta i sve može. (An-Nisa' 149)

Uzvišeni Allah kaže u hadisi-kudsiju: “Sine Ademov, sve dok Me moliš i nadaš se Mojoj milosti, opraštat ću ti grijehе koje učiniš i neću im davati nikakvu važnost. Sine Ademov, čak i kada bi tvoji grijesi doprli do nebesa, a ti Mi tražiš oprosta, oprostio bih ti. Sine Ademov, kada bi mi došao sa grijesima velikim poput Zemlje, a da mi nikoga ne pripisuješ za druga, Ja bih ti došao sa isto toliko oprosta.” (Bilježe ga Ahmed i Tirmizi, a šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u djelu “As-Sahihah”: 127)

Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, je rekao: “Doista ja znam čovjeka koji će posljednji ući u džennet i koji će posljednji izaći iz džehennema. To je čovjek koji će biti doveden na Sudnjemu danu pa će se reći – Pokažite njegove male grijehе, a otklonite od njega velike grijehе. Zatim će se ukazati njegovi mali grijesi i kazat će mu se – Jesi li tog dana uradio to i to, tog dana to i to ...? Pa će ovaj čovjek odgovoriti – Da. Neće moći negirati ništa od svojih grijehа. Bojat će se šta će biti kada se prikažu njegovi veliki grijesi pa će mu se reći – Sva tvoja loša djela su zamijenjena dobrim. On će tada reći – Ali Gospodaru, ja sam činio neke grijehе koje sada ne vidim... Tada se Allahov Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, toliko nasmijao da su mu se vidjeli kutnjaci.” (Sahihu Muslim)

STANKE ZA RAZMIŠLJANJE

Sve postojeće religije na Zemlji sa aspekta islama su neispravne i ništavne zbog širka (mnogoboštva) koji je zastupljen u njima i obožavanja nečeg drugog mimo Allaha, ili zato što nisu božanske, tj. ljudi su ih izmislili zbog svoje prirodne potrebe da u nešto vjeruju. Međutim, nikada se nisu složili na istini i ispravnom putu i u tom smislu druga vjera osim islama ne postoji. Treba znati da postoje tri božanska vjerzakona koji su objavljeni u Tevratu, Indžilu i Kur'anu čiji je vjer zakon objavljen Muhammedu, neka je na njega Božiji mir i spas. Nažalost, Tevrat i Indžil su iskrivljeni i danas ne postoje, a oni primjerci koji danas kruže među ljudima nisu autentični. Na to nam ukazuju očigledne kontradiktornosti u njima, kao i primjeri, odnosno slučajevi širka (mnogoboštva) i omalovažavanja Uzvišenog Gospodara. Za onoga ko želi saznati više o ovoj temi sve ovo je dostupno u posebnim knjigama koje pojašnjavaju i tumače ovakve stvari. Ono što se traži od svakog čitaoca ove knjige je da analizira svoju vjeru. Zar je razumno da obožavamo božanstva koja ni sebi ne mogu pribaviti nikakvu korist, niti otkloniti štetu? Zar je razumno da smatramo svetim stvorenja poput nas koja nemaju moć život oduzeti, život dati, niti oživjeti? Zar je razumno odreći se Stvoritelja zbog stvorenja koja nas neće moći nevolje osloboditi niti je izmijeniti? Zar je razumno obožavati ljude poput nas koji nisu u stanju ništa stvoriti već su i sami stvoreni?

Obožavanje u islamu je pravo koje isključivo pripada Stvoritelju i u tome stvorenja nemaju nikakva udjela. Allah Uzvišeni je rekao:

Gospodar vaš je rekao: "Pozovite Me i zamolite, Ja ću vam se odazvati! Oni koji iz oholosti neće da Mi se klanjaju – ući će, sigurno, u Džehennem poniženi." (Gafir 60)

Obožavanje u islamu je veza između Allaha i Njegovih robova i to bez ikakvih posrednika i zagovornika. Allah Uzvišeni je rekao:

Iskreno ispovijedanje vjere dug je Allahu! A onima koji pored Njega uzimaju zaštitnike: "Mi im se klanjamo samo zato da bi nas što više Allahu približili" – Allah će njima, zaista, presuditi o onome u čemu su se oni razilazili. Allah nikako neće ukazati na Pravi put onome ko je lažljivac i nevjernik. (Az-Zumar 3)

AJETI ZA RAZMIŠLJANJE ONOME KO ČINI ŠIRK ALLAHU

Govor Uzvišenog Allaha pojašnjava manjkavost svega onoga što se obožava mimo Njega u bilo kom obliku. Rekao je Allah Uzvišeni:

Neki pored Njega božanstva prihvaćaju koja ništa ne stvaraju, a koja su sama stvorena, koja nisu u stanju od sebe neku štetu otkloniti ni sebi kakvu korist pribaviti i koja nemaju moći život oduzeti, život dati niti oživjeti. (Al-Furkan 3)

Allah Uzvišeni govori o nemoći svega onoga što se obožava mimo Njega, pa kaže:

Ako ih upitaš ko je stvorio nebesa i Zemlju, sigurno će reći: "Allah!", a ti reci: "Mislite li vi da bi oni kojima se, pored Allaha, klanjate mogli otkloniti štetu, ako Allah hoće da mi je učini, ili, da bi mogli zadržati milost Njegovu, ako On hoće da mi je podari?" Reci: "Meni je dovoljan Allah, u Njega se pouzdaju oni koji se pouzdavaju." (Az-Zumar 38)

Također, Uzvišeni Allah govori da će sva lažna božanstva koja se obožavaju mimo Njega biti neprijatelji ljudima na Sudnjem danu, pa kaže:

Ko je u većoj zabludi od onih koji se, umjesto Allahu, klanjaju onima koji im se do Sudnjeg dana neće odazvati i koji su prema njihovim molbama ravnodušni.

Kada ljudi budu sabrani, oni će im biti neprijatelji i poreći će da su im se klanjali. (Al-Ahkaf 5-6)

O ti koji obožavaš vatru, drvo, kravu, kamen i slično, razmisli o govoru Uzvišenog Allaha:

Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate, zaista su robovi, kao i vi. Pa, vi im se klanjajte, i neka vam se odazovu ako istinu

govorite! Imaju li oni noge da na njima hodaju, ili ruke da njima hvataju, imaju li oči da njima gledaju, ili uši da njima čuju? Reci: "Zovite božanstva vaša, pa protiv mene kakvo hoćete lukavstvo smislite i ne odugovlačite, moj zaštitnik je Allah, koji Knjigu objavljuje, i On se o dobrima brine." (Al-A'raf 194-196)

O ti koji obilaziš, doviš i obožavaš one u kaburovima (grobovima) i svetišta (turbeta i sl.) razmisli o riječima Uzvišenog Allaha:

I, pored Allaha, ne moli se onome ko ti ne može ni koristiti ni nauditi, jer ako bi to uradio bio bi, uistinu, nevjernik. (Junus 106)

O ti koji slijediš svoje strasti i prohtjeve, halal (dozvoljeno) je ono što je prijatno i ugodno, a haram (zabranjeno) je ono što je odvratno i mrsko. Razmisli o riječima Uzvišenog:

Pa ako ti se ne odazovu, onda znaj da se oni povode jedino za strastima svojim. A zar je iko gore zalutao od onoga koji slijedi strast svoju, a ne Allahovu uputu? Allah, doista, neće ukazati na Pravi put narodu koji sam sebi nepravdu čini. (Al-Kasas 50)

Znaj da će se svi oni koji su bili obožavani odreći onih koji su ih obožavali i uzimali za zaštitnike mimo Allaha. Rekao je Uzvišeni:

Ima ljudi koji su umjesto Allaha kumire prihvatili, vole ih kao što se Allah voli, ali pravi vjernici još više vole Allaha. A da znaju mnogobošci da će onda kada dožive patnju – svu moć samo Allah imati i da će Allah strahovito kažnjavati – kada će se glavešine, za kojima su se drugi povodili, svojih sljedbenika odreći i kada će veze koje su ih vezale prekinute biti, i oni patnju doživjeti. (Al-Bakarah 165-166)

Naš Gospodar, Allah Uzvišeni, nam u Kur'anu spominje priču o Ibrahimu, neka je na njega Božiji mir i spas, i Nimrudu koji

je bio tiranin, kome su se pripisivala božanska svojstva i koji je za sebe tvrdio da je toliko moćan da može dati život i smrt. Allahovom vjerovjesniku Ibrahimu, neka je na njega Božiji mir i spas, nije preostalo ništa drugo osim da mu se suprotstavi i razgovara sa njim racionalno kako bi ga razotkrio u njegovoj laži, te je od njega zatražio da učini neko djelo od djela Uzvišenog Gospodara, kao što je upravljanje nekim stvorenjima u kosmosu. Ibrahim je od Nimruda zatražio da učini da Sunce izađe sa zapada umjesto sa istoka. Uzvišeni Allah kaže:

Zar nisi čuo za onoga koji se sa Ibrahimom o njegovu Gospodaru prepirao, onda kada mu je Allah carstvo dao? Kad Ibrahim reče: "Gospodar moj je Onaj koji život i smrt daje" – on odgovori: "Ja dajem život i smrt!" – "Allah čini da Sunce izlazi sa istoka" – reče Ibrahim – "pa učini ti da grane sa zapada!" I nevjernik se zbuni. – A Allah silnicima neće ukazati na Pravi put. (Al-Bakarah 258)

Musa, neka je na njega Božiji mir i spas, je također vodio logički dijalog sa faraonom koji je tvrdio za sebe da je božanstvo, kako bi razotkrio njegovu laž i nemoć pred onima koji su bili obmanuti njime. Musa, neka je na njega Božiji mir i spas, je tražio od njega da učini da zvijezde koje izlaze sa istoka izađu sa zapada. Rekao je Uzvišeni Allah:

(23) "A ko je Gospodar svjetova?" – upita faraon.

(24) "Gospodar nebesa i Zemlje i onoga što je između njih, ako vjerujete" – odgovori on.

(25) "Čujete li?" – reče onima oko sebe faraon.

(26) "Gospodar vaš i Gospodar vaših davnih predaka" – reče Musa.

(27) "Poslanik koji vam je poslan uistinu je lud" – reče faraon.

(28) "Gospodar istoka i zapada i onoga što je između njih, ako pameti imate" – reče Musa. (Aš-Šuara')

Naveli smo sve ovo kako bi znao da jedino božanstvo koje istinski zaslužuje da bude obožavano i da mu se ne pripisuje sudrug (ne čini širk) – to je Allah, Jedan Jedini. Pokreni svoju urođenu prirodu i konsultiraj svoj razum koji je stvoren takvim da teži oslobađanju od ponižavanja od strane stvorenja. Nema sumnje da će te on dovesti do toga da shvatiš da je neispravno obožavati stvorenja i uzeti ih za zaštitnike pored Allaha Uzvišenog.

PRIJE NEGO ŠTO BUDE PREKASNO

Hajde da uz pomoć zdravog razuma i ispravne urođene prirode razmislimo na čemu smo. Život je toliko kratak da ga čovjek ne smije potrošiti u onome što je beskorisno. Rekao je Uzvišeni Allah:

Znajte da život na ovome svijetu nije ništa drugo do igra, i rasonoda, i uljepšavanje, i međusobno hvalisanje i nadmetanje imecima i brojem djece! Primjer za to je bilje čiji rast poslije kiše oduševljava nevjernike, ono zatim buja, ali ga poslije vidiš požutjela, da bi se na kraju skršilo. A na onome svijetu je teška patnja i Allahov oprost i zadovoljstvo; život na ovome svijetu je samo varljivo naslađivanje. (Al-Hadid 20)

Ovo svakako ne znači da se treba zamonašiti i odreći ovoga svijeta, jer islam to zabranjuje pa Uzvišeni kaže:

I nastoj da time što ti je Allah dao stekneš onaj svijet, a ne zaboravi ni svoj udio na ovome svijetu i čini drugima dobro, kao što je Allah tebi dobro učinio, i ne čini nered po Zemlji, jer Allah ne voli one koji nered čine. (Al-Kasas 77)

Allah Uzvišeni nam je podario blagodat razuma kako bismo tu blagodat iskoristili u onome što će nam koristiti na ovom i budućem svijetu, ali nažalost većina ljudi tu blagodat koristi samo u onome što će im koristiti u ovosvjetskim stvarima pa makar to bilo i na uštrb interesa drugih i njihove štete. Ovo je kategorija ljudi koju pojašnjava Uzvišeni Allah u svom govoru pa kaže:

Oni znaju samo spoljašnju stranu života na ovome svijetu, a prema onome svijetu su ravnodušni. (Ar-Rum 7)

Mudar i pametan je onaj ko razum iskoristi u interesu svoje vjere i dunjaluka i ostvari ono što ga čini sretnim na ovome svijetu u smislu eksploatacije i uživanja u svemu onome što je

Allah stvorio u kosmosu u interesu čovjeka i u smislu unapređenja njegovog života, kao i u cilju spoznaje onoga što će ga približiti njegovom Gospodaru (Allahu) kako bi bio spreman za ono što ga čeka nakon smrti.

Čovjek ima potrebu da nekada zastane i sam sa sobom razmisli šta je sa njim i na kojoj je vjeri, jer je to ključno pitanje. Neprihvatljivo je za razumnog čovjeka da se žrtvuje slijedeći vjeru ili iskrivljene, lažne i nelogične ideologije koje se suprotstavljaju zdravom razumu. Koristeći razum kojeg mu je Allah dao čovjek može razlučiti istinu od neistine i tačno od netačnog. Uzvišeni Allah je darovao blagodat razuma kako bi razmišljao a ne da slijepo slijediš bez ikakve provjere i istraživanja. Ali, nažalost, ovo drugo je slučaj sa većinom ljudi koji su zatekli vjeru svojih očeva i predaka i slijedili su je po tradiciji, pa tako na primjer kod hindusa većina vjerovanja je nastalo rukovodeći se istančanim čulom ukusa prije nego instiktom za obožavanjem stvorenja kao što su miševi, piletina, krave, kamenje i drugo. Rekao je jedan od učenjaka: "U Indiji se obožava sve osim Allaha Uzvišenog!" Ovim je mislio na sve religije u Indiji, osim islama zbog slijepog slijedenja bez ikakve provjere. Ovakvu kategoriju ljudi kori Uzvišeni Allah i pojašnjava njihovu beskorisnost, pa kaže:

A kada im se kaže: "Pristupite onome što Allah objavljuje, i Poslaniku!", oni odgovaraju: "Dovoljno nam je ono što smo od predaka naših zapamtili." – Zar i ako preci njihovi nisu ništa znali i ako nisu na Pravome putu bili?! (Al-Maidah 104)

Nemoj pomisliti da želim vrijeđati i omalovažavati ostale religije i ideologije, ili se izrugivati sa njima. Ne! Nama Kur'an to zabranjuje, pa kaže Uzvišeni:

Ne grдите one kojima se oni, pored Allaha, klanjaju, da ne bi i oni nepravedno i ne misleći šta govore Allaha grdili. – Kao i ovima, tako smo svakom narodu lijepim postupke njihove

predstavljali. Oni će se, na kraju, Gospodaru svome vratiti, pa će ih On o onom što su radili obavijestiti. (Al-An'am 108)

Ja samo želim da ljudi spoznaju istinsku i pravu vjeru, da se proširi dobro, mir i harmonija među ljudima, a bojim se za njih da ne skončaju na loš i bolan način što čeka svakog onog ko umre a bude obožavao nekog drugog mimo Allaha Uzvišenog i slijedio neki drugi šeriat (vjerozakon) mimo šeriatu koji je objavljen Muhammedu, neka je na njega Božiji mir i spas, i sa kojim je Allah zadovoljan da bude šeriat svim ljudima. Sve ovo me je motiviralo na pisanje ove knjige.

Kako bi došao do istine pokreni svoj um i razmišljanje o onome na čemu si. Osami se i usmjeri svoje misli ka carstvu nebesa i Zemlje i onome što je Allah stvorio na njima i između njih i budi od onih o kojima Uzvišeni Allah kaže:

U stvaranju nebesa i Zemlje i u izmjeni noći i dana su, zaista, znamenja za razumom obdarene,

za one koji i stojeći i sjedeći i ležeći Allaha spominju i o stvaranju nebesa i Zemlje razmišljaju. "Gospodaru naš, Ti nisi ovo uzalud stvorio; hvaljen Ti budi i sačuvaj nas patnje u vatri!

(Alu Imran 190-191)

Kako bi ti suština bila jasna, Allah Uzvišeni je pojasnio da nije stvorio ovaj univerzum iz igre i zabave, pa kaže:

Mi nismo stvorili nebesa i Zemlju i ono što je između njih da bismo se igrali.

Mi smo ih stvorili sa ciljem, ali većina ovih ne zna. (Ad-Duhan 38-39)

Činjenica je da čovjek nije stvoren uzaludno, ne naređuje se niti zabranjuje nešto tek tako, niti se nagrađuje niti kažnjava uzaludno. Uzvišeni Allah je rekao:

Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti?"

I neka je uzvišen Allah, Vladar istiniti, nema drugog boga osim Njega, Gospodara svemira veličanstvenog! (Al-Mu'minun 115-116)

Po prirodi stvari, svaki čovjek po pitanju ovosvjetskih stvari traži ono najbolje i najpotpunije, traži ono preko čega će postići sreću bilo da se radi o jelu, piću, odjeći i ostalim dunjalučkim užicima. Također, neophodno je da čovjek istu logiku primijeni i po pitanju svoje vjere i ubjeđenja i treba tražiti najbolju, najpotpuniju vjeru, koja nema mahana i koja nije u kontradiktornosti sa urođenom i zdravom prirodom i razumom. Treba tražiti vjeru u kojoj će čovjekova duša naći sreću, srce naći smiraj i spokojan život. U ovoj brošuri pozivam plemenitog čitaoca da proučava islam kao posljednju religiju gdje će vidjeti da je islam vjera tevhida (monoteizma) koja se ne suprotstavlja urođenoj prirodi i razumu. Islam je vjera sa kojom je Allah zadovoljan da bude vjera Njegovih stvorenja. Sve ovo ti neće poći za rukom osim uz Allahovu pomoć i nakon što očistiš svoju dušu od njenih strasti, dunjalučkih prohtjeva i vjerske pristrasnosti, počneš svoje istraživanje i proučavanje iz islamskih ispravnih izvora i uzimaš znanje od pobožnih vjerskih učenjaka koji ne žele da njihovo proučavanje vjere bude radi dunjalučke koristi već je njihova najveća briga Allahovo zadovoljstvo i spas njihove braće, tj. čovječanstva od džehennemske vatre i čuvaju se da ne budu od onih koji su uzeli vjeru i šeriat kao izvor zarade. Uzvišeni Allah je rekao:

Oni koji tajе ono što je Allah u Knjizi objavio i to zamjenjuju za nešto što malo vrijedi – oni u trbuhe svoje ne trpaju ništa drugo do ono što će ih u vatru dovesti; na Sudnjem danu Allah ih neće ni osloviti, niti ih očistiti – njih čeka patnja nesnosna. (Al-Bakarah 174)

Bori se u potrazi za Allahom i činjenicama koje nisi znao, pa ćeš vidjeti da je Allah uz tebe, da će te uputiti i ukazati na Pravi put, jer Uzvišeni Allah kaže:

One koji se budu zbog Nas borili Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti; a Allah je, zaista, na strani onih koji dobra djela čine! (Al-Ankabut 69)

TEŽAK IZBOR

Promjena vjeroispovijesti je jedna od najtežih odluka koju čovjek može donijeti u svome životu, gdje se u njemu (čovjeku) bori dobro i zlo, pripadnost odnosno nepripadnost vjeri, ali je svakako odluka koja zaslužuje da zbog nje čovjek sve žrtvuje. Allah Uzvišeni je rekao:

A na Dan kad oni koji nisu vjerovali pred vatrom budu
zaustavljeni: "Zar ovo nije istina?" – odgovoriće: "Jest,
Gospodara našeg!" – "E pa iskustite patnju" – reći će On –
"jer ste stalno poricali." (Al-Ahkaf 34)

Znaj da postoje dva puta, trećeg nema. Postoji put koji vodi do dženneta, a to je put kojim su išli Allahovi poslanici, i postoji put koji vodi do džehennemske vatre, a to je put na kojem se strasti uzimaju za božanstvo. Mi smo poput čovjeka pred kojim su različiti putevi i on ne zna koji će ga put odvesti do njegovog cilja sve dok mu ne dođe čovjek koji poznaje ispravan put i ukaže mu na njega. Naravno, to su Allahovi poslanici (oni koji će nam ukazati na pravi put). Nema teže situacije od one kada dođe ateista ili onaj ko je Allaha obožavao prakticirajući neku drugu vjeru a ne onu sa kojom su došli Allahovi poslanici i sa kojom je Allah zadovoljan da bude vjera Njegovih robova, pa otkrije realnost i postane mu jasno stanje od kojeg će dijete osijediti, a trudnica svoj plod pobaciti. Allah Uzvišeni je rekao:

Čekaju li oni da se obistine prijetnje njene? Onoga dana kada se
obistine, reći će oni koji su na njih prije zaboravili: "Istinu su
poslanici Gospodara našeg donosili! Da nam je zagovornika
kakva, pa da se za nas zauzme ili da nam je da budemo vraćeni,
pa da postupimo drukčije nego što smo postupili!" Ali, oni su
sami sebe upropastili, a neće im biti ni onih koje su izmišljali.

(Al-A'raf 53)

Tada će se čovjek nadati da će se moći otkupiti najvrijednijim što je posjedovao na dunjaluku. Rekao je Uzvišeni:

Nevjernik bi jedva dočekao da se od patnje toga Dana iskupi sinovima svojim, i ženom svojom, i bratom svojim, i porodicom svojom koja ga štiti, i svima ostalima na Zemlji – samo da se izbavi. Nikada! Ona će buktinja sāmā biti koja će udove čupati, zvaće onoga ko je glavu okretao i izbjegavao i zgirtao i skrivao. (Al-Ma'aridž 11-18)

Svako od nas, vodeći se svojim instiktom, zna da postoji dobro i zlo i može da ih razlikuje uz pomoć razuma kojeg mu je Allah podario. Svrha božijih vjerezakona je da naređuju na dobro i odvrćaju od zla. Svi ljudi su braća, imaju istog praoca i majku. Zbog toga želimo da se okupimo oko jedne vjere, a to je islam sa kojim su došli svi vjerovjesnici i poslanici. Želimo da slijedimo posljednji šeriat (vjerezakon) kojeg je Allah objavio i da ostavimo moderna božanstva, poput kipova i idola o kojim Allah nije objavio nikakav dokaz. Želimo da napustimo svetkovanje ljudi, da se vratimo obožavanju Allaha Jedinog i da Mu ne pripisujemo sudruga (da Mu širka ne činimo).

ZAKLJUČAK

Siguran sam da postoji mogućnost da čovječanstvo živi u miru na ovoj Zemlji, da svi ljudi mogu živjeti raskošnim životom sa smirenošću u dušama i sa iskrenošću i ljubavlju u srcima. To će se postići kada se okupe na istinskoj, pravoj vjeri u okviru koje će obožavati Allaha, koja će osigurati jednakost za sve bez obzira na boju kože, jezik i rasu. Ta vjera će garantirati slobodu svih ljudi pa neće biti međusobnog porobljavanja. U toj vjeri će stari biti milostivi prema mlađima, a mladi će poštivati starije. U toj vjeri će učenjak imati uzvišeno mjesto i bit će uvažavan, niko neće činiti nepravdu i slabašni će biti jak sve dok mu se ne vrati pravo koje mu je uzurpirano, a onaj ko je jak bit će slab sve dok se od njega ne uzme pravo koje je uzurpirao drugome. Ispunjavat će se preuzete obaveze i emaneti, kriminal i prekršaji bit će svedeni na minimum i sva prava će se sprovoditi. Životi, imeci i čast bit će zaštićeni, težit će se činjenju dobra, pa će se naređivati na dobro i odvrćati od zla kako bi život opstao i ljudi bili spokojni. Ovo je samo jedan dio onoga što donosi istinska vjera, a kao što sam već rekao međunarodni cionizam želi udaljiti čovječanstvo od ove vjere preko svojih glasila kojima su porobili svijet. Cilj toga je da prikažu islam nazadnim, retrogradnim i kako on krši ljudska prava, jer znaju cionisti da njihov opstanak zavisi od toga koliko se islam širi i da im prijeti nestanak tamo gdje se islam pojavi, proširi i ljudi ga prihvate. Zato cionisti žurno, svim svojim mogućnostima i snagama nastoje prikazati iskrivljenu sliku o islamu cijelom svijetu, a ne znaju da su oni poput onoga ko pokušava svojom rukom zakloniti Sunce, jer istina je jasna i očigledna, a laž nepostojana, kako nas je Uzvišeni o tome obavijestio:

Oni žele da ustima svojim utrnu Allahovo svjetlo, a Allah želi vidljivim učiniti svjetlo Svoje, makar ne bilo po volji nevjernicima. (At-Tavbah 32)

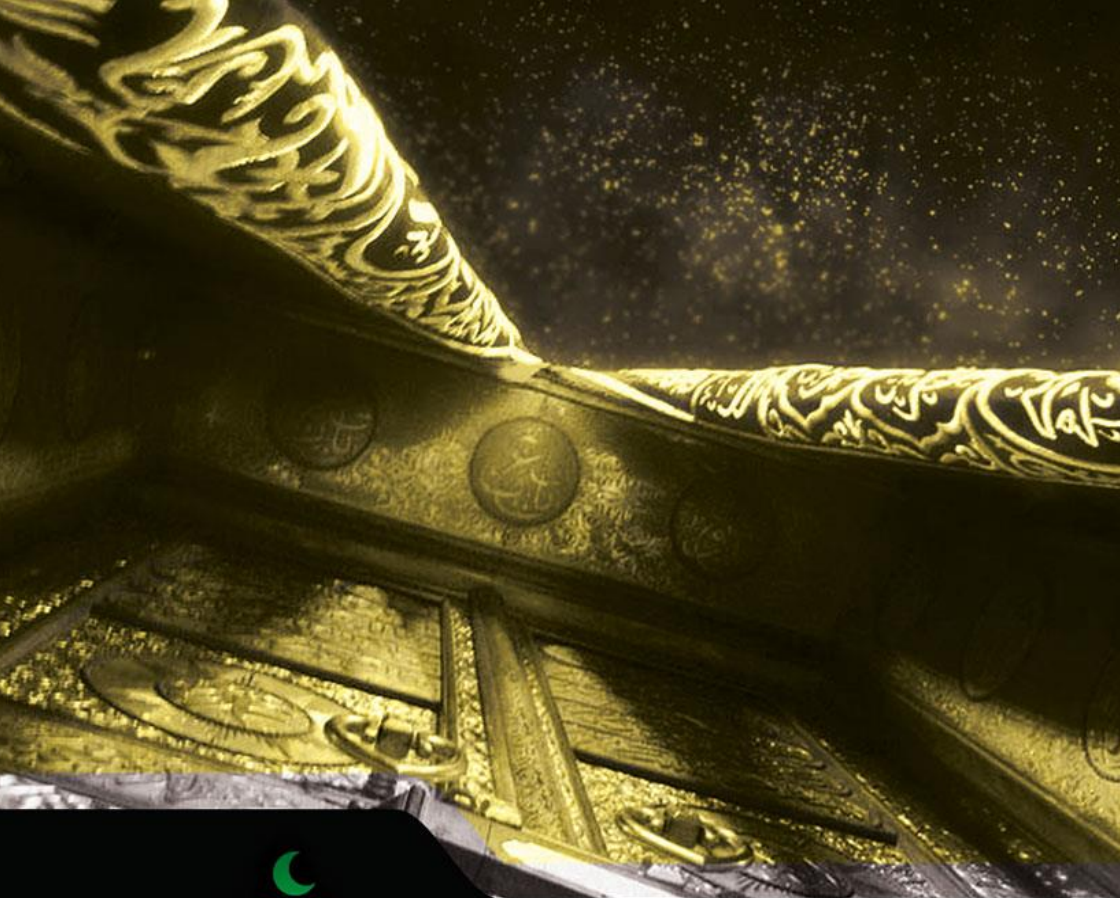
Razmisli racionalno i ne dozvoli drugome da razmišlja umjesto tebe. Budi slobodan u donošenju odluke i nemoj biti povodljiv. Ranije, prije znanja, spoznaje i napretka, ljudi su se pravdali neznanjem, međutim taj izgovor više ne važi jer su danas informacije lahko dostupne zbog različitih sredstava komunikacije, kao da je čitav svijet postao jedno selo. Znam da je odluka teška, ali zavrijeđuje da se razmisli o njoj, jer Allahova istinska vjera će opstati sve do Sudnjeg dana. Budi od onih koji ako prihvate islam slijedit će ga i na koljenima, i ako povjeruje u njega pozivat će k njemu. Ovo je osobina civiliziranog, savremenog čovjeka – da traži svako dobro i da prezire zlo. Istinu je rekao Uzvišeni Allah:

On je poslao Poslanika Svoga s uputstvom i pravom vjerom da bi je izdigao iznad ostalih vjera, makar ne bilo po volji mnogobošcima. (At-Tavbah 33, As-Saff 9)

Molim Allaha da uputi tvoje srce, osvijetli ti pravi put i da te uputi ka istini. Neka je hvala Allahu, Gospodaru svih svjetova i neka je salevat i selam na našeg Vjerovjesnika Muhammeda, njegovu porodicu i ashabe.

WWW.ISLAMLAND.COM

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM